

ห้วงเวลาแห่งความเรียบง่ายและความคิดถึง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

A MOMENT OF LONELINESS AND NOSTALGIA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS EDUCATION)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2020
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง
โดย	โสภณ ชัยลักษณ์สกุล
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

.....คนบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณพิชญ์ ศุภนิมิตร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา เกาทอง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(รองศาสตราจารย์ทินกร กาษรสุวรรณ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(อาจารย์ ดร.ประติมา ฉันทบูรณตระกูล)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสภณาย บุญญานันต์)

626120013 : ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง

นาย โสภณ ชัยลักษณ์สกุล: ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก : ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง

ศิลปินพันธ์ หัวข้อเรื่อง ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้า อารมณ์ ความรู้สึกเหงาและคิดถึงในตัวข้าพเจ้าขณะพบเจอบรรยากาศ สถานที่ วัตถุ และเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ศึกษาค้นคว้า หลักการ วิธีการทฤษฎีทางศิลปะ จากศิลปิน ผลงานของศิลปิน แล้วนำความรู้ที่ได้มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน สร้างสรรค์ผลงานที่ตอบสนองและรองรับต่อแรงบันดาลใจ แนวความคิดโดยใช้บรรยากาศ สถานที่ วัตถุมาประกอบสร้างรูปของความจริงใหม่ สะท้อนเป็นผลงานจิตรกรรม โดยนำแรงบันดาลใจจากช่วงเวลาที่ยาพเจ้าต้องอยู่ไกลครอบครัว ไกลบ้านเกิดเพื่อมาทำงานอยู่ต่างจังหวัด บรรยากาศรอบข้าง สถานที่ วัตถุต่าง ที่เข้ามากระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกยาพเจ้าทำให้เกิดความเหงาและคิดถึงบ้านในช่วงเวลาหนึ่ง ทั้งยังเป็นสื่อสะท้อนให้ผู้รับชมที่ตกอยู่ในสภาวะเดียวกับยาพเจ้าตระหนักถึงธรรมชาติอารมณ์ของความเหงาและคิดถึงนั้นสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน ในห้วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น

ผลงานสร้างสรรค์แสดงออกถึงการเผชิญกับธรรมชาติของสภาวะอารมณ์เหงาและคิดถึงผ่านผลงานจิตรกรรมโดยใช้ภาพบรรยากาศ สถานที่ วัตถุ เป็นองค์ประกอบด้วยเทคนิคการเขียนภาพสีชอล์คบนผืนผ้าใบจำนวน 2 ชุด แต่ละชุดจะมีผลงานจำนวนชุดละ 12 ชิ้นงาน ชุดที่ 1 เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับจังหวัดที่ยาพเจ้ามาทำงานอยู่ ชุดที่ 2 เล่าเรื่องราวที่บ้านเกิดของยาพเจ้า ถึงแม้จะแยกผลงานออกเป็น 2 ชุดแต่อารมณ์ความรู้สึกภายในภาพสื่อถึงความเหงาและคิดถึงเช่นเดียวกัน แตกต่างกันเพียงบรรยากาศ สถานที่ เป็นองค์ประกอบเท่านั้น

626120013 : Major (VISUAL ARTS EDUCATION)

Keyword : A MOMENT OF LONELINESS AND NOSTALGIA

MR. SOPHON CHAILUKSAKUL : A MOMENT OF LONELINESS AND NOSTALGIA

THESIS ADVISOR : EMERITUS PROFESSOR PREECHA THAOTHONG

Creative art thesis on "The moment of loneliness and nostalgia" aims to analyse what happens to the creator, the emotions, feelings of loneliness, and nostalgia as encounter the atmosphere, places, objects, and events of daily life. The thesis is created through the principles and methods, the art theory from both artists and their works, then apply the knowledge obtained to analyse, synthesise and apply it. Finally, it comes out to be a work that responds and supports the inspiration and ideas by using the atmosphere, places, objects to create a new image of truth. This work conveys the loneliness and nostalgia that have occurred to me due to working far away from home. All of the ambiance, the places, the objects came into the mood, causing loneliness and homesickness at that moment. It is also a reflection of the audience in the same state as me, making them aware of the emotional nature of loneliness and nostalgia that can only happen to anyone at a particular time.

The work expresses confrontation with the nature of loneliness and nostalgia through painting, using atmosphere, places, and objects as elements with two sets of chalk painting techniques on canvas; each set consists of 12 pieces. The first set tells the story of the province where I come to work, and the second set tells the story of my hometown. Even though the works are separated into two sets, the emotions within both convey loneliness and nostalgia, differing only from the atmosphere, the places, and the objects that make up the composition.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “ห้วงเวลาแห่งความเงิบเหงาและความคิดถึง” ได้ด้วยดีด้วยการให้ความช่วยเหลือแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา เถาทอง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์ทินกร กาษรสุวรรณ และอาจารย์ ดร.ประติมา ธัญบุรณ์ตระกูล ให้ความรู้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ประจำภาควิชาทัศนศิลป์ศึกษา คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์และคณะศึกษาศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความรู้ที่สามารถนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานและการทำงานในวิชาชีพครูตลอดการศึกษารวมถึงเจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตรทุกท่านที่อำนวยความสะดวกและประสานงานให้ความช่วยเหลือในการทำศิลปนิพนธ์ การสร้างสรรค์ผลงานค้นคว้าข้อมูลในการศึกษาจัดทำศิลปนิพนธ์นิพนธ์ของผู้เขียนให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาสาขาทัศนศิลป์ศึกษา รุ่นที่ 11 ทุกท่านที่ให้กำลังใจและความช่วยเหลือตลอดการศึกษาระดับปริญญาโทมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณบุคคลอันเป็นที่รักที่เป็นแรงบันดาลใจ แรงขับเคลื่อนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ให้กำลังใจและการมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งคุณพ่อสกล ชัยลักษณ์สกุล คุณแม่นันทน้อย ชัยลักษณ์สกุล ที่ให้การสนับสนุนทั้งด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาเล่าเรียน ด้านพลังใจในยามท้อแท้ และยังเป็นที่มาของความสำเร็จในการศึกษาสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ครั้งนี้

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้ามีความปีติซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่ง ด้วยความเมตตา ความกรุณาจากทุกท่าน ขอให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง และก่อให้เกิดผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ประสบแต่สิ่งดีงาม ขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

โสภณ ชัยลักษณ์สกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	3
1.3 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์.....	3
1.4 สมมติฐานของการศึกษา.....	4
1.5 ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	4
1.6 ขั้นตอนของการศึกษา.....	4
1.7 วิธีการศึกษา.....	5
1.8 คำนิยามศัพท์.....	5
1.9 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ค้นคว้า.....	6
1.10 งบประมาณในการสร้างสรรค์.....	6
1.11 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 เอกสาร ข้อมูลและศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 อิทธิพลทางด้านเนื้อหา.....	8
1. ความเหงา.....	8

2. ความคิดถึง.....	11
3. ครอบครัว.....	15
2.2 อิทธิพลด้านรูปแบบผลงานศิลปะ.....	18
1. ศิลปะรูปแบบลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism).....	18
2. องค์ประกอบศิลป์ (Composition Art).....	20
2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินและผลงานของศิลปิน.....	24
1. ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปิน คลอด โมเนต์ (Claude Monet).....	24
2. ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปิน อาร์มอนด์ กิลโยแมง (Armand Guillaumin).....	26
3. ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปิน ปีแยร์-โอกุสต์ เรอโนัวร์ (Pierre Auguste Renoir).....	28
5. ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปิน ประทีป บัณฑิตย์.....	32
บทที่ 3 การดำเนินงานและกระบวนการสร้างสรรค์.....	38
3.1 แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	38
3.2 รูปแบบของงานสร้างสรรค์.....	39
3.3 วิธีการดำเนินงาน.....	39
3.4 วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานสร้างสรรค์.....	40
3.5 ขั้นตอน และกระบวนการสร้างสรรค์.....	40
บทที่ 4 ผลวิเคราะห์การสร้างสรรค์.....	55
4.1 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปินนิพนธ์.....	56
1. วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปินนิพนธ์ชุดที่ 1 จำนวน 3 ชิ้นงาน.....	56
2. วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปินนิพนธ์ชุดที่ 2 จำนวน 14 ชิ้นงาน.....	58
3. วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปินนิพนธ์ชุดที่ 3 จำนวน 12 ชิ้นงาน.....	63
4.2 ผลงานสร้างสรรค์ศิลปินนิพนธ์.....	74
1. วิเคราะห์ผลงานศิลปินนิพนธ์ชุดที่ 1 จำนวน 12 ชิ้นงาน.....	75
2. วิเคราะห์ผลงานศิลปินนิพนธ์ชุดที่ 2 จำนวน 12 ชิ้นงาน.....	84

บทที่ 5 สรุพอภิปรายและเสนอแนะ	97
สรุป.....	97
อภิปราย	98
ข้อเสนอแนะในการทำศิลปนิพนธ์ครั้งต่อไป	102
รายการอ้างอิง	103
ประวัติผู้เขียน.....	106

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 วิเคราะห์ผลงานศิลปกรรม	34
ตารางที่ 2 ระยะเวลาในการดำเนินงานศิลปนิพนธ์	43
ตารางที่ 4 วิเคราะห์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์	71
ตารางที่ 5 วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	83
ตารางที่ 6 วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2	92
ตารางที่ 7 ตารางวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์	93

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์	3
ภาพที่ 2 ฟ้าโปร่ง (ภาพประกอบบทประพันธ์).....	11
ภาพที่ 3 QR code เพลง คิดถึงบ้าน ศิลปิน ใอน้ำ, เข้าถึงเมื่อ: 10 พฤษภาคม 2564.	14
ภาพที่ 4 ตัวอย่างภาพบรรยากาศ สถานที่ทำงานที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความเหงา 1.....	16
ภาพที่ 5 ตัวอย่างภาพบรรยากาศ สถานที่ทำงานที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความเหงา 2.....	16
ภาพที่ 6 ตัวอย่างภาพบรรยากาศ สถานที่ที่ข้าพเจ้าคิดถึง 1.....	17
ภาพที่ 7 ตัวอย่างภาพบรรยากาศ สถานที่ที่ข้าพเจ้าคิดถึง 2.....	17
ภาพที่ 8 ชื่อผลงาน Impression, Sunrise (“อิมเพรสชัน, ซันไรส์”) สีน้ำมัน ขนาด 48 ซม.x 63 ซม.,เข้าถึงเมื่อ: 10 พฤษภาคม 2564,	25
ภาพที่ 9 ชื่อผลงาน Sunset at Ivry (อาทิตย์อัสดงที่อิวรี่) สีน้ำมัน ขนาด 65 ซม.x 81 ซม.,	27
ภาพที่ 10 ชื่อผลงาน Boats on the Seine (เรือในแม่น้ำแซน) สีน้ำมัน ขนาด 71 ซม.x 92 ซม. เข้าถึงเมื่อ: 10 พฤษภาคม 2564,	29
ภาพที่ 11 ชื่อผลงาน ห้องพักที่ปารีส สีชอล์ค ขนาด 26 ซม.x 35 ซม.	32
ภาพที่ 12 ชื่อผลงาน ดอกฟูจิริมสระสวนสาธารณะ สีน้ำมัน.....	33
ภาพที่ 13 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 1).....	41
ภาพที่ 14 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 2).....	41
ภาพที่ 15 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 3).....	41
ภาพที่ 16 ภาพการเสนอผลงานก่อนศิลปินพจน์ครั้งที่ 1.....	42
ภาพที่ 17 ภาพการเสนอผลงานก่อนศิลปินพจน์ครั้งที่ 2.....	42
ภาพที่ 18 ภาพการเสนอผลงานก่อนศิลปินพจน์ครั้งที่ 3.....	43
ภาพที่ 19 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ เฟรมผ้าใบขนาด 50x60 ซม.	45
ภาพที่ 20 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ สเปรย์สีดำและสเปรย์สีดำด้าน	45

ภาพที่ 21 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ศิลปะปะนิพนธ์ พนสเปรย์สีด่างบนเฟรมผ้าใบขนาด 50x60 ซม.....	46
ภาพที่ 22 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ศิลปะปะนิพนธ์ สีชอล์ก (Oil Pastel).....	46
ภาพที่ 23 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะปะนิพนธ์ชุดที่ 1 (1).....	47
ภาพที่ 24 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะปะนิพนธ์ชุดที่ 1 (2).....	47
ภาพที่ 25 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะปะนิพนธ์ชุดที่ 1 (3).....	48
ภาพที่ 26 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะปะนิพนธ์ชุดที่ 1 (4).....	48
ภาพที่ 27 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะปะนิพนธ์ชุดที่ 1 (5).....	49
ภาพที่ 28 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 1).....	49
ภาพที่ 29 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะปะนิพนธ์ชุดที่ 2 (1).....	50
ภาพที่ 30 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะปะนิพนธ์ชุดที่ 2 (2).....	51
ภาพที่ 31 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะปะนิพนธ์ชุดที่ 2 (3).....	51
ภาพที่ 32 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะปะนิพนธ์ชุดที่ 2 (4).....	52
ภาพที่ 33 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะปะนิพนธ์ชุดที่ 2 (5).....	52
ภาพที่ 34 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 2).....	53
ภาพที่ 36 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 1) หมายเลข 1.....	56
ภาพที่ 37 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 1) หมายเลข 2.....	57
ภาพที่ 38 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 1) หมายเลข 3.....	57
ภาพที่ 39 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 1.....	58
ภาพที่ 40 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 2.....	58
ภาพที่ 41 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 3.....	59
ภาพที่ 42 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 4.....	59
ภาพที่ 43 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 5.....	59
ภาพที่ 44 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 6.....	60

ภาพที่ 93 ลักษณะการนำเสนอผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 91

บทที่ 1

บทนำ

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในหัวข้อ ห้วงเวลาแห่งความเงิบเหงาและความคิดถึง (A moment of loneliness and nostalgia) เป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะอันมีแรงบันดาลใจมาจากเรื่องราวชีวิต บรรยากาศรอบข้างที่เข้ามากระทบต่อความรู้สึกของข้าพเจ้า ทำการศึกษา รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงาน การนำเสนอผลงานมาวิเคราะห์ ทดลองวิธีการ เพื่อสร้างสรรค์เป็น ผลงานที่มีลักษณะเฉพาะตัว จนได้ผลงานจิตรกรรมจำนวน 2 ชุด ซึ่งเป็นการนำบรรยากาศรอบ ๆ ตัว ที่เข้ามากระทบต่ออารมณ์ความรู้สึกถ่ายทอดผ่านสี ที่แปร่ง ลักษณะการจัดองค์ประกอบของภาพ เพื่อสื่อสารไปยังผู้รับชมงานผลงานศิลปะ โดยผลงานดังกล่าวมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

คำว่า เหงา หมายถึง เปลี่ยวใจ, เปล่าเปลี่ยว, ไม่คึกคัก เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นชั่วขณะโดยให้ความรู้สึกอ้างว้าง โดดเดี่ยว รววกักรอบ ๆ ตัวเราไม่มีอะไรเลย บางคนรู้สึกเหงาเมื่อไม่มีอะไรทำ บางคนเหงาทุกครั้งที่อยู่คนเดียว ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลด้วย ซึ่งหลายคนอาจจะยังไม่ทราบว่าความเหงาที่คุ้นเคยนั้น อาจส่งผลให้เกิดความรู้สึกอื่นตามมาได้ ทั้งความเศร้า ความท้อแท้ ความต้องการสิ่งต่าง ๆ ความคิดถึง ฯลฯ เรียกได้ว่าความเหงาเป็นต้นเหตุแห่งความรู้สึกที่จะเกิดขึ้นกับตัวเราอีกมากมายและความรู้สึกที่มักจะมาพร้อมกับความเหงานั้นก็คือ ความคิดถึง

คิดถึง หมายถึง นึกถึง, นึกถึงด้วยใจผูกพัน² เราเคยคิดถึงช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งของชีวิตหรือไม่ เราเคยอยากย้อนเวลาไปช่วงเวลานั้น ๆ ที่ผ่านมาแล้วหรือไม่ แล้วเราเคยคิดถึงใครหรือสถานที่ใดจนแทบจะขาดใจหรือไม่ คำถามเหล่านี้หลายคนคงเคยผ่านสถานการณ์เช่นนี้มาก่อนแน่นอนในชีวิต ความคิดถึงนั้นอยู่ในทุก ๆ ที่ ในทุกช่วงเวลาของการดำเนินชีวิต หลายครั้งความคิดถึงก็รุนแรงจนทำให้ใครหลายคน

¹ ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554. เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://dictionary.orst.go.th/>

² เรื่องเดียวกัน

แทบจะเป็นบ้าหรืออาจทำให้เรายิ้มและหัวเราะทั้งน้ำตาก็เป็นไปได้ ความรู้สึกเหงาและคิดถึง มักมาคู่กัน เวลาเรารู้สึกเหงาจะทำให้เราอ้างว้าง โดดเดี่ยว จนนำไปสู่ความคิดถึงสิ่งที่เคยทำ สิ่งที่เคยเป็น สถานที่ที่เคยอยู่แล้วมีความสุข

ความเหงาที่เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้านั้น ปัจจุบันเนื่องด้วยหน้าที่การงานและความรับผิดชอบ ทำให้ตัวข้าพเจ้าต้องอยู่ไกลบ้านห่างครอบครัวมาใช้ชีวิตอยู่ต่างจังหวัดตัวคนเดียว จากที่ก่อนหน้านี้ ตั้งแต่เลิกงานโต ข้าพเจ้าเองไม่เคยอยู่ไกลบ้านและห่างจากครอบครัวเลย เมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์ เช่นนี้ความรู้สึกอึดใจ ความรู้สึกปลอดภัย ความรู้สึกสบายใจที่เคยมีก็ค่อย ๆ ถูกแทนที่ด้วยความรู้สึกเปล่าเปลี่ยวใจ อ้างว้าง โดดเดี่ยว สิ่งเหล่านี้คือความเหงาที่เริ่มก่อตัวในใจของข้าพเจ้า ขณะอยู่ที่ทำงานข้าพเจ้าพบเห็นห้องทำงาน ห้องพักในที่ทำงาน ถนนเส้นทางกลับบ้านที่พาดผ่านหน้าสถานที่ทำงานข้าพเจ้า ท้องฟ้ายามเช้าและยามค่ำคืน สิ่งเหล่านี้มีผลต่อความรู้สึกของข้าพเจ้าเมื่อพบเจอ ทุกครั้งที่ความเหงามาเยือน ความคิดถึงก็จะเริ่มก่อตัวในความรู้สึกของข้าพเจ้า ทำให้คิดถึงบ้าน คิดถึง ถนนที่ข้าพเจ้าใช้สัญจรประจำครั้นอยู่กับครอบครัว คิดถึงท้องฟ้าที่จังหวัดบ้านเกิด คิดถึงความรู้สึกที่มี ครอบครัวอยู่เคียงข้าง ฯลฯ ความรู้สึกเช่นนี้จะเกิดขึ้นบ่อยครั้งในช่วงก่อนเข้านอน ตื่นนอนตอนเช้า และหลังจากเลิกงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึงของข้าพเจ้ายังคงเกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้า อยู่เรื่อย ๆ แม้เวลาจะผ่านไปนานแค่ไหนกับการที่ข้าพเจ้าต้องมาทำงานอยู่ที่ไกลบ้าน ความเหงาและความคิดถึงก็ยังคงฝังอยู่ภายในเบื้องลึกของจิตใจข้าพเจ้าและพร้อมที่จะแสดงอาการทุกครั้งเมื่อเผชิญ กับบรรยากาศ สถานที่ สิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อความรู้สึกเหล่านี้

ห้วงเวลาที่ต้องเผชิญกับความรู้สึกเหงาและความคิดถึงนั้นเป็นเรื่องยากที่จะจัดการ อารมณ์ความรู้สึกตอนนั้นให้ไม่รู้สึกเปล่าเปลี่ยวใจ อ้างว้าง โดดเดี่ยว เป็นที่มาของการนำอารมณ์ ความรู้สึกดังกล่าวมาสร้างสรรค์เป็นผลงานเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกตัวข้าพเจ้าเองและแสดงถึงความ เข้าใจคนที่ต้องจากบ้านเกิด จากครอบครัว จากสิ่งที่เคยทำให้อึดใจ รู้สึกปลอดภัย ไม่ว่าจะด้วยความ สัมผัสใจหรือไม่ก็ตาม หรือมีเหตุผลอื่น ๆ ทุกคนล้วนแล้วแต่ต้องพบเจอกับความรู้สึกเหงาและคิดถึง ทั้งบุคคลที่เรารัก สิ่งของ สภาพแวดล้อมที่เคยผูกพันมาแล้วทั้งนั้น ในช่วงเวลาที่อยู่กับความรู้สึก เหล่านี้เป็นเรื่องยากที่จะทำให้ใจของเราไม่รู้สึกไปในเชิงลบ ไม่ว่าจะด้วยความรู้สึกอ้างว้าง โดดเดี่ยว เศร้า ท้อแท้ ฯลฯ แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดออกมาคือความรู้สึกเหงาอันเป็น ต้นเหตุทำให้เกิดความรู้สึกคิดถึง เมื่อประสบพบเจอบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม อันเป็นสิ่งเร้าให้ใจนั้น รู้สึกขึ้นมา แม้ว่าความเหงาและความคิดถึงอาจให้พลังเชิงลบขณะที่อยู่กับมัน แต่หากผ่านช่วงเวลา นั้น ๆ ไปได้จะทำให้เราเกิดความตระหนักถึงสิ่งที่เราคิดถึงและรู้ถึงคุณค่าสิ่งเหล่านั้นมากขึ้น ทำให้เรา เกิดพลังที่จะทำให้เรานั้นอดทน เผื่อรอ มุ่งมั่น เพื่อให้สิ่งที่เราคิดถึงนั้นกลับมาเป็นดังเช่นใจเรา

ข้าพเจ้าเลือกที่จะถ่ายทอดห้วงความเหงาและความคิดถึงของตัวข้าพเจ้าผ่านผืนผ้าใบด้วยเทคนิคสีชอล์ค (Oil Pastel) โดยศึกษารูปแบบผลงานด้านอารมณ์ความรู้สึกเหงาและคิดถึง จากศิลปินที่สามารถถ่ายทอดความโดดเด่น เยี่ยมเหงา ความเว้งว่าง ออกมาในงานศิลปะของเขาได้โดดเด่นอย่าง แอดการ์ เดอกา (Edgar Degas) ทั้งยังศึกษารูปแบบผลงานทัศนศิลป์ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) จากศิลปินอย่าง โคลด โมเนต์ (Claude Monet) ปีแยร์-โอกุสต์ เรอเนอร์ (Pierre Auguste Renoir) เพื่อ ทริพิทักซ์ ฯลฯ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ชุด “ห้วงเวลาแห่งความเงียบเหงาและความคิดถึง”

1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อการวิเคราะห์สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้า อารมณ์ ความรู้สึกเหงาและคิดถึงในตัวข้าพเจ้าขณะพบเจอบรรยากาศ สถานที่ และเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน
2. เพื่อศึกษาค้นคว้า หลักการ วิธีการ และทฤษฎีทางศิลปะ จากศิลปิน ผลงานของศิลปิน แล้วนำความรู้ที่ได้มาวิเคราะห์ สังเคราะห์และประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์
3. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ที่ตอบสนองและรองรับต่อแรงบันดาลใจแนวความคิดของข้าพเจ้า พร้อมทั้งถ่ายทอดผลงานสู่สาธารณชน

1.3 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์

1.4 สมมติฐานของการศึกษา

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้สามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกเหงาและคิดถึง ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์จากการพบเจอกับบรรยากาศที่มากกระทบอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้า ณ ช่วงเวลาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน โดยการสร้างสรรค์ผลงานจากแนวความคิดนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานในเทคนิคสีชอล์คบนผืนผ้าใบ (Oil Pastel painting on canvas) และรูปแบบผลงานศิลปะแบบลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) ที่รองรับแนวความคิดของข้าพเจ้าตามหลักการและทฤษฎีทางศิลปะสู่ผู้รับชมให้เกิดความรู้สึกเหงาและคิดถึงตามที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อสาร

1.5 ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานทัศนศิลป์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอารมณ์ความเหงาและคิดถึง ถึงที่ข้าพเจ้าได้เผชิญระหว่างที่อยู่ห่างไกลจากบ้านและครอบครัวด้วยตนเองผ่านรูปแบบงานศิลปะแบบลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) ด้วยลายเส้นและโทนสีที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกแทนตัวข้าพเจ้าผสมผสานกับบรรยากาศที่กระทบต่ออารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้า ทั้งนี้เพื่อให้การสร้างสรรค์ผลงานบรรลุตามจุดมุ่งหมาย จึงได้กำหนดเนื้อหาและเรื่องราววิธีการดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับประสบการณ์ อารมณ์และรู้สึกที่ข้าพเจ้าเผชิญมาจากการที่อยู่ห่างไกลบ้านและครอบครัว

2. ขอบเขตด้านการนำเสนอ

ภาพจิตรกรรมที่ใช้เทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผ่านสีชอล์ค (Oil Pastel) มีการใช้โทนสีที่แปร่งแสดงอารมณ์และรู้สึกผ่านผลงานการสร้างสรรค์ ถ่ายทอดโดยการผสมผสานเรื่องราวที่ตัวข้าพเจ้าได้เผชิญมาเทียบเคียงกับรูปแบบผลงานศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism)

3. ขอบเขตด้านเทคนิค

ภาพจิตรกรรมสีชอล์ค (Oil Pastel) บนผืนผ้าใบ ใช้โทนสีและที่แปร่งในการแสดงอารมณ์ความรู้สึก

1.6 ขั้นตอนของการศึกษา

1. รวบรวมข้อมูล

ศึกษาข้อมูล ทฤษฎีแนวคิดทางศิลปะ จากสื่อออนไลน์ หนังสือ รวมถึงข้อมูลศิลปินท่านที่มีผลงานคล้ายคลึงกัน ไปในทิศทางเดียวกัน ศึกษาเทคนิควิธีการที่จะสามารถนำมาเป็นแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานได้

2. วิเคราะห์ข้อมูลและการสร้างสรรค์ภาพร่าง

เมื่อได้ข้อมูลจากการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น แล้วนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ ออกมาโดยการสร้างสรรค์ผ่านการกำหนดแนวความคิดและแรงบันดาลใจในรูปแบบของภาพร่าง นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับคำแนะนำในการปรับปรุงและพัฒนาให้ผลงานมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จนนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานจริงต่อไป

3. การสร้างสรรค์ผลงานจริง

นำแบบภาพร่างที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้สมบูรณ์แล้วมาสร้างสรรค์เป็น ผลงานทัศนศิลป์โดยเทคนิคสีชอล์ค (Oil Pastel) บนผืนผ้าใบ ใช้สีและที่แปรงในการแสดงอารมณ์ ความรู้สึก

1.7 วิธีการศึกษา

1. ศึกษาด้วยการค้นหาสาเหตุที่ทำให้ตัวข้าพเจ้าเกิดอารมณ์ ความรู้สึกเหงา และ คิดถึงบ้านอย่างละเอียดถี่ถ้วน รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ด้วยหลักการที่เป็นเหตุเป็นผลจนทราบสาเหตุ ที่แท้จริง

2. เมื่อทราบสาเหตุของความรู้สึกเหงาและคิดถึงบ้านที่เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้าแล้วจึง นำสาเหตุนั้น ๆ มาถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ณ ห้วงเวลาที่ประสบ พบเจอกับอารมณ์ความรู้สึกดังกล่าว

3. วิเคราะห์ผลงาน รวบรวมข้อมูลอันเป็นประโยชน์ จากการวิจารณ์ผลงาน การ เสนอแนะ จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านศิลปะ มาปรับปรุง พัฒนาผลงานทั้งในด้านการสร้างสรรค์และด้าน เนื้อหา

4. สรุปลองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษากระบวนการสร้างสรรค์ ผลงาน แนวความคิด และเทคนิควิธีการในการถ่ายทอดผลงาน รวบรวมเสนอต่อคณะกรรมการ คณาจารย์

5. เขียนวิเคราะห์ และสังเคราะห์ออกมาในรูปแบบวิทยานิพนธ์

6. มีการจัดแสดงผลงานเป็นนิทรรศการออนไลน์ร่วมด้วยเพื่อให้ผู้รับชมเข้าถึงงาน นิทรรศการได้อย่างทั่วถึง

1.8 คำนิยามศัพท์

เหงา หมายถึง ความรู้สึกเปลี่ยวใจ, เปล่าเปลี่ยว, ไม่คึกคัก เมื่อมีปัจจัยมากระทบ ไม่ว่าจะด้วยบรรยากาศ สถานที่ วัตถุ

คิดถึง หมายถึง การนึกถึง, การนึกถึงด้วยใจผูกพัน, การรำพึงหา ในขณะที่เกิด ความรู้สึกเหงา

อิมเพรสชันนิสม์ หมายถึง ทฤษฎีการเขียนภาพจากความประทับใจจากบรรยากาศหรือสิ่งที่พบเจอ ได้แก่ สถานที่ แสง วัตถุ

เทคนิคสีชอล์ค หมายถึง การใช้สีชอล์คขีดเขียน สร้างร่องรอย รูป บนวัตถุรองรับ เพื่อถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกผ่านลายเส้นนั้น ๆ

สัญลักษณ์ หมายถึง สิ่งสร้างขึ้นมาทดแทนความรู้สึกเหงาและคิดถึงบ้าน, สิ่งที่เป็นเครื่องหมายแทนความรู้สึกเหงาและคิดถึงบ้าน

1.9 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ค้นคว้า

1 วัสดุ

-สีชอล์ค (Oil Pastel)

-เฟรมผ้าใบ

-สีสเปรย์

2 อุปกรณ์ที่ใช้สร้างสรรค์ผลงาน

-ขาตั้งเฟรม

-ผ้า

3 อุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึกข้อมูล

-กล้องถ่ายรูป

-สมุด

-ปากกา

-คอมพิวเตอร์

1.10 งบประมาณในการสร้างสรรค์

-40,000 บาท

1.11 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุด “ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง” ได้แนวทางในการสร้างสรรค์และถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้า ผ่านผลงานศิลปะด้วยเทคนิคสีชอล์คบนผืนผ้าใบ ทั้งยังช่วยกระตุ้นให้ผู้รับชมผลงานได้ตระหนักถึงธรรมชาติอารมณ์ของความเหงาและความคิดถึงนั้นสามารถเกิดขึ้นได้กับทุก ๆ คน ในห้วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น

บทที่ 2

เอกสาร ข้อมูลและศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยการสร้างสรรคผลงานศิลปะนิพนธ์เรื่อง “ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง” มาจากการที่ข้าพเจ้าได้มาทำงานอยู่ต่างจังหวัด อยู่ไกลบ้าน ไกลครอบครัว ไกลสิ่งที่ทำให้ตัวข้าพเจ้า รู้สึกอบอุ่นใจ ในบางช่วงเวลาจึงทำให้ข้าพเจ้าต้องเผชิญกับความรู้สึกเหงา โดดเดี่ยวเดียวดาย อ้างว้าง ซึ้นและเมื่อข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกเหล่านี้ อีกความรู้สึกที่มักจะแทรกซึมเข้ามาในความรู้สึกของข้าพเจ้า ก็คือความคิดถึง ทำให้คิดถึงความสุขที่เคยอยู่บ้าน อยู่กับครอบครัว อยู่กับสิ่งที่คุ้นเคยและทำให้อบอุ่นใจจากที่ข้าพเจ้าได้เคยสัมผัสมา จนเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ขึ้นมา และได้ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูล เอกสาร ผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้องต่อกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า รวมถึงเทคนิควิธีการ เพื่อทำไปใช้ประกอบการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าได้แบ่งออกมาเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 อิทธิพลทางด้านเนื้อหา

1. ความเหงา
2. ความคิดถึง
3. ครอบครัว

2.2 อิทธิพลด้านรูปแบบผลงานศิลปะ

1. ศิลปะรูปแบบลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism)
2. องค์ประกอบศิลป์ (Composition Art)
3. เทคนิคสีชอล์ค
4. สัญญะ (Sign)

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินและผลงานของศิลปิน

1. คลอด โมเนต์ (Claude Monet)
2. อาร์มองด์ กิลโยแมง (Armand Guillaumin)

3. ปีแยร์-โอกุสต์ เรอเนอร์ (Pierre Auguste Renoir)
4. เพื่อ หริพิทักษ์
5. ประกิต บัวบุศย์

2.1 อิทธิพลทางด้านเนื้อหา

1. ความเหงา

ความเหงานั้นเกิดขึ้นได้กับทุกคนทุกช่วงเวลา ขึ้นอยู่กับสถานะที่พบเจอในขณะนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของบรรยากาศ สถานที่ ผู้คน สิ่งของ ฯลฯ ที่ต้องเผชิญในแต่ละวัน ปัจจัยเหล่านี้เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกเหงาขึ้นมาอย่างไม่รู้ตัว เป็นความรู้สึกที่ค่อนข้างสือไปในเชิงลบ เช่น รู้สึกโดดเดี่ยว ท้อแท้ อ้างว้าง หมดความสนใจในเรื่องที่เคยชื่นชอบ ซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อมูลดังต่อไปนี้

นิยามของความเหงา

รัชพล อนุพิศกุล³ ได้อธิบาย “สถานะความเหงา” คืออารมณ์พื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งโดยปกติแล้วสามารถเกิดการเหงาขึ้นได้กับทุกคนเมื่อมีปัจจัยของชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม แต่จะเป็นแค่ระยะเวลาสั้นๆ ในระยะวันหรือสัปดาห์เท่านั้น และเมื่อทุกอย่างกลับมาเป็นปกติ ความรู้สึกเหงา โดดเดี่ยวจะหายไป

ณัฐรดา อยู่ศิริ, สุพิชฌาย์ นันทพานนท์⁴ ได้ให้ความหมายของ ความเหงา ไว้ว่า ความรู้สึกที่ก่อให้เกิดความทุกข์และไม่สบายใจ เนื่องมาจากการรับรู้ว่าตนเองขาดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม หรือมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมน้อยกว่าที่ตนต้องการ ทำให้เกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์ทางสังคม

Weiss⁵ กล่าวถึงความเหงาไว้ว่า คือ สถานะทางความรู้สึกและอารมณ์ของบุคคลที่มีระดับความไม่พึงพอใจต่อความสัมพันธ์ทางสังคม (ทั้งจากอดีต ปัจจุบัน และอนาคต) ซึ่งส่งผลต่อการแยกตัวจากสังคมในที่สุด รวมทั้งภาวะความเหงา (loneliness)

³ รัชพล อนุพิศกุล, สังคมไทยกำลังเต็มไปด้วยคนเหงา, เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://www.posttoday.com/social/general/589343>

⁴ ณัฐรดา อยู่ศิริ, สุพิชฌาย์ นันทพานนท์ และหทัยพร พีระชัยรัตน์, ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนเอง ความเหงา และการทำหน้าที่ของครอบครัวต่อพฤติกรรม การเสพติด อินเทอร์เน็ต (ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2557) , หน้า 12.

⁵ Weiss ,1973 qouted in Vincenzi & Graboskt, (1987), p. 257

สาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดความเหงา

Chicministry⁶ กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดความเหงาไว้ดังนี้ ความเหงานั้นมีสาเหตุหลักๆ อยู่ 5 มิติ (1) เหงาเพราะกลัว เช่น กลัวตาย กลัวสูญเสีย กลัวทุกอย่างไม่เป็นเหมือนเดิม (2) เหงาเพราะขาด เช่น รู้สึกขาดความรัก ขาดความเข้าใจ ขาดอ้อมกอด ขาดความอบอุ่น ขาดความมั่นคงในชีวิต (3) เหงาเพราะคิดอนาคต เช่น กังวลในสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น คิดไปเองล่วงหน้า วิตกกังวล (4) เหงาเพราะคิดถึงอดีต เช่น อาลัยกับสิ่งที่เสียไปแล้ว อยากให้สิ่งที่รัก คนที่รักกลับคืนมา คิดถึงวันที่เคยมีพร้อมทุกอย่าง คิดถึงวันที่เคยมีความสุขเป็นต้น (5) เหงาเพราะไม่เข้าใจว่าตัวเองต้องการอะไร ในข้อนี้คนเกือบทั้งโลกก็เป็นกันอยู่ และเป็นข้อที่แก้ยากที่สุด เพราะไม่ว่า คุณจะรอดไปจากสาเหตุ ความเหงาในข้ออื่น คุณก็จะมาติดอยู่ในความเหงาข้อนี้นั่นเอง ในข้อนี้จะแปรรูปออกมาเป็นความเปื่อชนิดต่างๆ เช่น เปื่อฐานะตัวเอง เปื่อครอบครัว เปื่อคนรัก เปื่อนิสัยตัวเอง เปื่อสังคม และอีกสารพัดจะเปื่อได้

ว.วชิรเมธี⁷ กล่าวว่า “ธรรมชาติแห่งจิตของเรานั้นจะต้องมีอาหารให้คอยขบคิดอยู่เสมอ ถ้าเราอยู่เฉยๆ ไม่หางานให้จิตทำ จิตจะฟุ้ง ยิ่งฟุ้งก็ยิ่งยุ่ง บางคนฟุ้งเข้าไปไกลในอดีตเป็นพันๆ ปี บางคนฟุ้งล่วงหน้าไปในอนาคตเป็นร้อยๆ ปี ขณะที่บางคนปล่อยให้จิตว่างมาก จิตจึงไปเก็บเอาความทุกข์เก่าๆ ซึ่งเคยจบไปแล้วมารื้อคิดใหม่ แล้วปล่อยให้ความทุกข์ในอดีตนั้นกลับมามีชีวิตขึ้นมาทำร้ายปัจจุบันได้อีกครั้งหนึ่ง จึงทำให้เกิดความเหงาขึ้นมา

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความเหงา

กระเฉดน้อย⁸ กล่าวเกี่ยวกับเรื่องของความเหงาไว้ว่า ความเหงา ใคร ๆ ก็คงรู้จักกับคำนี้ดี ความเหงานี้เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาที่รุนแรงมากสำหรับผม สำหรับคนที่ร่าเริงสนุกสนานก็ยังมี ความเหงาแอบซ่อนอยู่ลึก ๆ ในบางขณะจิต ความเหงาจะมีบทบาทอย่างยิ่งเมื่อเรามีความเศร้า ความเหงาจะเข้ามาแล้วกระตุ้นเหมือนเติมฟืนใส่ไฟให้ความเศร้าลุกลาม ความเหงาจะเจือจางไปหากความสุขผ่านเข้ามาในชีวิต เสียงหัวเราะจะกลบเสียงของเจ้าความเหงานี้เสียสนิท ความเหงาเป็นอาการของคนเปื่อสภาพแวดล้อมรอบตัว แล้วในช่วงวูบหนึ่งผมก็ค้นพบว่า “เหมือนมีอะไรบางอย่าง

⁶ Chicministry, รู้หรือไม่...ทำไมจึงต้องเหงา, เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://www.sanook.com/women/19900/>

⁷ ว.วชิรเมธี, โรคเหงา เมื่อความเหงาตัวโตเท่าบ้าน, เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://goodlifeupdate.com/healthy-mind/secret-trick/56562.html>

⁸ กระเฉดน้อย (นามแฝง), เรื่องมันเริ่มต้นที่ความเหงา, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ด้วยรัก, 2545), หน้า 35.

ขาดหายไปจากชีวิต” ขาดความเชื่อมั่น ขาดความอบอุ่น โหยหาอะไรบางอย่าง หิวในสิ่งที่ป็นนามธรรมไม่สามารถเสพเข้าไปได้ด้วยกาย

นพ.ปิยะ เซษฐโชติศักดิ์⁹ ได้กล่าวเกี่ยวกับความเหงาไว้ว่า เพราะสภาพความเหงาในหัวของเรา มันเป็นเรื่องที่เจือจาง เบบาง มันดูไม่ได้หนักเหมือนซึมเศร้าที่เป็นแล้วต้องไปหาหมอ ต้องกินยา มันเป็นเรื่องที่ดูเหมือนใคร ๆ ก็เป็นได้ เป็นแล้วเดี๋ยวก็หาย ไม่ต่างจากไข้หวัด “มีงี้ก็แค่เหงา” กลายเป็นคำที่เราพูดล้อกันเล่นผสมจริงจนเป็นเรื่องสนุกสนานเฮฮา วลีเกี่ยวกับความเหงามักถูกใช้เอามาเป็นมุกตลกเชิงเป็นผู้แพ้มากมาย จึงไม่แปลกที่เราจะเห็นว่ามันเป็นเรื่องที่ไม่ควรจริงจังจริงจังมากเกินไป แต่การที่จู่ ๆ ประเทศพัฒนาแล้วอย่างอังกฤษจะตั้งกระทรวงความเหงาขึ้นมา เขาคงไม่ได้ตั้งแบบเล่น ๆ เพราะความเหงาจริง ๆ แล้วมันส่งผลกระทบต่อเรามากกว่าที่เราคิดไว้มาก เพราะความเหงาไม่ใช่หรือ ที่ทำให้คนคนหนึ่งจับป็นขึ้นมากราดยิงเพื่อนร่วมชั้นเรียน ก็ความเหงาไม่ใช่หรือ ที่ทำให้เราใช้เงินไปกับเหงาและยาเสพติดมากมาย ก็ความเหงาไม่ใช่หรือ ที่ทำให้เราต้องออกไปเที่ยวหาคนไม่รู้จักยามค่ำคืน ก็ความเหงาไม่ใช่หรือ ที่ทำให้เราส่องเฟซบุ๊กทั้งวันเพื่อดูว่าใครมากดไลค์รูปของเราบ้าง ในทางทางหนึ่ง ความเหงากลับชีวิตของเราไปโดยไม่รู้ตัว

Jimmy Liao¹⁰ ได้นำเสนอบทประพันธ์ประกอบภาพที่เกี่ยวข้องกับความเหงาไว้หลาย ๆ บท แต่มีอยู่หนึ่งบทประพันธ์สั้น ๆ ที่สื่อถึงความเหงาได้ตรงกับแนวความคิดและแรงบันดาลใจของข้าพเจ้าที่ว่าความเหงานั้นจะมาเยือนเราในห้วงเวลาไหนเวลาหนึ่ง ในบทประพันธ์กล่าวไว้ว่า “ม่านราตรีเลื่อนลง ฉันทบรรจงแต่งหน้า ทาปาก นั่งลงวางท่า รอคอยความเหงาให้มาเยือนอย่างสงบ”

⁹ ปิยะ เซษฐโชติศักดิ์, **เหตุเกิดจากความเหงา**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ บันลือบุ๊คส์, 2561), หน้า คำนำผู้เขียน.

¹⁰ Jimmy Liao, **Beautiful Solitude**, หนังสือชุด Graphic Fiction ลำดับที่ 015, แปลโดย อนุรักษ กิจไพบูลกวี, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ a book, 2557)

ภาพที่ 2 ฟ้าโปร่ง (ภาพประกอบบทประพันธ์)

ที่มา: *Beautiful Solitude*, Jimmy Liao, 2557, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ a book.

จากทฤษฎี บทความ วรรณกรรมข้างต้นสรุปว่า ความเหงา คืออารมณ์และความรู้สึกที่ก่อให้เกิดความไม่สบายใจ ความรู้สึกในเชิงลบ อันเนื่องมาจากสาเหตุทางร่างกายและจิตใจที่ขาดในสิ่งที่ตนเองปรารถนา หรือสิ่งที่ตนเองเคยมีแต่ปัจจุบันนี้ไม่มีอีกแล้ว ทำให้จิตใจนั้นโหยหาสิ่งต้องการเหล่านั้นสอดคล้องกับแนวความคิดที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้และยังมีปัจจัยภายนอกต่าง ๆ ที่คอยเป็นสิ่งเร้าหรือตัวกระตุ้นให้ความเหงานั้นเกิดขึ้นมา เช่น บรรยากาศรอบ ๆ ตัว สถานที่ สิ่งของ ฯลฯ หากสิ่งเหล่านี้เอื้ออำนวยในห้วงเวลาที่เหมาะสมความเหงาที่จะเข้ามาครอบงำได้ทุกเมื่อ อันเป็นเหตุที่ทำให้เกิดความคิดถึงตามมา

2. ความคิดถึง

ความคิดถึงเป็นอาการ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้าขณะที่อยู่ในห้วงเวลาแห่งความเหงา ความท้อแท้ บรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อความรู้สึกคิดถึง เช่น เวลากลางคืน เวลาอยู่คนเดียว เวลาถอนเข้านอน ฯลฯ เป็นการรำพึงทางความคิด นึกถึงสิ่งที่เคยสัมผัสมาในอดีตแล้วมีความสุข มีความรู้สึกปลอดภัย อุ่นกายอุ่นใจ แต่ปัจจุบันไม่ได้อยู่และสัมผัสกับสิ่งนั้น ๆ แล้ว หรือสัมผัสก็เพียงแค่บางครั้งเท่านั้น จึงทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกคิดถึงบ้าน ครอบครัว สิ่งของ ที่ข้าพเจ้าเคยอยู่ เคยใช้ เคยสัมผัส ก่อนที่จะมาอาศัยอยู่ต่างจังหวัดซึ่งก็ถือว่าเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า ทั้งนี้ความคิดถึงที่เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้านั้นสอดคล้องกับข้อมูลที่เคยมีผู้กล่าวไว้ดังต่อไปนี้

นิยามของความคิดถึง

เนตะ¹¹ ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องความคิดถึงไว้ว่า คุณเคยคิดถึงช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งในชีวิตบ้างไหม คุณเคยอยากย้อนเวลาไปช่วงเวลานั้นไหม แล้วคุณเคยคิดถึงใครจนแทบจะขาดใจไหม ผมว่าพวกเราหลาย คนคงเคยผ่านเหตุการณ์แบบนี้มาก่อนในชีวิต เหตุการณ์ที่มนุษย์เราเรียกมันว่า “ความคิดถึง” ความคิดถึงนั้นอยู่ในทุกๆ ที่อยู่ในทุก ๆ ช่วงการดำเนินชีวิตของเรา บางครั้งความคิดถึงก็รุนแรงจนทำให้เราอยากเป็นบ้า บางครั้งความคิดถึงก็ทำให้เรายิ้มและหัวเราะทั้งน้ำตา โดยส่วนตัวแล้วอยากจะสรุปว่าความคิดถึงนั้นส่งผลดีและผลเสียแก่ตัวบุคคลได้ ขึ้นอยู่กับว่าระดับความรุนแรงของความคิดถึงนั้นมีมากน้อยเพียงใด ถ้าความรุนแรงของความคิดถึงสูง เป็นแนว “illness” ความคิดถึงนั้นก็ก่อให้เกิดผลเสีย ความคิดถึงนั้นจะทำให้เราซึมเศร้า วิตกกังวลจนถึงกระทั่งเกิดความผิดปกติทางจิตใจและบางครั้งก็นำไปสู่การฆ่าตัวตายได้ ซึ่งเราก็เคยได้เห็นกันมาบ้างตามหน้าหนังสือพิมพ์ แต่ถ้าความรุนแรงของความคิดถึงนั้นมีอย่างพอเหมาะ เป็นความคิดถึงแนว “missing” โรแมนติก ก็ทำให้เกิดผลดี คือทำให้เรารู้สึกว่ามีคนคอยเป็นห่วง คอยให้กำลังใจเราอยู่ แม้ว่าตัวเขานั้นจะไม่ได้อยู่เคียงข้างกับเราก็คงตาม และบางครั้งการรำลึกถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีตก็ทำให้เรารู้สึกมีความหวัง และช่วยให้เรามีพลังที่จะต่อสู้และผ่านช่วงเวลาอันเลวร้ายนี้ไปได้

Mango Zero¹² ได้กล่าวเกี่ยวกับความคิดถึงไว้ว่า ในชีวิตคนเราเป็นเรื่องปกติที่จะนึกถึงคน ช่วงเวลา สถานที่ สิ่งของ หรืออะไรก็ตามที่มีผลต่อความรู้สึกของเรา แล้วคุณเคยนึกถึงอะไรจนยิ้มและร้องไห้ออกมาหรือเปล่า ความรู้สึกเหล่านี้คือ ความคิดถึง ที่มีอาณาพรมแดนต่อความรู้สึกของเรา มันสั่งให้เราทำอะไรก็ได้ รู้สึกดีหรือรู้สึกแย่อยอมได้

สาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดถึง

อาศิรา พนาราม¹³ กล่าวถึงที่มาของความคิดถึงไว้ว่า ร่างกายมนุษย์ผลิตเคมีและฮอร์โมนต่าง ๆ เพื่อสร้างอารมณ์สารพัด เพื่อต้องการไปสู่ความรู้สึกและการกระทำ ย้อนกลับไปทีทฤษฎีวิวัฒนาการ เพื่อการดำรงเผ่าพันธุ์แล้ว มนุษย์ต้องอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ในสภาพแวดล้อมที่ต้อง

¹¹ เนตะ (นามแฝง), **จิตวิทยาแห่งความคิดถึง**, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://nedawriterblog.wordpress.com/2015/12/23/>

¹² Mango Zero(นามแฝง), **“ความคิดถึง 101” ว่าด้วยความคิดถึงใคร ๆ ต่างก็เคยเป็น**, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://today.line.me/th/v2/article/DGZvR5>

¹³ อาศิรา พนาราม, **หาคำตอบกับวิทยาศาสตร์แห่งความคิดถึง**, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก https://bottomlineis.co/Lifestyle_Wellness_Science_Of_Missing_Someone

ต่อสู้กับธรรมชาติ การอยู่คนเดียวเป็นเรื่องที่เสี่ยงตาย ฉะนั้น ร่างกายจึงพัฒนาสั่งการให้มนุษย์รู้สึกผูกพันกัน เพื่อดูแลกัน และรู้สึกเจ็บปวดเมื่อต้องแยกห่างจากคนที่รัก ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ พี่น้อง เพื่อน คนรัก หรือคนที่คุ้นเคย เราจึงรู้สึกคิดถึงกันและกัน อยากพบ อยากใช้เวลาร่วมกัน เพื่อให้ความรู้สึกอัดอั้นในอกบรรเทาเบาคลาย เหมือนมนุษย์ถูกโปรแกรมมาแล้วว่าเป็นสัตว์สังคม การอยู่โดดเดี่ยวไม่ดีต่อสุขภาพกายและใจ ต่อให้เป็นคนที่โลกส่วนตัวสูง ชอบอยู่คนเดียว แต่นานๆ ครั้งได้เจอคนที่ชอบพอ ยินดีที่จะอยู่ในวงโคจรของกันและกัน วันนั้นจะถือว่าเป็นวันที่ดีวันหนึ่งเลย ว่าด้วยการทำงานภายในร่างกาย ฮอร์โมนเกี่ยวกับความรักก็มีเอสโตรเจน เทสโทสโทโรน ออกซิโทซิน และสารสื่อประสาทที่ทำงานเนื่องกับความรักก็คือ เซโรโทนิน และโดพามีน โดยปกติ ร่างกายก็ผลิตฮอร์โมนและสารสื่อประสาทเหล่านี้อยู่แล้วในระดับปกติ แต่ถ้าเกิดคุณรักใคร่ขึ้นมา แล้วได้อยู่ใกล้คนคนนั้น ฮอร์โมนแห่งความรัก อย่างเซโรโทนินจะพรั่งพรูมาก มาพร้อมกับโดพามีน ฮอร์โมนแห่งความสุข ซึ่งทำให้คุณรู้สึกดีสุด ๆ ยิ่งได้ใช้เวลาด้วยกันนานก็ยิ่งมีความสุข บางทีก็ในระดับ "ไฮ" เลย์ทีเดียว และพอได้เจอกันบ่อย ๆ ร่างกายคุณก็จะเกิดความเคยชินในการใช้งานฮอร์โมนเหล่านั้นในระดับสูงกว่าปกติ แล้วลองคิดว่า ในเวลาที่คุณไม่ได้เจอคนรักจะเกิดอะไรขึ้น ฮอร์โมนอันเกี่ยวเนื่องกับความรักก็ไม่พรั่งพรู ร่างกายจึงรู้สึกขาด ออกอาการร่อแร่ เครียด พะวงหา คล้ายกับคนเป็นโรคซึมเศร้า เหมือนจะเจ็บ ๆ อยู่ข้างในอก นั่นละความคิดถึงมันเรียกร้อง เพราะร่างกายอยากได้ฮอร์โมน ก็เลยเรียกร้องอยากเจอคนรัก ซึ่งเป็นตัวกระตุ้น อาการเหล่านี้จะเป็นหนักในช่วงรักกันใหม่ ๆ ที่คุณจะวุ่นวายวีนว้อกับความรู้สึกขึ้นลงของฮอร์โมนเหลือเกินแต่ใช้ว่ารักกันนาน ๆ แล้วจะไม่คิดถึงนะ เพราะเซโรโทนิน ฮอร์โมนที่เกี่ยวกับความผูกพันก็ยังทำหน้าที่ของมันอยู่ ไม่ได้เจอคนที่รักก็ต้องคิดถึงอยู่แล้วละ แต่ระดับความรุนแรงก็คงแปรผันไปตามปัจจัยต่าง ๆ ทั้งระดับความรัก ระยะเวลา ระยะทางความคิดถึงมันก็มีหน้าที่ของมันอยู่นะ

สิริกัลยา วงศ์ป้อม¹⁴ กล่าวไว้ว่า ความคิดถึงเป็นสิ่งที่เคยเกิดขึ้นกับทุกคนไม่ว่าจะเป็นการคิดถึงคนรักที่ต้องห่างไกลกัน คิดถึงทางบ้านที่ต้องแยกออกมาทำความฝัน คิดถึงเพื่อนที่ต้องแยกย้ายกันไปหาอนาคต หรือคิดถึงคนที่จากไปแบบไม่กลับมา แต่ทุกคนก็มีความคิดถึงแตกต่างกันออกไป และมีไม่เท่ากัน

¹⁴ สิริกัลยา วงศ์ป้อม, **สองด้านของความคิดถึง**, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <http://johjaionline.com/opinion/สองด้านของ-ความคิดถึง/>

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความคิดถึง

Poy Portrait¹⁵ กล่าวเกี่ยวกับเรื่องความคิดถึงไว้ว่า สำหรับผม ความคิดถึง คล้ายๆ กับความหิว ความง่วง รวมถึงความเศร้า คือเราห้ามมันไม่ได้ มันจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่ รุนแรงแค่ไหน เราควบคุมมันไม่ได้เลย และความคิดถึงนั้น แย่กว่าความหิวและง่วงมากมายนัก ถ้าเราหิวเราก็กิน เราง่วงเราก็นอน แต่ถ้าคิดถึงใครสักคน เราต้องทำยังไง เราคงทำอะไรไม่ได้ นอกจากคิดถึงเค้าอยู่อย่างนั้น ยิ่งถ้าเป็นการคิดถึงคนที่อยู่ไกล ไม่ว่าจะไกลด้วยระยะทาง หรือไกลด้วยสถานะ ยิ่งเป็นความคิดถึงที่ทำอะไรไม่ได้ เราทำได้แค่เพียง กอดเกี่ยวความคิดถึงนั้นไว้กับตัว ให้มันเป็นที่ความขมและหวานอยู่ในใจ ทั้งทำให้เรามีความสุขกับการโหยหาและทรมาณกับการไม่ได้พบเจอ สลับไปมาอยู่อย่างนั้น ความคิดถึงจะทำให้เรารู้สึกดีเมื่อมันไม่มากมายนัก คิดถึงใครสักคน ในบางเวลา เราอาจจะไปเห็นอะไรที่ทำให้หวนนึกถึงใครบางคน แล้วความคิดถึงภาพของเขา ก็ผ่านเข้ามาในใจ อาจทำให้เราเกิดความอยากรู้ว่าเขายู่ที่ไหน กำลังทำอะไร อยู่กับใคร สบายดีไหมที่สำคัญที่สุด เขาคิดถึงเราบ้างรึเปล่าความคิดถึงแบบนี้จะผ่านเข้ามาบาง ๆ แล้วลอยผ่านไปแล้วเราก็ใช้ชีวิตของเราต่อไป

ไอน้ำ¹⁶ เล่าถึงความคิดถึงบ้านที่สอดคล้องกับแนวความคิดของข้าพเจ้าสื่อสารออกมาในรูปแบบของบทประพันธ์และบทเพลงว่า มองดู ดวงดาว ก็คงเป็นดาว ดวงเดียวกัน มองดู ดวงจันทร์ ก็เหมือนกับจันทร์ ที่บ้านเรา ยามนี้ ฉันทงา คิดถึงบ้าน มองดู ท้องฟ้า ก็ยังเป็นฟ้า ผืนเดียวกัน มองดวงตะวัน ก็ยังส่องแสงไปบ้านฉัน ยามฟ้า มีดครีมี คิดถึงบ้าน อยู่ในเมืองกรุง ก็คงวุ่นวาย และวากวน มีแต่ผู้คน ก็เหมือนกับคน ไม่รู้จักกัน ชีวิตผกผัน คิดถึงบ้าน มองไปทางใด ก็มีแต่ตึกสูงสวยงาม แต่ใจคนไม่งาม เหมือนกับคน ที่บ้านเรา ยามนี้ ฉันทงา คิดถึงบ้าน

ภาพที่ 3 QR code เพลง คิดถึงบ้าน ศิลปิน ไอน้ำ, เข้าถึงเมื่อ: 10 พฤษภาคม 2564.

ที่มา: <https://th.qr-code-generator.com/>

¹⁵ Poy Portrait (นามแฝง), *เรื่องเศร้าไม่รู้จบ ตอน..แค่คิดถึงเธอ*, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <http://boxxmusicrecords.com/เรื่องเศร้าไม่รู้จบ-ตอ-3/>

¹⁶ ไอน้ำ, *คิดถึงบ้าน*, (วีดิทัศน์), ไทย: RS Public Company Limited, 2557. เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=KiTDDkxTrRI>

3. ครอบครัว

ครอบครัว ถือว่าเป็นอีกหนึ่งปัจจัยหลักที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกเหงาและคิดถึงขึ้นมา อันเนื่องมาจากตั้งแต่เล็กจนโต ข้าพเจ้าอาศัยอยู่กับครอบครัวมาโดยตลอด มีพ่อ แม่ ตา ยาย ญาติ พี่น้อง อยู่ด้วยกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา เกิดความรู้สึกอุ่นใจ อบอุ่นและปลอดภัยเป็นอย่างดี จนด้วยภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ ทำให้ข้าพเจ้าต้องเหินห่างจากครอบครัว ข้าพเจ้ายังจำบทบาทหน้าที่ของครอบครัว ความรู้สึกที่มีครอบครัวอยู่ข้าง ๆ ในทุก ๆ สถานการณ์ได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีความสอดคล้องกับบทความ เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

นิยามของครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์¹⁷ กล่าวนิยามของครอบครัวไว้ว่า ครอบครัว คือ “บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปที่ใช้ชีวิตร่วมกันฉันสามี ภริยา หรือมีความผูกพันทางสายโลหิต หรือทางกฎหมาย หรือเกี่ยวข้องเป็นเครือญาติ ซึ่งสมาชิกครอบครัวต่างมีบทบาทหน้าที่ต่อกัน และมีความสัมพันธ์ที่เกื้อกูลกัน”

ภาคนู¹⁸ กล่าวเรื่องครอบครัวไว้ได้สอดคล้องกับแนวความคิดและความรู้สึกของข้าพเจ้าที่เป็นส่วนหนึ่งในการนำมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ว่าครอบครัวเป็นกุญแจสำคัญของการมีสุขภาพจิตที่แข็งแรงสมบูรณ์ สมาชิกในครอบครัวไม่ว่าจะเป็นสามีภรรยาหรือลูกที่ได้อยู่ในครอบครัว อบอุ่น จะรู้สึกว่ายากกลับบ้านเมื่อเลิกงานหรือเลิกเรียน อยากมีกิจกรรมกับคนที่บ้าน เช่น รับประทานอาหารเย็นร่วมกัน เล่นกีฬาด้วยกัน มีข่าวร้ายหรือข่าวดีก็อยากจะบอกกับคนที่บ้าน เพื่อขอความช่วยเหลือ หรือร่วมดีอกดีใจ

สรุปอิทธิพลทางด้านเนื้อหา

ความเหงา ความคิดถึงและครอบครัว ล้วนแล้วแต่ความสัมพันธ์ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าชุด ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง กล่าวสรุปคือ ความเหงานั้นเกิดขึ้นได้กับทุกคนทุกช่วงเวลา ขึ้นอยู่กับสถานะที่พบเจอในขณะนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของบรรยากาศสถานที่ ผู้คน สิ่งของ ฯลฯ ที่ต้องเผชิญในแต่ละวัน

¹⁷ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, **นิยามและประเภทของครอบครัว**, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก http://intranet.dop.go.th/intranet_older/fls/fls_uploads/52747/

¹⁸ ภาคนู (นามแฝง), **สัมพันธ์ภาพในครอบครัว**, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://40plus.posttoday.com/lifestyle/23542/>

ภาพที่ 4 ตัวอย่างภาพบรรยากาศ สถานที่ทำงานที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความเหงา 1

ภาพที่ 5 ตัวอย่างภาพบรรยากาศ สถานที่ทำงานที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความเหงา 2

ซึ่งในแต่ละวันข้าพเจ้าต้องเผชิญกับห้วงเวลา บรรยากาศ สถานที่ดังภาพตัวอย่างข้างต้น ปัจจัยเหล่านี้เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกเหงาขึ้นมาอย่างไม่รู้ตัว เป็นความรู้สึกที่ค่อนข้างสือไปในเชิงลบ เช่น รู้สึกโดดเดี่ยว ท้อแท้ อ้ำว้าง หมดความสนใจในเรื่องที่เคยชื่นชอบ เมื่อเกิดความเหงาขึ้นกับตัวแน่นอนในระยะเวลายันไกลนั้นก็จะมีความคิดถึงตามมา

ภาพที่ 6 ตัวอย่างภาพบรรยากาศ สถานที่ที่ข้าพเจ้าคิดถึง 1

ภาพที่ 7 ตัวอย่างภาพบรรยากาศ สถานที่ที่ข้าพเจ้าคิดถึง 2

ความคิดถึงของข้าพเจ้าเป็นการรำพึงทางความคิด นึกถึงสิ่งที่เคยสัมผัสมาในอดีตแล้วมีความสุข อุ่นกายสบายใจ อย่างเช่น บ้านของข้าพเจ้าที่เชียงใหม่ สถานที่ที่คุ้นเคยในจังหวัดบ้านเกิด แต่ปัจจุบันไม่ได้อยู่และสัมผัสกับสิ่งนั้นแล้ว หรือสัมผัสก็เพียงแค่บางครั้งเท่านั้น หลัก ๆ ล้วนแล้วมาจากคำว่าครอบครัวที่ข้าพเจ้าเคยได้รับตอนอยู่ที่เชียงใหม่บ้านเกิด เพราะตั้งแต่เล็กจนโต ข้าพเจ้าอาศัยอยู่กับครอบครัวมาโดยตลอด มีพ่อ แม่ ตา ยาย ญาติ พี่น้อง อยู่ด้วยกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา เกิดความรู้สึกอุ่นใจ อบอุ่นและปลอดภัยเป็นอย่างยิ่ง จนด้วยภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ ทำให้

ข้าพเจ้าต้องเห็นห่างจากครอบครัว เมื่อเกิดอารมณ์เหงา ความคิดถึงก็จะตามมาทำให้คิดถึงครอบครัว บ้านเกิด ทั้งหมดนี้จึงเป็นอิทธิพลที่ทำให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดช่วงเวลาแห่งความเงียบเหงาและความคิดถึงขึ้นมา

2.2 อิทธิพลด้านรูปแบบผลงานศิลปะ

1. ศิลปะรูปแบบลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism)

รูปแบบผลงานศิลปะที่ข้าพเจ้านำมาสื่อสาร และถ่ายทอดถึงอารมณ์ความเหงา ความคิดถึงที่ข้าพเจ้าได้เผชิญในห้วงเวลาต่าง ๆ ทำให้ความรู้สึกนั้น ๆ เกิดขึ้นมา คือ รูปแบบศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) นั้นได้มีการกล่าวถึงความหมาย ลักษณะ จุดเด่น ไว้หลาย ๆ แห่ง ซึ่งศิลปะรูปแบบนี้สามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้าผ่านการใช้สีแสงของบรรยากาศ ลักษณะที่แปร่งที่ไม่มีกฎเกณฑ์ยุ่งยาก และขาดอิสรภาพ สอดคล้องกับข้อมูลอ้างอิงดังต่อไปนี้

Aunart¹⁹ กล่าวถึงเรื่องศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ไว้ดังนี้ ศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ หรือ ลัทธิประทับใจ (Impressionism) เป็นขบวนการศิลปะที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 19 ซึ่งเริ่มต้นจากการรวมตัวกันอย่างหลวม ๆ ของจิตรกรทั้งหลายที่มีนิวาสถานอยู่ในกรุงปารีส พวกเขาเริ่มจัดแสดงผลงานศิลปะในช่วงทศวรรษที่ 1860 ชื่อของขบวนการนี้มีที่มาจากภาพวาดของโกลด์ มอแนที่มีชื่อว่า Impression, Sunrise (“Impression, soleil levant” ในภาษาฝรั่งเศส) และนักวิจารณ์ศิลปะนามว่า หลุยส์ เลอรัว (Louis Leroy) ก็ได้ให้กำเนิดคำคำนี้ขึ้นมาอย่างไม่ตั้งใจในบทวิจารณ์ศิลปะเชิงเสียดสีซึ่งตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ Le Charivari อิทธิพลของอิมเพรสชันนิสม์ ยังแผ่ออกจากวงการศิลปะไปยังดนตรีและวรรณกรรม

ลักษณะของภาพวาดแบบอิมเพรสชันนิสม์ คือ การใช้พู่กันทวัดสีอย่างเข้ม ๆ ใช้สีสว่าง มีส่วนประกอบของภาพที่ไม่ถูกบีบ เน้นไปยังคุณภาพที่แปรผันของแสง (มักจะเน้นไปยังผลลัพธ์ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเวลา) เนื้อหาของภาพเป็นเรื่องธรรมดา ๆ และมีมุมมองที่พิเศษ จิตรกรแนวอิมเพรสชันนิสม์ได้ฉีกกรอบการวาดที่มาตั้งแต่อดีต พวกเขาจึงได้ชื่อว่าเป็นพวกขบถ พวกเขาได้วาดภาพจากสิ่งที่อยู่ตรงหน้าในปัจจุบันให้ดูประหลาดและไม่สิ้นสุดสำหรับสาธารณชนที่มาดูงานของพวกเขา นักวาดแนวนี้ปฏิเสธที่จะนำเสนอความงามในอุดมคติ และมองไปยังความงามที่เกิดจากสิ่งสามัญแทน พวกเขามักจะวาดภาพกลางแจ้ง มากกว่าในห้องสตูดิโอ อยุ่ที่ศิลปินทั่วไปนิยมกัน เพื่อที่จะลอกเลียนแสงที่แปรเปลี่ยนอยู่เสมอในมุมมองต่าง ๆ ภาพวาดแบบอิมเพรสชันนิสม์

¹⁹ Aunart (นามแฝง), Impressionism ศิลปะอิมเพรสชันนิสม์, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://aunart.wordpress.com/2011/09/21/impressionism/>

ประกอบด้วยการวัดพู่กันแบบเป็นเส้นสั้น ๆ ของสีซึ่งไม่ได้ผสมหรือแยกเป็นสีใดสีหนึ่ง ซึ่งได้ให้ภาพที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและมีชีวิตชีวา พื้นผิวของภาพวาดนั้นมักจะเกิดจากการระบายสีแบบหนา ๆ ซึ่งทำให้พวกเขาแตกต่างจากนักเขียนยุคเก่าที่จะเน้นการผสมผสานสีอย่างกลมกลืนเพื่อให้ผู้อื่นคิดว่ากำลังมองภาพวาดบนแผ่นแพรมนให้น้อยที่สุด องค์ประกอบของอิมเพรสชันนิสม์ ยังถูกทำให้ง่ายและแปลกใหม่ และจะเน้นไปยังมุมมองแบบกว้าง ๆ มากกว่ารายละเอียด

กัจจกร สุณพงษ์ศรี²⁰ กล่าวเกี่ยวกับศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ไว้ดังต่อไปนี้

หลักสุนทรียภาพของลัทธิอิมเพรสชันนิสม์

นับเป็นระยะเวลาหลายศตวรรษที่ศิลปินของแต่ละยุคสมัยในวงการจิตรกรรม ได้พยายามทำงานตามสิ่งที่เห็นหรือที่คิดฝัน โดยยังคงวนเวียนอยู่ในรูปแบบเรื่องราวหรือกฎเกณฑ์ซ้ำ ๆ ซาก ๆ คล้ายกันอยู่ตลอดเวลา พวกอิมเพรสชันนิสม์ได้เข้าถึงจุดสุดยอดจุดหนึ่ง คือ เรื่องของ “แสง” ก่อนหน้านั้นกรรมวิธีในการสร้างภาพให้เกิดสามมิติได้ มักใช้หลักทฤษฎีทัศนียวิทยาด้วยเส้น (linear perspective) สร้างให้เกิดภาพลวงตา ให้ดูลึก-ตื้น ไกล-ใกล้ ด้วยการใช้เส้นเป็นลื่อนำสายตา ต่อมาศิลปินในกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ได้เพิ่มมิติของอากาศ (arial perspective) ขึ้น ด้วยการนำหลักทฤษฎีของสี-แสงอาทิตย์มาช่วยให้สีมีความกระจ่างสดใสยิ่งขึ้น พวกเขาเน้นในเรื่องรูปทรงที่เกิดขึ้นด้วยสี แสง และเงา รวมทั้งแสงที่สะท้อนและเงาที่ตกทอดด้วย เรื่องของแสงนี้แม้ได้เคยทำกันมานานแล้วในอดีต หากแต่ทำอยู่ในวงจรรแคบ มิได้ให้ความสำคัญดังพวกอิมเพรสชันนิสม์ได้กระทำไว้

จิตรกรรมอิมเพรสชันนิสม์กับวิทยาศาสตร์

พวกเขามีการรับรู้และความรู้สึกต่อการทำงานในเรื่องของสัญชาตญาณมากกว่าเรื่องพุทธิปัญญา (Intellectual) พวกเขาจะศึกษารวมชาติโดยนำบางสิ่งบางอย่างทางวิทยาศาสตร์เข้ามาช่วยในการสร้างงานให้สะดวกสบายยิ่งขึ้น แต่ทว่าทฤษฎีในการมองแสงและสีระหว่างนักวิทยาศาสตร์กับศิลปินแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง นักวิทยาศาสตร์มีทฤษฎีต่อการค้นหาสภาพความเป็นจริง ความมีระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ และค้นหาให้เห็นเด่นชัดมากกว่า พวกเขาเชื่อว่าสีที่ถูกผสมบนจานสีจะลดคุณค่าความสดใสจึงใช้วิธีใหม่แต่งแต้มให้สีผสมกันในดวงตาของผู้ชม ซึ่งจะทำให้สีมีคุณค่าสดใสบริสุทธิ์ ซ้ำยังมีความเคลื่อนไหวด้วย จิตรกรจัดปรับปรุงให้สีไปตามกฎเกณฑ์แห่งการมอง (Optic law) ในเรื่องคู่สีปฏิกิริยา จะทำให้ผลงานบังเกิดความรู้สึกสดใสขึ้น พวกเขาละเว้นไม่ยอมใช้สีดำให้ปรากฏลงในถ้าเลย เพราะสีดำไม่มีอยู่ในแวออาทิตย์ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องของนักวิทยาศาสตร์แต่เป็น

²⁰ กัจจกร สุณพงษ์ศรี, ศิลปะสมัยใหม่, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2558), หน้า 23-27

หน้าที่ของศิลปินโดยตรง ที่ต้องการแสดงความงามนั้น ๆ ออกมาให้ประจักษ์โดยยังคงดำรงความเป็นจริงแท้ตามหลักวิทยาศาสตร์ด้วย

วิธีการสร้างงานของพวกอิมเพรสชันนิสม์

พอจะสรุปวิธีสร้างงานของจิตรกรกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ได้ดังนี้

1. ออกไปวาดภาพของจริงที่ต้องการโดยตรง โดยเฉพาะกลุ่มภาพภูมิทัศน์
2. พยายามจับแสงสีในอากาศให้ตรงตามสภาพของกาลเวลา บรรยากาศในเวลานั้นให้ใกล้เคียงมากที่สุด เพราะแสงและสีจะเปลี่ยนทุก ๆ นาที (ไม่ใช่เขียนตั้งแต่เข้าจรวดเย็น)
3. มีวิธีการระบายอย่างรวดเร็วฉับพลัน มีการใช้เทคนิคของพู่กัน ปล่อยให้เห็นรอยแปรง เทคนิคนี้เรียกว่าอิมเพรสชันนิสติก ได้รับการยกย่องว่า ศิลปินกลุ่มนี้ได้นำมาใช้อย่างได้ผล ผลงานจะดูคล้ายไม่เสร็จ เนื่องจากต้องการความฉับไวในการจับแสงสีในบรรยากาศที่ถูกต้อง โมนเนอว์ได้กล่าวว่า “มันเป็นภาพที่เกิดขึ้นอย่างปัจจุบันทันด่วน มากกว่าที่จะมาใคร่ครวญคิดเห็น”
4. เรื่องราวมิได้เป็นจุดประสงค์เป็นสาระสำคัญ จะวาดอะไรก็ได้ แต่ส่วนมากชอบวาดแม่น้ำ ลำคลอง ทะเล หรือหมอกควัน

2. องค์ประกอบศิลป์ (Composition Art)

องค์ประกอบศิลป์ถือว่าเป็นหลักเกณฑ์สำคัญในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะใด ๆ นั้น ความคิด จินตนาการ แนวความคิดและแรงบันดาลใจจะมาเป็นอันดับแรก สิ่งเหล่านี้จะถูกถ่ายทอดผ่านหลักการขององค์ประกอบศิลป์ เป็นหลักการสร้างสรรค์สุนทรียภาพที่ศิลปินนำมาประกอบกันเพื่อสื่อความหมายตามแนวความคิดและแรงบันดาลใจของตน ดังนั้นผลงานศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้าก็ได้ใช้องค์ประกอบศิลป์มาทำการประกอบเพื่อถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกของข้าพเจ้าด้วยเช่นกัน โดยใช้องค์ประกอบดังต่อไปนี้

กุลนิตา เหลือบจำเริญ²¹ ได้กล่าวถึงเรื่ององค์ประกอบศิลป์ไว้ดังต่อไปนี้

1. เส้น เป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด เส้นเป็นพื้นฐานของโครงสร้างของทุกสิ่งในจักรวาล เส้นแสดงความรู้สึกได้ด้วยตัวของมันเองและด้วยการสร้างเป็นรูปทรงต่าง ๆ ขึ้น เส้นเป็นหัวใจของการแสดงออก ศิลปิน สถาปนิก ประติมากร จะต้องอาศัยเส้นเป็นปัจจัยสำคัญในการแสดงออกทั้งสิ้น เส้นสามารถแสดงอารมณ์ ความคิดจินตนาการได้ตรงและกระทำได้อย่างรวดเร็ว โดยสัญชาตญาณ เส้นสามารถแสดงแก่นแท้ของทุกสิ่งทุกอย่างได้อย่างเข้มข้นและยั่งยืนที่สุด เส้นยังเป็น

²¹ กุลนิตา เหลือบจำเริญ, **องค์ประกอบศิลป์ (Composition Art)**, พิมพ์ครั้งที่ 2, (ปทุมธานี: สำนักพิมพ์สกายบุ๊กส์, 2555) หน้าที่ 27 - 75

สิ่งที่แสดงเค้าโครงร่าง ขอบเขต ทิศทาง และให้ความหมาย ความรู้สึกได้ตามคุณลักษณะของเส้น ผลงานทัศนศิลป์ที่ดีต้องมีเส้นประสานกันที่งดงาม แล้วสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่น ๆ

2. รูปร่างและรูปทรง ของรูปต่าง ๆ เช่น รูปทรงกลม รูปสามเหลี่ยม หรือรูปอิสระ ที่แสดงเนื้อที่ของผิวระนาบมากกว่าแสดงปริมาตรหรือมวล

รูปร่าง คือ ส่วนที่เป็นพื้นที่ มีเส้นขอบที่แยกเป็นตัวพื้นที่ มีคุณค่า สี ผิว แตกต่างจากสิ่งแวดล้อมข้างเคียงอย่างชัดเจน มีลักษณะเนื้อหาภายในหรือเนื้อหาภายนอกที่แยกออกมาจากขอบเขต ลากออกมาบรรจบกันที่เป็นรูปสองมิติ คือด้านกว้าง ยาว สูง แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ รูปร่างเรขาคณิต รูปร่างอินทรีย์ และรูปร่างอิสระ

รูปทรง คือรูปที่แสดงลักษณะสามมิติ โดยนอกจากจะแสดงความกว้าง ความยาว ความสูงแล้ว ยังมีความลึกหรือความหนาแน่นด้วย เช่น รูปทรงกลม รูปทรงสามเหลี่ยม รูปทรงกระบอก เป็นต้น ให้ความรู้สึกมีปริมาตร ความหนาแน่น มีมวลสาร แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ รูปทรงเรขาคณิต รูปทรงอินทรีย์ และรูปทรงอิสระ

3. บริเวณว่าง ที่ว่างเป็นองค์ประกอบสำคัญมีบทบาทต่อรูปทรง มีความสัมพันธ์ต่อส่วนอื่น ๆ หรือเรียกช่องว่างวัตถุเหล่านี้ว่า ช่องไฟ เรื่องของช่องไฟนั้นไม่จำเป็นต้องเท่ากัน อาจมีระยะกว้าง ไกล ใกล้ แตกต่างกันไป ทั้งนี้ต้องไม่ปล่อยให้ว่างมากหรือกรูกรังเกินไป ให้มองความสำคัญของช่องว่างให้สัมพันธ์กับเนื้อหาเป็นหลัก

4. แสงและเงา คือความแตกต่างของน้ำหนักสีที่ปรากฏบนวัตถุ ซึ่งเกิดจากการที่ผิวของวัตถุแต่ละส่วนได้รับแสงไม่เท่ากัน เมื่อแสงส่องกระทบผิววัตถุแล้วสะท้อนคลื่นแสงบางส่วนเข้าตา จึงทำให้เรามองเห็นสีและรูปทรงของวัตถุได้ บริเวณที่แสงไม่สามารถส่องผ่านได้จะเกิดเป็นเงาดกทอดไปบนผิวส่วนอื่นของวัตถุ ทำให้เห็นน้ำหนักของสีแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามนอกจากรูปร่างจะได้รับแสงจากแหล่งกำเนิดแสงโดยตรงแล้ว วัตถุยังได้รับแสงจากสภาพแวดล้อมรอบตัวอีกด้วย

5. สี หมายถึงปรากฏการณ์ที่แสงส่องกระทบวัตถุแล้วสะท้อนคลื่นแสงเข้าตา ระบบประสาทรับรู้ถึงสี และมองเห็นสีต่างกัน เกิดจากสีมีคุณสมบัติในตัวเอง ทำให้เกิดความรู้สึกอย่างรวดเร็ว ในการมองเห็นสามารถสะท้อนคลื่นแสงได้ โดยสามารถมองเห็นโดยประมวลผลรับรู้วัตถุที่มองเห็นมีขนาด รูปร่าง สีผิว แตกต่างกันอย่างใด ปรากฏการณ์ของแสงที่ปรากฏแก่ตาให้เห็นเป็นสีเขียว ดำ แดง ได้จากการที่ผิวของวัตถุมีคุณสมบัติการดูดกลืนและสะท้อนคลื่นแสงได้แตกต่างกัน ทั้งนี้สียังเป็นตัวช่วยสนับสนุน กำหนดบรรยากาศภายในงานศิลปะให้เป็นไปตามแนวความคิด อารมณ์ที่ศิลปินต้องการถ่ายทอดออกมา

3. เทคนิคสีชอล์ค

ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกศล พิณกุล²² กล่าวเกี่ยวกับเรื่องสีชอล์คไว้ว่า สี Oil Pastel หรือสีชอล์ค เป็นสีที่เป็นไปได้ทั้งดินสอและพู่กัน กล่าวคือ เป็นเหมือนดินสอเพราะสามารถระบายสีลากเส้น (Drawing) ได้แสดงรอย Stoke ได้ มีเส้นน้ำหนักเบา หรือแรงเงาเหมือนดินสอได้ ส่วนที่เป็นเหมือนพู่กันเพราะระบายสีเป็นพื้นที่ (Colour Area) ได้ มีการทับซ้อนของสีเป็น Layer ได้ ผสมสีเข้ากันได้ นอกจากนี้ยังสามารถสร้างสรรค์รอยต่าง ๆ ได้เพื่อแสดงพื้นผิวของวัตถุหรือร่องรอยอื่น ๆ ได้โดยการขีดด้วยเหล็กแหลม เช่น ตะปู หรือปลายเกรียง

Professor.art.studio²³ นิยามหลักการเรื่องสีชอล์คไว้ว่า สีชอล์คเขียนหรือสีชอล์คน้ำมัน (Oil Pastel) เป็นสีที่นิยมใช้กันมากในหมู่ของเด็กนักเรียนระดับอนุบาลหรือระดับประถมศึกษา เหมาะสำหรับการเขียนภาพระบายสีที่ไม่ต้องการความละเอียดเหมือนจริงมากนัก เช่น การเขียนภาพทิวทัศน์ ภาพหุ่นนิ่ง การระบายสีชอล์คเขียน นิยมระบายจากสีอ่อนไปหาสีแก่ซึ่งเป็นการระบายสีที่ให้ความสำคัญของภาพจากส่วนที่ได้รับแสงหรือส่วนที่มีค่าน้ำหนักแสงเงาอ่อน ๆ ก่อนส่วนที่มีน้ำหนักเข้มโดยค่อย ๆ เพิ่มน้ำหนักให้เข้มข้นโดยใช้สีเข้มระบายทับตามลำดับ

อ.อนันต์ ประภาโส²⁴ กล่าวเรื่องสีชอล์คไว้ว่า มีทั้งแบบแท่งชอล์คหุ้มด้วยกระดาษ มีส่วนผสมของน้ำมันอยู่ในสีด้วย น้ำมันจะเป็นตัวยึดให้สีชอล์คเกาะกันเอง และเกาะกระดาษได้ดี เมื่อระบายเสร็จแล้วจะมีลักษณะคล้ายวาดด้วยสีน้ำมัน เหมาะสำหรับทำงานที่ไม่เน้นรายละเอียดมากนัก

4. สัญลักษณ์ (Sign)

ก้องเกียรติ มหาอินทร์²⁵ ได้กล่าวไว้ว่า สัญลักษณ์คือสิ่งที่สร้างขึ้นมาทดแทนของจริงที่ปรากฏ ทฤษฎีทางด้านสัญลักษณ์วิทยาได้เข้ามามีบทบาทในการตีความ หมายทางความงามของศิลปะหลังสมัยใหม่ และเมื่อกล่าวถึง การมองคุณค่าทางความงามของศิลปะหลังสมัยใหม่ สิ่งที่เราเรียก

²² โกศล พิณกุล, การใช้สี Oil Pastel. เข้าถึงเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://www.sakura.in.th/th/club/art/OilPastels.html>

²³ Professor.art.studio, การระบายสีชอล์ค, เข้าถึงเมื่อ 13 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/professerartstudio/kar-rabay-si>

²⁴ อนันต์ ประภาโส, สีเพื่องานศิลป์, เข้าถึงเมื่อ 13 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก http://www.sipprapa.net/index.php?lay=boardshow&ac=webboard_show&No=138906

²⁵ ก้องเกียรติ มหาอินทร์, “สัญลักษณ์ที่ปรากฏในงานออกแบบแฟชั่นกับการสะท้อนวัฒนธรรมหลังสมัยใหม่”, วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ(สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), (2553): หน้า 14.

ว่าสัญญาณ (Sign) การตีความ (Hermeneutics) บริบท (Text) เวลา (Time) และพื้นที่ (Space) ได้เข้ามาแทนที่การถอดรหัส คุณค่าทางความงามแบบเดิมที่ว่าด้วยองค์ประกอบทางศิลปะ เส้น สี แสงเงา เป็นการตีความจากสัญลักษณ์ไม่ว่าจะเป็น ภาษา รหัส เครื่องหมายสัญญาณ รวมทั้ง การสื่อสารอื่น ๆ อีกมากมายของมนุษย์ การศึกษาเกี่ยวกับระบบสัญลักษณ์ หรือ สัญญาณวิทยา จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการเข้าใจในคุณค่า ของการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง

สุรีย์ ศิริพัฒน์²⁶ ได้กล่าวไว้ว่าสัญญาณเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้ความหมายแทน ตัวจริงหรือของจริง ซึ่งความหมายของสัญญาณนั้นขึ้นอยู่กับตัวบท (Text) และบริบท (Context) ที่ แวดล้อมสัญญาณนั้น ๆ จากงาน เขียนเรื่องสัญญาณวิทยา (Semiology) โดย Guiraud, Pierre กล่าว สรุปได้ว่า หน้าที่ของสัญลักษณ์ คือ การสื่อความคิด เนื้อหา สารที่ปรากฏในสื่อที่ผู้รับสารเป็นผู้ตีความ (Interpretation) หรือถอดความ (Decoding) ซึ่งการรับรู้ในสัญลักษณ์ที่ปรากฏ มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์การรับรู้ของ ผู้รับสารด้วย ในส่วนของประสบการณ์การถอด ความหรือการ ตีความด้านสัญลักษณ์วิทยา Pierre Guiraud ได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทกล่าวคือ ประเภทแรกเป็นประสบการณ์ในเชิงรับรู้ หรือเข้าใจ มีความเด่นชัดในอัตวิสัย เป็นประสบการณ์ที่ เราอาจ จะต้องถูกบังคับให้รับรู้ในสิ่งนั้น ๆ ประเภทที่สองเป็นประสบการณ์ ในเชิงอารมณ์ความรู้สึก มีความเด่นชัดในอัตวิสัย ซึ่งความรู้สึก ของผู้ถอดความหรือตีความในสัญญาณนั้น มีประสบการณ์ในการ รู้ที่ต่างกัน รวมทั้งมีความต่างกันในด้านนิยาม ความเชื่อ เป็นต้น รหัสเหตุผลและรหัสเชิงสุนทรียภาพ เมื่อผ่านเข้าไปใน รูปแบบการสื่อสารแต่ละรูปแบบ ก็จะเปลี่ยนเป็นรหัสในแต่ละชนิด และความหมาย ที่ปรากฏออกมาก็จะเป็นสองอย่าง คือ การตีความ แบบตรงไปตรงมา ซึ่งจะต้องให้ความสนใจในเรื่อง ข้อตกลงของ สังคม จะเกิดกับรหัสเชิงเหตุผล และการตีความหมายทางอ้อม ซึ่งจะต้องยึดเอา ประสบการณ์ของผู้ตีความเข้าไปเกี่ยวข้อง ในการตีความความหมายโดยนัย หรือความหมายแฝง

สรุปอิทธิพลทางด้านรูปแบบผลงานศิลปะ

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลโดยตรงจากรูปแบบผลงาน ศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) เนื้อหาของภาพเป็นเรื่องธรรมดา ๆ และมีมุมมองที่พิเศษ ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ต่าง ๆ ทั้งในจังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดเชียงใหม่โดยเน้นมุมมองแบบกว้าง ๆ ทศนิยมภาพ สิ่งแวดล้อม แม่น้ำ ลำคลอง สถานที่สำคัญ วัตถุ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วเป็นสัญญาณที่ ข้าพเจ้าหยิบยกมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ เน้นคุณภาพที่แปรผันของแสง ผสมผสานสีอย่าง กลมกลืน นอกเหนือจากการใช้แสงสร้างภาพให้เกิดสามมิติ และหลักทฤษฎีทัศนียวิทยาด้วยเส้น (

²⁶ สุรีย์ ศิริพัฒน์. (2553). สัญลักษณ์วิทยา, เข้าถึงเมื่อ 18 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <http://www.siropat.com/Semiology.asp/>

linear perspective) สร้างให้เกิดภาพลวงตา ให้ดูลึก-ตื้น ไกล-ใกล้ ด้วยการใช้เส้นเป็นสื่อ นำสายตาข้าพเจ้าได้นำเอกลักษณ์ของกลุ่มศิลปะอิมเพรสชันนิสม์มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะป็นพจน์ชุดนี้ นั่นก็คือการเพิ่มมิติของอากาศ (aerial perspective) ขึ้น ด้วยการนำหลักทฤษฎีของสี-แสงอาทิตย์ มาช่วยให้สีมีความกระจ่ายสดใสยิ่งขึ้น เน้นในเรื่องรูปทรงที่เกิดขึ้นด้วยสี แสง และเงา รวมทั้งแสงที่สะท้อนและเงาที่ตกทอดด้วย ผนวกกับการนำการขององค์ประกอบศิลปะที่ข้าพเจ้ากล่าวมาข้างต้นมาประยุกต์ใช้ในผลงานทั้งเรื่อง จุด เส้น รูปร่างรูปทรง บริเวณว่าง แสงและเงา พื้นผิว และสี ผ่านเทคนิคสีซอล์คบนผืนผ้าใบซึ่งเป็นสีที่มีลักษณะพิเศษเป็นได้ทั้งสีที่สร้างเส้นคล้าย ๆ ดินสอและสีที่สร้างพื้นที่ของสีราวกับสีน้ำมันให้ได้ผลงานที่แสดงความเป็นอัตลักษณ์ของข้าพเจ้าและตรงกับแนวความคิด ความรู้สึกที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนออย่างสมบูรณ์

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะป็นและผลงานของศิลปะป็น

1. ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปะป็น คลอด โมเนต์ (Claude Monet)

Claude Monet หรือชื่อเต็ม ๆ คือ Oscar-Claude Monet เขาเกิดวันที่ 14 พฤศจิกายน ค.ศ. 1840 และเสียชีวิตในวันที่ 5 ธันวาคม ค.ศ. 1926 เขาเป็นจิตรกรลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) อีกทั้งยังเป็นจิตรกรคนสำคัญของประเทศฝรั่งเศส ในช่วงคริสต์ศตวรรษ 19 – 20 เขาเป็นหนึ่งในผู้ริเริ่มศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) รวมทั้งเข้าไปมีบทบาทโดดเด่นในด้านปรัชญา ของการปฏิบัติของขบวนการนี้ โดยเป็นการวาดภาพจากการนำความประทับใจในสิ่งที่เห็นของผู้วาด ที่จะแสดงออกมารูปแบบไหน คือไม่ทำให้เหมือนจริงตามธรรมชาตินั่นเอง โดยเฉพาะในงานจิตรกรรมภูมิทัศน์ อันทำให้เกิดความแปลกใหม่ อันน่าสนใจตามสไตล์ของจิตรกร²⁷

²⁷ www.niceand.com, Claude Monet ผู้ริเริ่มศิลปะ Impressionism, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก: <https://www.niceandfitgallery.com/claude-monet-ผู้ริเริ่มศิลปะ-impressionism/>

ภาพที่ 8 ชื่อผลงาน Impression, Sunrise (“อิมเพรสชัน, ซันไรส์”) สีน้ำมัน ขนาด 48 ซม. x 63 ซม., เข้าถึงเมื่อ: 10 พฤษภาคม 2564,

ที่มา: <http://modernistarthistory.blogspot.com/2015/01/impressionism-chilam-lau-talks-on.html>.

ศิลปะแบบแปลกใหม่และฉีกแนวนี้มีชื่อเรียกว่า “อิมเพรสชันนิสม์” ซึ่งนี้เกิดขึ้นจากคำวิจารณ์ของ หลุยส์ เลอรัว (Louis Leroy) ซึ่งเป็นทั้งศิลปินและนักเขียนผู้เขียนบทความตามนิตยสารต่าง ๆ เลอรัว กล่าววิจารณ์งานแสดงศิลปกรรมของกลุ่มศิลปินหัวก้าวหน้า ศิลปะแนวนี้ถูกวิพากษ์วิจารณ์จากคนในแวดวงศิลปะอย่างหนัก ซึ่งส่วนใหญ่ออกมาในด้านลบ หลุยส์ เลอรัว ก็คือผู้หนึ่งที่ไม่ชอบใจกับผลงานของศิลปินกลุ่มนี้นัก เขาวิจารณ์ด้วยอารมณ์เสียดสี โดยใช้ภาพวาดของ โมนต์ ภาพหนึ่งที่ชื่อว่า อิมเพรสชัน, ซันไรส์ (Impression, Sunrise) หรือความประทับใจในยามอาทิตย์อุทัย ที่โมนต์ วาดภาพของท่าเรือ เลอ ออฟร์ เมื่อยามพระอาทิตย์ขึ้นในปี ค.ศ. 1972 โดยกล่าวอย่างสัพพยอกถึงชื่อของภาพที่ตั้งว่า “อิมเพรสชัน” นั้นเขามีความรู้สึกว่าเป็นการพยายามจะบีบบังคับเขาด้วยชื่อของภาพว่าต้องประทับใจไปกับมันด้วย แต่เมื่อได้เห็นภาพแล้วก็กลับรู้สึกคล้ายกับภาพนั้นยังวาดไม่เสร็จมากกว่า เลอรัว ยังกล่าวแดกดันฝีมือของศิลปินผู้วาดภาพนี้ด้วยถ้อยคำอันรุนแรงอีกว่า “กระตาศปิดฝาผนังก็ยังดูจะวาดได้สมบูรณ์กว่าภาพซีสเคปภาพนี้เสียอีก” นับแต่นั้นมาเรื่องนี้ก็ได้กลายเป็นประเด็นถกเถียงกันจนใคร ๆ เรียกภาพวาดของศิลปินกลุ่มนี้กันว่า อิมเพรสชัน

นิสต์ (Impressionist) หรือ อิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) ที่หมายถึง “ชาวลัทธิประทับใจ”²⁸

สรุป

ภาพ Impression, Sunrise เป็นภาพทิวทัศน์ของท่าเรือที่ เลอ ออฟร์ (Le Havre) ในกรุงปารีสของประเทศฝรั่งเศสในขณะที่ยอดอาทิตย์กำลังโผล่ขึ้นจากผิวน้ำสีครามท่ามกลางฝูงหมอกที่ก่อตัวอย่างหนาแน่น พร้อมเข้าปกคลุมท้องฟ้ายามเช้าในเขตอุตสาหกรรมแห่งนี้ หากมองดูเพียงผิวเผินภาพนี้อาจดูเหมือนเป็นภาพวิว ธรรมชาติ ๆ ดูไม่มีจุดมุ่งหมาย ทุกอย่างดูจาง ๆ เลอะเลือนเลื่อนลอย แต่หากแต่พิจารณาดี ๆ จะสังเกตเห็นว่าจิตรกรมุ่งเน้นไปยังแสงอาทิตย์ที่สาดส่องและตกกระทบลงบนผิวน้ำแล้วสะท้อนกลับมาเป็นภาพแห่งความประทับใจ สอดคล้องกับชื่อ Impression, Sunrise

ภาพ Impression, Sunrise ที่ได้เขียนในลักษณะของศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการเขียนภาพที่สร้างอารมณ์โดยใช้สีมากกว่าจะแสดงรายละเอียดของสิ่งที่วาดและใช้จินตนาการถ่ายทอดออกมาจากความประทับใจสิ่งที่เห็นครั้งแรกอย่างทันทีทันใดและลักษณะการลงแปรงจะเร็วและทิ้งรอยแปรงเอาไว้ การวาดรูปแบบอิมเพรสชันนิสม์นี้เป็นหนึ่งในวิธีการสื่อสารที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้อีกด้วย

2. ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปิน อาร์มอนด์ กิลโยแมง (Armand Guillaumin)

อาร์มอนด์ กิลโยแมง (Armand Guillaumin) ชื่อเมื่อแรกเกิด: Jean-Baptiste Armand Guillaumin (16 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1841 - 26 มิถุนายน ค.ศ. 1927) เป็นจิตรกรสมัยศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ ของประเทศฝรั่งเศสในคริสต์ศตวรรษที่ 19 และ 20 กิลโยแมง เกิดที่ปารีส และทำงานขายเสื้อผ้าชั้นใน ให้กับลูกค้าขณะที่เรียนการเขียนภาพภาคค่ำ นอกจากนั้นก็ยังทำงานให้กับรถไฟรัฐบาล ก่อนที่จะเข้าศึกษากับสถาบันสวิส เมื่อปี ค.ศ. 1861 ซึ่งเป็นที่ที่กิลโยแมงพบ พอล เซซาน และ คามิลล์ ปิซาร์โร ซึ่งกลายเป็นเพื่อนกันตลอดชีวิต แม้ว่างานของกิลโยแมง จะไม่ดีเด่นเท่าเพื่อนทั้งสอง แต่ก็เป็งานสำคัญที่มีอิทธิพลต่องานของจิตรกรคนอื่น ๆ เซซานพยายามสร้างงานภาพพิมพ์ครั้งแรก ตามแบบงานเขียนเรือบนแม่น้ำแซนของกิลโยแมง ลักษณะเด่นของงานของกิลโยแมง คือการใช้สีจัด งานที่เป็นที่รู้จักกันคืองานจิตรกรรมภูมิทัศน์ของปารีส, บริเวณครุสส์, บริเวณ Les Adrets-de-l'Estère ใกล้บริเวณเมดิเตอร์

²⁸ หนังสือดา เมตตาพร, **คลอด โมเนต์ Claude Monet**, (กรุงเทพมหานคร: ยูโรปา เพรส บริษัท จำกัด, 2558). หน้า 114-115.

เรเนียง และบริเวณแคว้นโปรวองซ์-อัลป์-โกลด์ ดาซูร์ของฝรั่งเศส เขาได้เสียชีวิตเมื่อปี ค.ศ. 1927 ที่ ออร์ลีย์ใต้ปารีส²⁹

ภาพที่ 9 ชื่อผลงาน Sunset at Ivry (อาทิตยอัสดงที่อ็ีฟรี่) สีน้ำมัน ขนาด 65 ซม. x 81 ซม., เข้าถึงเมื่อ: 10 พฤษภาคม 2564, ที่มา: https://www.wga.hu/html_m/g/guillaum/03guilla.html.

ภาพอาทิตยอัสดงที่กิลโยแมงวาดที่อ็ีฟรี่พิเศษมาก ท้องฟ้าอาบสีส้มอมแดงกลืนกับสีฟ้าผ่านสีเขียว สีที่จัดจ้านสะท้อนน้ำตัดกับแนวต้นไม้สีดำเหยียบยาวเหนือเส้นขอบฟ้าทางขอบขวาของภาพ โดบีญี่และจิตรกรคนอื่น ๆ ของศิลปะบารบี่ชงวาดภาพอาทิตยอัสดงกลางแจ้งสีเจิดจ้าเช่นเดียวกัน แต่ในขณะที่โดบีญี่ให้ความสนใจกับธรรมชาติ กิลโยแมงแสดงความก้าวหน้าของเมืองสมัยใหม่ในรูปแบบของปล่องไฟปล่อยควันบนขอบฟ้า ความเปลี่ยนแปลงอย่างมากในซานเมืองปารีส อันเกิดจากอาคารอุตสาหกรรมใหม่ ๆ และที่פקคนงานมักสะท้อนให้เห็นภาพวาดของกิลโยแมง ภาพอาทิตยอัสดงที่อ็ีฟรี่ และภาพทิวทัศน์อีกสองภาพของกิลโยแมงแสดงในงานแสดงภาพ

²⁹ ไสรวารวรรสวัสต์ ปรีดีมนัสสวัสต์สิริ, อาร์มอนด์ กิลโยแมง Armand Guillaumin, เข้าถึงเมื่อ 11 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://www.bloggang.com/mainblog.php?id=vinitisiri&month=14-05-2010&group=55&gblog=71/>

อิมเพรสชันนิสม์ครั้งแรกในปี 1874 จนกระทั่งปี 1886 เขาแสดงภาพร่วมกับศิลปินอิมเพรสชันนิสม์คนอื่น ๆ และวาดภาพแนวอิมเพรสชันนิสม์เรื่อยมา³⁰

สรุป

ภาพ Sunset at Ivry อาทิตยอัสดงที่อิวรี่ เป็นภาพที่ศิลปินใช้แสง สีของบรรยากาศยามพระอาทิตย์ตกประสานกับสีของท้องฟ้า เป็นภาพที่มุ่งเน้นสีของธรรมชาติ ณ ขณะนั้นอย่างมากจุดสังเกต จะเห็นได้ว่าศิลปินถ่ายทอดบรรยากาศผ่านเงาสะท้อนบนผิวน้ำ นอกเหนือจากท้องฟ้าซึ่งเป็นลักษณะเด่นของกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ ตัดด้วยเงาของ อาคาร ต้นไม้ใหญ่รอบ ๆ คว้นไฟที่ลอยขึ้นไปยังอากาศ แม่น้ำ ศิลปินไม่แสดงรายละเอียดยิบย่อยมากนัก มุ่งเน้นเก็บความประทับใจในห้วงเวลานั้นตามที่สายตามองเห็นผ่านฝีแปรงที่รวดเร็ว ตามรูปแบบของศิลปะอิมเพรสชันนิสม์อย่างแท้จริง เช่นเดียวกับการสร้างสรรค์ชิ้นงานศิลปินพันธ์ของข้าพเจ้ามีการถ่ายทอดความรู้สึกผ่านเงาสะท้อนบนผิวน้ำ แสงจากท้องฟ้า ตัดด้วยเงาของสิ่งก่อสร้าง สิ่งเหล่านี้ประกอบกันแล้วสามารถดึงแนวความคิดของข้าพเจ้าสู่ผลงานได้อย่างสมบูรณ์

3. ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปิน ปีแยร์-โอกุสต์ เรอเนอร์ (Pierre Auguste Renoir)

ปีแยร์-โอกุสต์ เรอเนอร์ เกิดวันที่ 25 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1841ที่เมืองไลโมจ (Limoges) ประเทศฝรั่งเศส ครอบครัวย้ายมาที่ปารีสตั้งแต่เขายังเล็กเรอเนอร์ฉายแววรักศิลปะตั้งแต่เด็กและเขามีโอกาสได้เข้าไปฝึกงานที่โรงงานทำตุ๊กตาดินเผาเคลือบสี หลังจากโรงงานเลิกกิจการเขาได้ช่วยพี่ชายวาดภาพตกแต่งพัด ในวัยเด็กเรอเนอร์มักจะเข้าไปชมงานศิลปะที่พิพิธภัณฑ์ลูฟร์อยู่เสมอ เขาชื่นชอบผลงานของศิลปินฝรั่งเศสในอดีตหลายคน เช่น วาโต บูแซร์ และฟราโกนาร์ต ระหว่างปี 1870 ระหว่างเกิดการเคลื่อนไหวอันสำคัญของศิลปินหัวก้าวหน้าที่ต้องการบันทึกเรื่องราวในสังคมที่เกิดในปัจจุบันและใช้สีที่สดใสกว่าภาพของศิลปินในอดีต โดยการนำของศิลปินรุ่นพี่ที่สำคัญอันได้แก่ มาเนและกูร์เบท์ ในปี 1862 เรอเนอร์ตัดสินใจเข้ามาศึกษาศิลปะอย่างจริงจังที่สถาบันศิลปะ ดิเออิลีเยกลอร์ (TheAtelier Gleyre) เขาได้รู้จักกับเพื่อนร่วมสถาบันได้แก่ โมเน ชิสลี และบาซิลี ภายหลังได้รวมตัวกันลาออกจากสถาบันศิลปะ เพื่อศึกษาแนวทางศิลปะตามความเชื่อของตัวเอง

ผลงานของเรอเนอร์ระยะแรกได้รับอิทธิพลจากศิลปินรุ่นพี่คือกูร์เบท์และมาเน เรอเนอร์รับเทคนิคการวาดภาพด้วยใบมีดจากกูร์เบท์ ภายหลังเขาได้พัฒนาผลงานเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง ในปี 1860 เรอเนอร์ ไม่ใช่คนฐานะดี เขาไม่มีแม้กระทั่งเงินที่จะซื้อสีสำหรับวาดภาพ ระหว่างปี

³⁰ แคริน เอช. กริมม์, อิมเพรสชันนิสม์ Impressionism, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทเดอะเกอรท์ไฟน์อาร์ทจำกัด). หน้า 46

1866 -1867 ผลงานของเขาถูกปฏิเสธจากกรรมการชาลอง แต่เขาก็ไม่เคยละความพยายาม เขาพัฒนาเทคนิคการวาดภาพโดยการศึกษาจากศิลปินรุ่นพี่อีกหลายคน เช่น เดอลากรัว และกามีร์โกโร โดยเฉพาะเทคนิคของเดอลากรัวเห็นชัดเจนจากภาพของเขาชื่อ โอดาลิสก์ (Odalisque, 1870) ในปี 1869 เรอนัวร์ออกไปวาดภาพนอกสถานที่เคียงคู่กับโมนะที่สถานตากอากาศริมแม่น้ำแซน ผลงานยุคนี้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและเป็นທີ່ประทับใจนักวิจารณ์ศิลปะชื่อ โฟเบ พูล (Phoebe Pool) โฟเบได้เขียนบันทึกไว้ว่า “เรอนัวร์และโมนะได้ค้นพบว่าในเงามืดไม่ได้เป็นสีน้ำตาลหรือสีดำอย่างที่ศิลปินในอดีตเคยวาด แต่เป็นสีที่เกิดจากสีแสดล้อม แต่สีในตัววัตถุย่อมเปลี่ยนแปลงตามแสงที่เรามองเห็น ซึ่งเกิดจากการสะท้อนจากสีในวัตถุอื่น ๆ หรือเกิดจากการตัดกันของสีข้างเคียง”³¹

ภาพที่ 10 ชื่อผลงาน Boats on the Seine (เรือในแม่น้ำแซน) สีน้ำมัน ขนาด 71 ซม.x 92 ซม.

เข้าถึงเมื่อ: 10 พฤษภาคม 2564,

ที่มา : <https://www.wikiart.org/en/pierre-auguste-renoir/the-seine-at-asnieres-the-skiff-1879>.

³¹ Chutimonchu, ประวัติของเรอนัวร์ (Pierre Auguste Renoir), เข้าถึงเมื่อ 11 พฤษภาคม 2564 เข้าถึงได้จาก: <https://chutimonchu.wordpress.com/ประวัติของเรอนัวร์-pierre-auguste-renoir/>.

เรอเนอร์ในวัยหนุ่มฝึกงานเป็นนักวาดเครื่องเคลือบจิ้งจุนเคยกับการใช้แปรงกลมนิ่ม และสีเพ้นท์โปรงใสเป็นอย่างดี ก่อนเปลี่ยนมาวาดภาพบนพัคโดยเลียนแบบภาพต้นศตวรรษที่ 18 ชื่อ เดอะเอ็มบาร์เคชั่นฟอร์ไซธิร์รา โดย อองตวน วัตโต ต่อมาเขารับจ้างตกแต่งคาเฟ่ในปารีส “ผมเลือกวาด วิธขึ้นจากน้ำ ผมบอกได้เลยว่าผมใช้สีเปียวเวโรนีสกับสีน้ำเงินโคบอลท์อย่างไม่อ้อมมือ ผมตกแต่งคาเฟ่ในปารีสราว 20 ร้าน ตอนนี้อยากตกแต่งเหมือนบูเซท์เปลี่ยนผนังทั้งหมดเป็นโอลิมเปีย” เราจะเห็นลักษณะตกแต่งอย่างชัดเจนในงานของเรอเนอร์ สีกลมกลืน เจิดจ้า กระจ่าง เต็มไปด้วยชีวิตชีวาในวัน อาทิตย์ อੰยยาวนาน

ดูเหมือนเรอเนอร์จะใช้สีอย่างไม่อ้อมมือเช่นกันกับภาพ เรือในแม่น้ำแซน งานสีของเขา มีเพียงสีเข้มเจ็ดสี คือ น้ำเงินโคบอลท์ เวิร์เดียน (เขียวเข้มปนน้ำเงิน) เหลืองโครม เหลืองมะนาว ส้มโครม แดงชาดและแดงแววาวใส สีขาวใช้ป้ายบนภาพในปริมาณมากแต่ไม่มีการใช้สีดำในภาพนี้เลยเช่นเดียวกับสีดิน เช่น น้ำตาล เขียวนา โอครอและอื่น ๆ ภาพเรือในแม่น้ำแซนเป็นภาพหนึ่งที่เรอเนอร์อุทิศตนวาดที่ซาตูบงฝั่งแม่น้ำแซนในปี 1879/80 ในด้านองค์ประกอบภาพนี้คล้ายคลึงกับภาพ เดอะบริดจ์แอทอาร์มองเตย์ ของโมนีต์ที่วาดไว้ห้าปีก่อน ศิลปินทั้งสองวาดสะพานด้านขวามือของภาพ มีรถไฟแล่นผ่าน ฉากหลังเป็นชายฝั่งและบ้านหนึ่งหลัง แต่โมนีต์วาดสถานที่ในขณะที่เรอเนอร์เจตนาวาดบรรยากาศวันอาทิตย์ สตรีสาวสองนางส่งางามพายเรือล่องแม่น้ำแซนในวันอาทิตย์อันสว่างไสว เรอเนอร์ใช้เทคนิคการวาดที่แตกต่างกันให้น้ำเป็น “โมเสค” สว่างตา เขาใช้สีเหลวป้ายอย่างรวดเร็วบนพื้นผิวเปียกสลับกับการใช้สีเกือบแห้งที่ข้นกว่าป้ายบนพื้นผิวแห้ง จุดที่เรือตัดกับผิวน้ำเราเห็นฟองเล็ก ๆ สีขาวซึ่งเกิดจากการป้ายสีหนาบนผ้าใบอย่างห่าง ๆ โครงสร้างที่ดูราวกับว่าเป็นไปเอง เช่นนี้แสดงถึงเทคนิคเฉพาะของอิมเพรสชันนิสม์ สีคู่ประกอบที่ขัดกันที่เรอเนอร์เลือกใช้ในงาน เรือในแม่น้ำแซน เป็นสิ่งที่สื่อถึงภาพทั้งหมด การผสมสีส้มและน้ำเงินเป็นไปตามทฤษฎีสีของเออแซน เซฟเรลตั้งแต่ปี 1839 ที่ว่าเมื่อวางสองสีนี้ไว้ด้วยกันสองสีจะเน้นกันและกัน ในวงสีของเซฟเรล สีส้มกับน้ำเงินอยู่ตรงข้ามกันซึ่งเป็นเช่นเดียวกับสีที่เรอเนอร์เลือกใช้ การใช้สีขัดกันและสีไม่ผสมอันบริสุทธิ์ทำให้ศิลปินได้แสงที่สว่างไม่ธรรมดา³²

³² แคริน เอช. กริมม์, อิมเพรสชันนิสม์ Impressionism, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท เดอะเกรทไฟน์อาร์ทจำกัด), หน้า 70

สรุป

ภาพผลงาน Boats on the Seine เป็นผลงานที่เรอเนอร์ ใช้ทฤษฎีสีคู่ตรงข้าม เข้ามาผสมผสานกับการใช้สีบรรยากาศตามลักษณะเฉพาะของกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ เพื่อเป็นการเน้นจุดเด่นของภาพอย่างเรือและบรรยากาศแม่น้ำแซน ให้โดดเด่น ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ด้วยลักษณะการใช้สีของเรอเนอร์ที่เป็นสีบริสุทธิ์ทำให้ภาพ Boats on the Seine ถ่ายทอดให้ผู้ชมได้เข้าถึงบรรยากาศของวันดังกล่าวที่สดใสราวกับไปยืนมองอยู่ในสถานที่นั้นจริง ๆ และการใช้ทฤษฎีสีคู่ตรงข้ามดังกล่าวนี้ก็ปรากฏอยู่ในชิ้นงานศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้าด้วย

4. ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปิน เพื่อ หริพิทักษ์

นายเพื่อ หริพิทักษ์ ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง ประจำปี พ.ศ. 2528 เป็นศิลปินและจิตรกร ผู้ได้รับการยกย่องเป็น “ครูใหญ่ในวงการศิลปะ” ได้รับรางวัลแมกไซไซ สาขาบริการสาธารณะ เมื่อ พ.ศ. 2528 นายเพื่อ หริพิทักษ์ เกิดเมื่อ 22 เม.ย. 2453 ที่จังหวัดธนบุรี ต่อมา พ.ศ. 2468 ได้เข้ารับการศึกษาระดับประถมศึกษาที่วัดสุทัศน์ และระดับมัธยมที่โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร และวัดเบญจมบพิตร เข้าทำงานที่วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร จากนั้น พ.ศ. 2483 ได้เดินทางไปศึกษาที่มหาวิทยาลัยวิศวะ – ภารติ ที่ประเทศอินเดีย รักราชการเป็นอาจารย์สอนศิลปะรุ่นแรกของมหาวิทยาลัยศิลปากร และได้รับทุนไปศึกษาต่อที่ประเทศอิตาลี เมื่อ พ.ศ. 2497 ได้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมจนได้รับการยกย่องเป็นศิลปินชั้นเยี่ยมสาขาจิตรกรรม

เพื่อ หริพิทักษ์ เป็นผู้สนใจศึกษาศิลปะอย่างมุ่งมั่นลึกซึ้ง ด้วยการค้นหาแนวทางสร้างสรรค์ให้เหมาะกับการแสดงออกทางด้านจิตรกรรม ที่มีลักษณะเฉพาะตนโดยการถ่ายทอดสภาพแวดล้อม บรรยากาศ แสงเงา ประกอบกับความคิดคำนึงเรื่องสีสันที่เป็นลักษณะตามสายสกุลศิลปะยุโรป (อิตาลี) ใช้ฝีแปรงที่ฉับพลัน ดังปรากฏในผลงานจิตรกรรมมากมาย อาทิ จิตรกรรมทิวทัศน์เมืองเวนิซที่อิตาลี ทิวทัศน์เมืองเชียงใหม่ ภาพเหมือนคุณยายของฉันทน์ ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ฯลฯ³³

³³ Tul (นามแฝง), เพื่อ หริพิทักษ์, เข้าถึงเมื่อ 12 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก: <http://www.artbangkok.com/?p=10340>.

ภาพที่ 11 ชื่อผลงาน ห้องปักที่ปารีส สีชอล์ค ขนาด 26 ซม. x 35 ซม.

ที่มา : เข้าถึงเมื่อ: วันที่ 11 พฤษภาคม 2564, ที่มา: <http://oknation.nationtv.tv/blog/chailasalle/2010/06/28/entry-1>.

สรุป

ผลงานภาพวาด ห้องปักที่ปารีส ของอาจารย์เฟื้อ โดยเทคนิคสีชอล์ค ต้องการสื่อถึงชีวิตประจำวันในช่วงเวลาที่อยู่ที่นี่ องค์ประกอบของภาพมีเตียงโล่ง ๆ เก้าอี้เปล่า ๆ ที่ตั้งอยู่กลางห้อง เมื่อมองภาพในแง่ของสัญลักษณ์อาจจะตีความได้ถึงความโดดเดี่ยวในต่างแดน มีแสงของพระอาทิตย์สาดส่องเข้ามาภายในห้องนอนชวนให้รู้สึกอ้างว้างมากขึ้น ลักษณะการใช้เส้นเป็นเอกลักษณ์ของศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ เป็นลายเส้นที่ฉับไว ผสานกับความหนา บาง ต่างกันไปเพื่อให้สามารถเก็บบรรยากาศในห้วงเวลานั้นได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด สอดคล้องกับลักษณะแนวความคิดผลงานของข้าพเจ้าที่มีการนำวัตถุ สิ่งของ มาอยู่ในผลงานรวมทั้งมีการใช้สี แสงเงา สร้างบรรยากาศภายในภาพขณะห้วงเวลานั้น ๆ เช่นกัน

5. ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปิน ประกิต บัวบุศย์

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ประกิต บัวบุศย์ เดิมชื่อ จิตร เกิดเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2454 ครูจิตรเป็นศิลปินที่มีบทบาทสำคัญต่อการวางรากฐานจิตรกรรมสมัยใหม่ในยุคแรกของไทยที่สร้างสรรค์ผลงานศิลปะและวิชาการตลอดระยะเวลาอันยาวนานกว่า 70 ปี โดยเฉพาะงานด้านจิตรกรรม นับเป็นจิตรกรแนวอิมเพรสชันนิสม์ที่ยิ่งใหญ่ของประเทศไทยผู้หนึ่งที่มีความชำนาญสามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกประทับใจได้อย่างนุ่มนวลลงดงามในเรื่องการใช้สีที่ประสานกลมกลืน สร้างบรรยากาศแสงเงาที่รุ่มรื่น สดใส ไม่ว่าจะเป็นการพลิ้วไหวของแสง อากาศ น้ำ ต้นไม้

ใบหญ้า ด้วยกลวิธีระบายสีด้วยเกรียงที่ปาตอย่างชำนาญ อิสระ ฉับพลัน เปี่ยมด้วยพลังความรู้สึกที่
ต้องการแสดงออกในขณะนั้น ผสานกับกลวิธีระบายสีที่หลากหลาย³⁴

ภาพที่ 12 ชื่อผลงาน ดอกพุจีริมสระสวนสาธารณะ สีน้ามัน

ที่มา: จาก โฉมหน้า จิตรกรโลก (หน้า 289). โดย วิลาศ มณีวัต. 2545, กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.

สรุป

ภาพ ดอกพุจีริมสระสวนสาธารณะ จะมุ่งเน้นถึงการวาดภาพซึ่งสายตาสัมผัสรับรู้ในช่วง ณ.
เวลานั้นและเป็นช่วงเวลาฉับพลัน และจะมีการแยกแยะสีที่จะเข้ามาประกอบกันเข้าเป็นแสงที่ส่อง
ไปยังสิ่งต่าง ๆ ทำให้เกิดพื้นผิวภาพที่เต็มไปด้วยสีที่แปรเปลี่ยนเป็นภาพที่เต็มไปด้วยความ
เคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง มีส่วนประกอบของภาพที่ไม่ถูกบีบ เน้นไปยังคุณภาพที่แปรผันของแสง โดย
ภาพวาดนี้เป็นภาพวาดที่ใช้รูปแบบของศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ เมื่อมองภาพเหล่านี้แล้วจึงเป็นแรง
บันดาลใจให้ข้าพเจ้านำรูปแบบของศิลปะดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าได้
อย่างเหมาะสม

³⁴ วรุณพร พุพงษ์, วารสารวัฒนธรรม ฉบับที่ 4, เข้าถึงเมื่อ 12 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้
จาก <http://magazine.culture.go.th/2017/4/index.html>.

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ผลงานศิลปกรรม

ผลงาน/ศิลปิน	แรงบันดาลใจ/ แนวความคิด	เทคนิค/ วิธีการ	ประเภท ผลงาน	ส่วนที่ใช้ ร่วมกัน
<p>Impression, Sunrise</p> <p>คลอด โมเนต์ (Claude Monet) ค.ศ.1872</p>	<p>ความประทับใจ ภาพทิวทัศน์ของ ท่าเรือที่ เลอ อาฟร์ (Le Havre) ในกรุง ปารีสของ ประเทศฝรั่งเศส ในขณะที่ดวง อาทิตย์กำลังโผล่ ขึ้นจากผิวน้ำสี ครามท่ามกลาง ฝูงหมอกที่ก่อ ตัวอย่าง หนาแน่น พร้อม เข้าปกคลุม ท้องฟ้ายามเช้า ในเขต อุตสาหกรรม แห่งนี้</p>	<p>สีน้ำมัน</p>	<p>จิตรกรรม</p>	<p>ความประทับใจ ขณะที่เจอ สถานที่ใด สถานที่หนึ่ง การสร้าง อารมณ์โดยใช้สี มากกว่าจะ แสดง รายละเอียดของ สิ่งที่วาดอยู่ ตรงหน้า ถ่ายทอดอารมณ์ บรรยากาศผ่าน ลักษณะของที่ แปร่งสร้างเป็น ภาพขึ้นมา สอดคล้องกับ ผลงานของ ข้าพเจ้าโดยมี การสื่ออารมณ์ และความรู้สึก ทุก ๆ ลายเส้นที่ ขีดเขียนลงบน ผืนผ้าใบล้วน แล้วถ่ายทอดมา จากความจริงใจ ในตัว</p>

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ผลงานศิลปกรรม (ต่อ)

ผลงาน/ศิลปิน	แรงบันดาลใจ/ แนวความคิด	เทคนิค/ วิธีการ	ประเภท ผลงาน	ส่วนที่ใช้ ร่วมกัน
<p>Sunset at Ivry</p> <p>อาร์มองด์ กิลโยแมง (Armand Guillaumin) ค.ศ.1873</p>	<p>ความประทับใจ ตอนพระอาทิตย์ ตกที่เมืองอีฟรี ความสนใจกับ ธรรมชาติ แสดงความก้าว หน้าของเมือง สมัยใหม่ใน รูปแบบของ ปล่องไฟปล่อย ควันบนขอบฟ้า ความ เปลี่ยนแปลง อย่างมากในซาน เมืองปารีสอัน เกิดจากอาคาร อุตสาหกรรม ใหม่ ๆ</p>	<p>สีน้ำมัน</p>	<p>จิตรกรรม</p>	<p>ความประทับใจ ขณะที่เจอ สถานที่ใด สถานที่หนึ่ง มุ่งเน้นสีของ ธรรมชาติ ณ ขณะนั้น ถ่ายทอด บรรยากาศผ่าน เงาสะท้อนบน ผิวน้ำ นอกเหนือ จากท้องฟ้าซึ่ง เป็นลักษณะ เด่นของกลุ่มอิม เพรสชันนิสม์ ตัดด้วยเงาของ อาคาร ต้นไม้ ใหญ่รอบ ๆ ฯลฯ</p>

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ผลงานศิลปกรรม (ต่อ)

ผลงาน/ศิลปิน	แรงบันดาลใจ/ แนวความคิด	เทคนิค/ วิธีการ	ประเภท ผลงาน	ส่วนที่ใช้ ร่วมกัน
<p>Boats on the Seine</p> <p>ปีแยร์-โอกุสต์ เรอโนัวร์ (Pierre Auguste Renoir) ค.ศ.1879</p>	<p>ความประทับใจ บรรยากาศวัน อาทิตย์ที่แม่น้ำ แซน</p>	<p>สีน้ำมัน</p>	<p>จิตรกรรม</p>	<p>ความประทับใจ ขณะพบเจอ บรรยากาศใด บรรยากาศหนึ่ง นำมาถ่ายทอด ภายในผลงาน การใช้ทฤษฎีสีคู่ ตรงข้าม เข้ามา ผสมผสานกับ การใช้สี บรรยากาศ เพื่อ เป็นการเน้น จุดเด่นภายใน ภาพ</p>
<p>ห้องพักที่ปารีส</p> <p>เฟื้อ หริพิทักษ์ พ.ศ. 2503</p>	<p>ความประทับใจ ใน ชีวิตประจำวัน ช่วงเวลาที่อยู่ ต่างแดนของ ศิลปิน เก็บ บันทึกเรื่องราว บรรยากาศใน สถานที่รอบ ๆ ตัวไว้เป็นความ ทรงจำและ ถ่ายทอดอารมณ์ ขณะนั้น</p>	<p>สีชอล์ค</p>	<p>จิตรกรรม</p>	<p>ความประทับใจใน ช่วงการใช้ ชีวิตประจำวัน กับสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวไม่ว่าจะ เป็นที่ทำงาน ห้องนอน ฯลฯ มีการจัด องค์ประกอบ ภาพโดย ใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการสื่อ ความหมาย</p>

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ผลงานศิลปกรรม (ต่อ)

ผลงาน/ศิลปิน	แรงบันดาลใจ/ แนวความคิด	เทคนิค/ วิธีการ	ประเภท ผลงาน	ส่วนที่ใช้ร่วมกัน
<p>ดอกฟูจิริมสระสวนสาธารณะ</p> <p>ประกิต บั้วบุศย์ พ.ศ. 2486</p>	<p>ความประทับใจใน ดอกฟูจิริมสระ สวนสาธารณะ ในช่วงเวลาใด เวลาหนึ่ง</p>	สีน้ำมัน	จิตรกรรม	<p>มีการแยกแยะสีที่จะเข้ามา ประกอบกันเข้า เป็นแสงที่ส่องไป ยังสิ่งต่าง ๆ ทำให้ เกิดพื้นผิวภาพที่ เต็มไปด้วยสีสันทึ แปรเปลี่ยนเป็น ภาพที่เต็มไปด้วย ความเคลื่อนไหว ไม่หยุดนิ่ง</p>

สรุป

จากการที่ข้าพเจ้าได้ศึกษา ได้รับแรงบันดาลใจและอิทธิพลจากศิลปิน รวมไปถึงผลงานของศิลปินทั้ง 4 ท่านนี้ ข้าพเจ้าได้แก่งคิดในเรื่องของวิธีการ มุมมอง การจัดองค์ประกอบ การใช้เทคนิคต่าง ๆ มาประกอบ ผสมผสานกันให้เกิดผลงานศิลปะที่ดีในแต่ละผลงาน สะท้อนแก่งคิด มุมมองทัศนคติในการสร้างสรรค์ผลงานที่ค่อนข้างใกล้เคียงกันกับรูปแบบผลงานของข้าพเจ้า มาปรับปรุงพัฒนา ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้เพื่อให้ผลงานออกมาตอบสนองต่อแนวความคิดแรงบันดาลใจได้อย่างสมบูรณ์แบบที่สุด

บทที่ 3

การดำเนินงานและกระบวนการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ทั้งด้านแนวความคิดและเนื้อหาในการสร้างสรรค์นั้นต้องเกิดขึ้นจากการศึกษา ค้นคว้าทดลองหาความรู้ จนผลงานที่สร้างสรรค์เกิดกระบวนการพัฒนาทั้งด้านรูปแบบ การแสดงออกและวิธีการ สามารถถ่ายทอดออกมาได้ตรงกับเป้าหมาย ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้มีการวางแผนออกมาเป็นขั้นตอนเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างราบรื่น ซึ่งมีขั้นตอนและกระบวนการดังนี้

3.1 แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

ความเหงาเกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้าอยู่บ่อยครั้งในหลาย ๆ ช่วงเวลา ปัจจุบันเนื่องด้วยหน้าที่การงานและความรับผิดชอบที่ข้าพเจ้าต้องปฏิบัติ ทำให้ตัวข้าพเจ้าต้องอยู่ไกลบ้านห่างครอบครัวมาใช้ชีวิตอยู่ต่างจังหวัดตัวคนเดียว จากที่ก่อนหน้านี้ตั้งแต่เล็กจนโต ข้าพเจ้าเองไม่เคยอยู่ไกลบ้านและห่างจากครอบครัวเลย เมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์เช่นนี้ความรู้สึกอ่อนใจ ความรู้สึกปลอดภัย ความรู้สึกสบายใจที่เคยมีก็ค่อย ๆ ถูกแทนที่ด้วยความอ้างว้าง โดดเดี่ยว สิ่งเหล่านี้คือความเหงาที่เริ่มก่อตัวในใจของข้าพเจ้า ขณะอยู่ที่ทำงานข้าพเจ้าพบเห็นห้องทำงาน ที่พักที่อยู่ทำงาน ถนนเส้นทางกลับบ้านที่พาดผ่านหน้าสถานที่ทำงานข้าพเจ้า ท้องฟ้ายามเช้าและยามค่ำคืน สิ่งเหล่านี้มีผลต่อความรู้สึกของข้าพเจ้าเมื่อพบเจอ ทุก ๆ ครั้งที่มีความเหงามาเยือน ความคิดถึงก็จะเริ่มก่อตัวในความรู้สึกของข้าพเจ้า ทำให้คิดถึงห้องนอนที่บ้าน คิดถึงถนนที่ข้าพเจ้าใช้สัญจรประจำครั้งอยู่กับครอบครัว คิดถึงท้องฟ้าที่จังหวัดบ้านเกิด คิดถึงความรู้สึกที่มีครอบครัวอยู่เคียงข้าง ฯลฯ ความรู้สึกเช่นนี้จะเกิดขึ้นบ่อยครั้งในช่วงก่อนเข้านอน ตื่นนอนตอนเช้า และหลังจากเลิกงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึงของข้าพเจ้ายังคงเกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้าอยู่เรื่อย ๆ แม้เวลาจะผ่านไปนานแค่ไหนกับการที่ข้าพเจ้าต้องมาทำงานอยู่ที่ไกลบ้าน ความเหงาและความคิดถึงก็ยังคงฝังอยู่ในเบื้องลึกของจิตใจข้าพเจ้าและพร้อมที่จะแสดงอาการทุกครั้งเมื่อเผชิญกับบรรยากาศ สถานที่ สิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อความรู้สึกพวกนี้ ห้วงเวลาที่ต้องเผชิญกับความเหงา ความรู้สึกคิดถึงนั้นเป็นเรื่องยากที่จะจัดการอารมณ์ความรู้สึกตอนนั้นให้ไม่รู้สึกโดดเดี่ยวเดียวดาย

เป็นที่มาของการนำอารมณ์ความรู้สึกดังกล่าวมาสร้างสรรค์เป็นผลงานเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกตัวข้าพเจ้าเองและแสดงถึงความเข้าใจคนที่ต้องจากบ้านเกิด จากครอบครัว จากสิ่งที่เคยทำให้อ่อนใจ รู้สึกปลอดภัย ไม่ว่าจะด้วยความสมัครใจหรือไม่ก็ตาม หรือมีเหตุผลอื่น ๆ ทุกคนล้วนแล้วแต่ต้องพบเจอกับความรู้สึกเหงาและคิดถึงทั้งบุคคลที่เรารัก สิ่งของ สภาพแวดล้อมที่เคยผูกพันมาแล้วทั้งนั้น ในช่วงเวลาที่อยู่กับความเหงาเหล่านี้เป็นเรื่องยากที่จะทำให้ใจของเราไม่รู้สึกไปในเชิงลบ ไม่ว่าจะ

อ้างว้าง โดดเดี่ยว เศร้า ท้อแท้ ฯลฯ แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดออกมาคือ ความรู้สึกเหงาอันเป็นต้นเหตุทำให้เกิดความรู้สึกคิดถึง เมื่อประสบพบเจอบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม อันเป็นสิ่งเร้าให้ใจนั้นรู้สึกขึ้นมา แม้ว่าความเหงาและความคิดถึงอาจให้พลังเชิงลบขณะที่อยู่กับมัน แต่หากผ่านช่วงเวลานั้น ๆ ไปได้จะทำให้เราเกิดความตระหนักถึงสิ่งที่เราคิดถึงและรู้ถึงคุณค่าสิ่ง เหล่านั้นมากขึ้น ทำให้เราเกิดพลังที่จะทำให้เรานั้นอดทน เฝ้ารอ มุ่งมั่น เพื่อให้สิ่งที่เราคิดถึงนั้น กลับมาเป็นดังเช่นใจเราปรารถนา

3.2 รูปแบบของงานสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้แสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกเหงาและคิดถึง ผ่านผลงานรูปแบบศิลปะ ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) มุ่งเน้นถ่ายทอดบรรยากาศ สถานที่ สิ่งของที่เข้ามากระทบ ต่ออารมณ์ ความรู้สึกของข้าพเจ้า ณ ห้วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

รูปแบบการนำเสนอข้าพเจ้าถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกเหงาและคิดถึง ผสมผสาน กับการเก็บบรรยากาศ สภาวะแวดล้อมรอบ ๆ ตัวหรือที่เคยพบเจอแล้วทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึก ดังกล่าว ผ่านผลงานจิตรกรรมเทคนิคสีชอล์คบนผืนผ้าใบ (Oil Pastel on canvas) ในลักษณะ ผลงานชุด “ห้วงเวลาแห่งความเงียบเหงาและความคิดถึง” จำนวน 2 ชุด

3.3 วิธีการดำเนินงาน

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลโดยหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความรู้สึกเหงา ความรู้สึกคิดถึง จากหนังสือ บทความ งานวิจัย ประสบการณ์ ฯลฯ ศึกษาค้นคว้ารูปแบบผลงาน ศิลปะที่จะสามารถตอบโจทย์ต่อความรู้สึกที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอด ศึกษาค้นคว้าหาเทคนิคที่ เหมาะสมกับรูปแบบผลงานของข้าพเจ้า ทดลองเทคนิควิธีการที่หลากหลายจนได้เทคนิคสีชอล์คบน ผืนผ้าใบ (Oil Pastel on canvas) ที่สามารถสื่ออารมณ์ ความรู้สึกของข้าพเจ้าได้ดีที่สุดและ สามารถนำมาพัฒนาต่อยอดได้อย่างสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 2 ทดลองเทคนิค วิธีการใช้โทนสี ลักษณะที่แปร่ง ลายเส้น บนผืนผ้าใบ ขนาดจริงเพื่อหาข้อดี และข้อที่ควรพัฒนา เพื่อนำมาปรับปรุงผลงานของข้าพเจ้าให้เข้าถึงอารมณ์ ความรู้สึกที่ต้องการถ่ายทอดอย่างชัดเจน

ขั้นตอนที่ 3 จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ วางแผน โครงร่างของผลงานจนเป็นที่น่าพึง พอใจ แล้วจึงปฏิบัติการตามแบบแผนที่วางไว้ พัฒนาสู่ผลงานจริงตามแนวความคิดและแรงบันดาลใจ สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสีชอล์คบนผืนผ้าใบ (Oil Pastel on canvas)

ขั้นตอนที่ 4 หลังจากกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานแล้วเสร็จ ข้าพเจ้าได้คำนึงถึงรายละเอียดในภาพผลงานแต่ละชิ้นตรวจสอบให้ครบถ้วนสมบูรณ์ หลังจากนั้นจึงนำผลงานแต่ละชิ้นมาจัดวางรวมกันเพื่อดูภาพรวมแล้วหาสิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาจนงานเสร็จสมบูรณ์

3.4 วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานสร้างสรรค์

1 วัสดุ

-สีชอล์ค (Oil Pastel)

-เฟรมผ้าใบ

-สีสเปรย์

2 อุปกรณ์ที่ใช้สร้างสรรค์ผลงาน

-ขาตั้งเฟรม

-ผ้า

3 อุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึกข้อมูล

-กล้องถ่ายรูป

-สมุด

-ปากกา

-ดินสอ

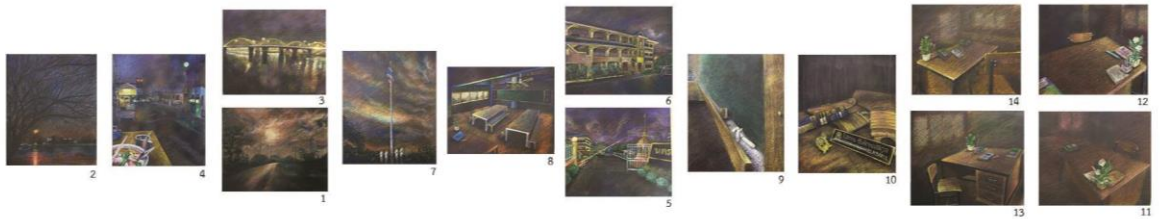
-คอมพิวเตอร์

3.5 ขั้นตอน และกระบวนการสร้างสรรค์

ก่อนจะมาเป็นศิลปินพันธ์ได้มีการนำเสนอแนวความคิด แรงบันดาลใจในเรื่องความเหงาและความคิดถึงของข้าพเจ้าแก่คณาจารย์เพื่อพิจารณา มีการทดลอง ค้นคว้าหาเทคนิค ลองผิดลองถูกในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะอย่างต่อเนื่อง เมื่อได้เทคนิควิธีการที่เหมาะสมและรับต่อแนวความคิด แรงบันดาลใจแล้ว ข้าพเจ้าจึงศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องเทคนิควิธีการนั้น ๆ อย่างละเอียดถี่ถ้วนอีกครั้ง มีการพัฒนาผลงานมาอย่างต่อเนื่อง เก็บทุกคำวิจารณ์ คำชี้แนะ ข้อคิดเห็นของคณาจารย์มาปรับปรุงแก้ไขในผลงานให้เกิดความสมบูรณ์ต่อไป

ภาพที่ 13 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 1)
 เทคนิค สีอะคริลิกปาดเกรียง บนผืนผ้าใบ ขนาด 70x90 ซม. (3 ชั้น)

ภาพที่ 14 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 2)
 เทคนิค สีซอล์คบนผืนผ้าใบ
 ขนาด 50x60 ซม. (14 ชั้น)

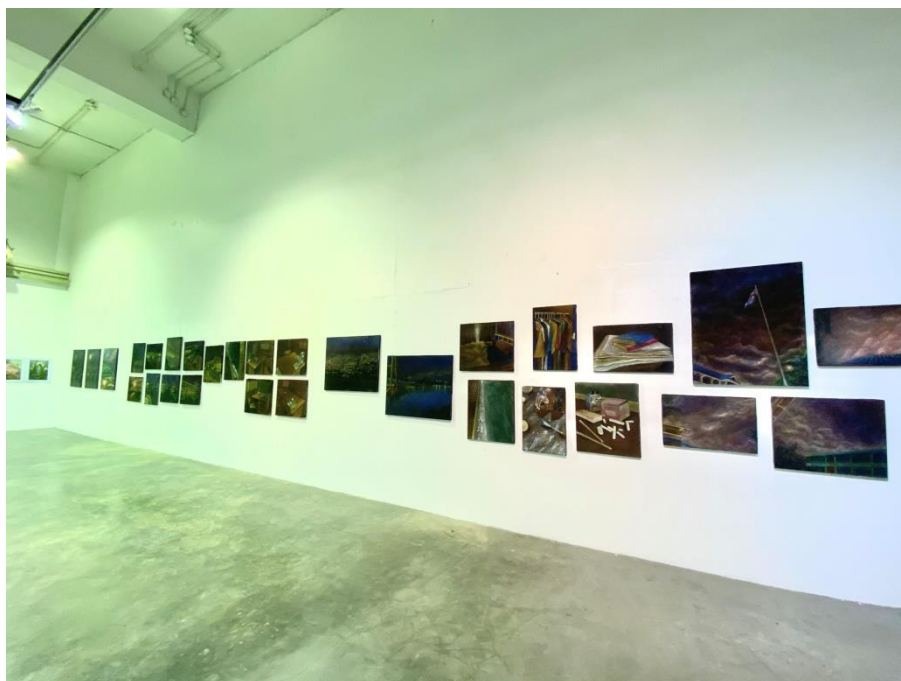
ภาพที่ 15 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 3)
 เทคนิค สีซอล์คบนผืนผ้าใบ
 ขนาด 40x60 ซม. (5 ชั้น) , 50x60 ซม. (4 ชั้น) , 70x90 ซม. (3 ชั้น)

ภาพที่ 16 ภาพการเสนอผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ครั้งที่ 1

ภาพที่ 17 ภาพการเสนอผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ครั้งที่ 2

ภาพที่ 18 ภาพการเสนอผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ครั้งที่ 3

ตารางที่ 2 ระยะเวลาในการดำเนินงานศิลปนิพนธ์

รายละเอียดในการดำเนินงาน	เดือน/2563				
	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
เสนอแบบร่างครั้งที่ 1					
ส่งงานครั้งที่ 1					
เสนอแบบร่างครั้งที่ 2					
ส่งงานครั้งที่ 2					
เสนอแบบร่างครั้งที่ 3					
ส่งงานครั้งที่ 3					
สรุปการทดลองสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ					
ประเมินองค์ความรู้เพื่อนำเข้าสู่วิทยานิพนธ์					

ตารางที่ 2 ระยะเวลาในการดำเนินงานศิลปนิพนธ์ (ต่อ)

รายละเอียดในการดำเนินงาน	เดือน/2564					
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
เสนอหัวข้อสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ แนวคิด และแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ ผลงานต่อคณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา						
เสนอแบบร่างชุดที่ 1 ต่อคณะกรรมการ และอาจารย์ที่ปรึกษา และปฏิบัติงานชุดที่ 1						
เสนอแบบร่างชุดที่ 2 ต่อคณะกรรมการ และอาจารย์ที่ปรึกษา และปฏิบัติงานชุดที่ 2						
เสนอแบบร่างชุดที่ 3 ต่อคณะกรรมการ และอาจารย์ที่ปรึกษา และปฏิบัติงานชุดที่ 3						
คณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา คัดเลือกผลงานที่ใช้ในการแสดงผลงาน นิทรรศการ						
แสดงผลนิทรรศการของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาทัศนศิลป์ศึกษา รุ่นที่ 11						
สอบวิทยานิพนธ์โดยคณะกรรมการ อาจารย์ ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก						
ปรับปรุงรูปเล่มวิทยานิพนธ์						

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

1. ฟันสเปรย์สีดำลงบนเฟรมผ้าใบเพื่อเป็นพื้นหลัง
2. ร่างภาพลงบนเฟรมผ้าใบสีดำ
3. ลงสีชอล์ก (Oil Pastel) ลงบนภาพร่างเพื่อสร้างบรรยากาศและถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกลงไปขณะสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 19 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ เฟรมผ้าใบขนาด 50x60 ซม.

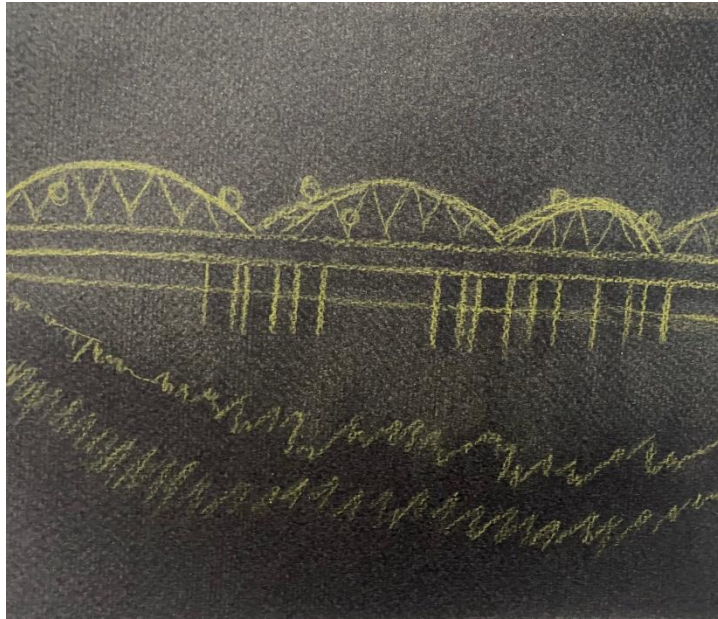
ภาพที่ 20 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ สเปรย์สีดำเงาและสเปรย์สีดำด้าน

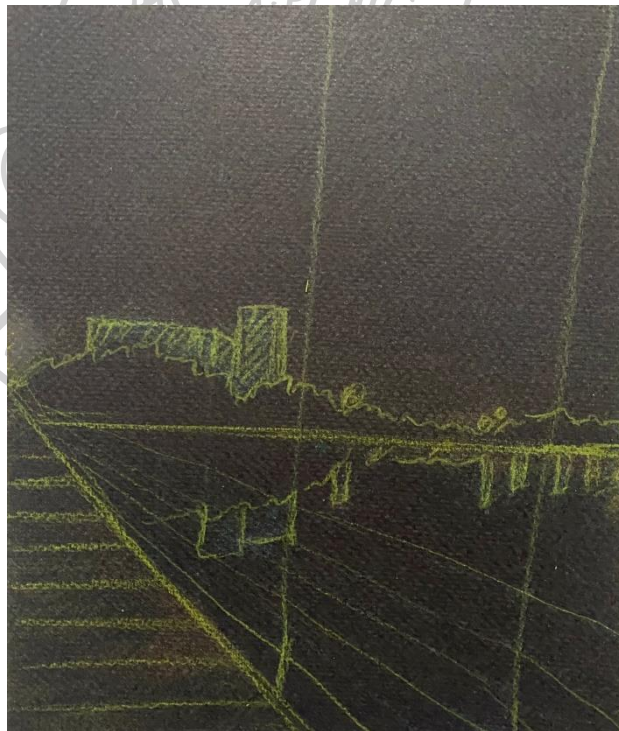
ภาพที่ 21 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ ฟอสเปรย์สีดำลงบนเฟรมผ้าใบขนาด 50x60 ซม.

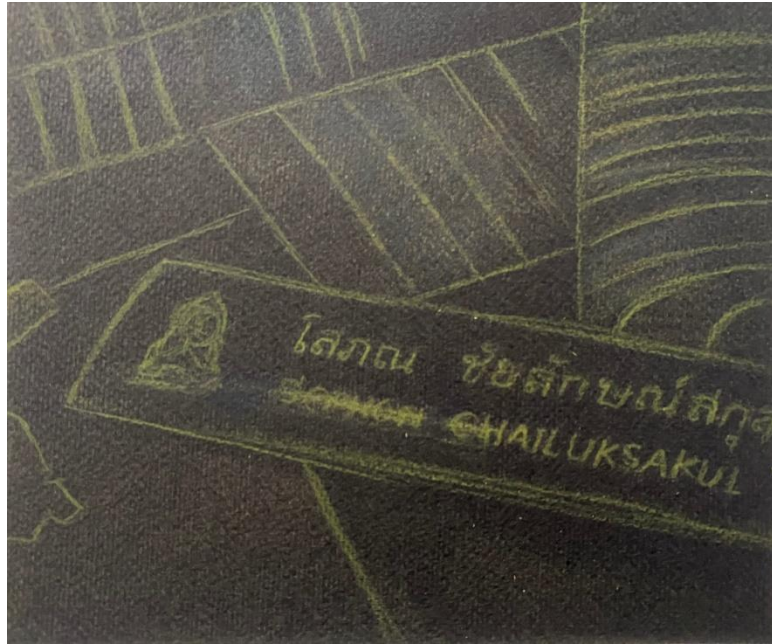
ภาพที่ 22 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ สีชอล์ก (Oil Pastel)

ภาพที่ 23 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1 (1)

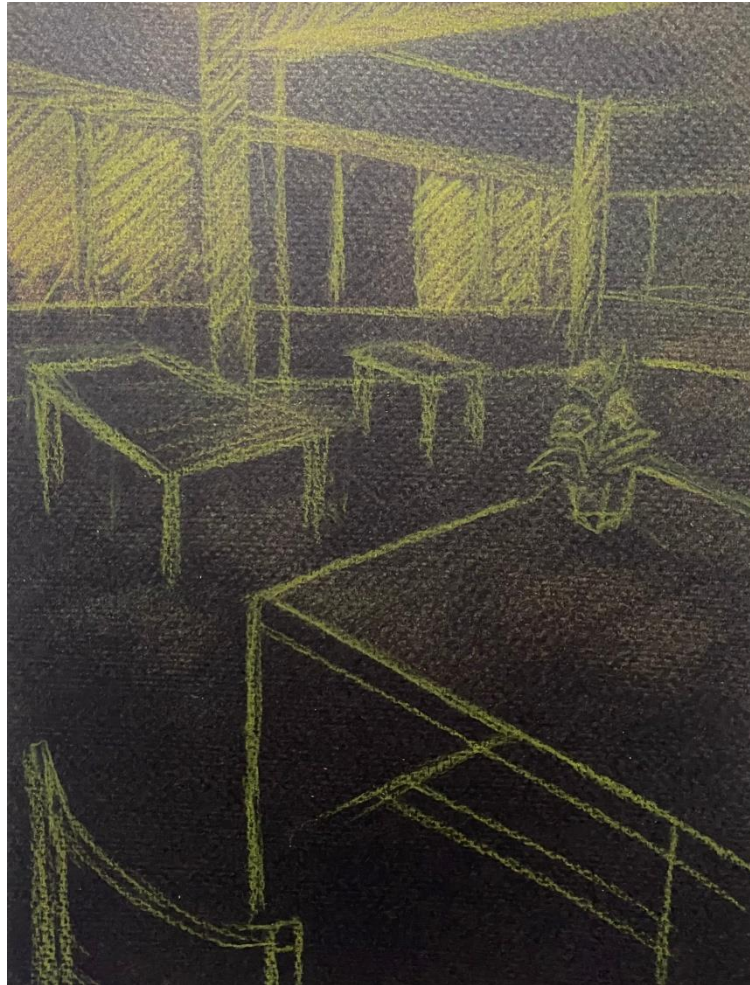
ภาพที่ 24 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1 (2)

ภาพที่ 25 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1 (3)

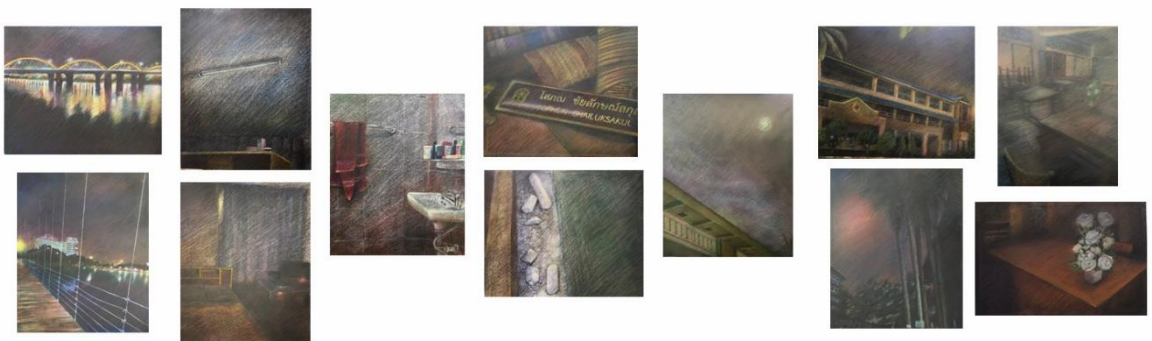

ภาพที่ 26 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1 (4)

ภาพที่ 27 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะปะนิพจน์ชุดที่ 1 (5)

ภาพผลงานศิลปะปะนิพจน์ชุดที่ 1 “ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง ”

ภาพที่ 28 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 1)

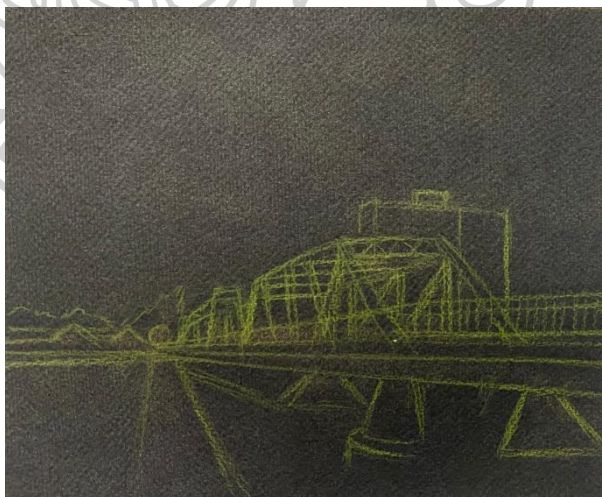
เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ

ขนาด 40x60 ซม.(1 ชิ้น) , 50x60 ซม. (11 ชิ้น)

แนวความคิดของผลงานศิลปะนิพนธ์เรื่อง”ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง”ชุดที่ 1

เป็นผลงานศิลปะที่ถ่ายทอดอารมณ์ความเหงาพร้อมด้วยความคิดถึงในห้วงเวลาใดเวลาหนึ่งของข้าพเจ้า ขณะที่ใช้ชีวิตอยู่จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นจังหวัดที่ข้าพเจ้าต้องมาปฏิบัติหน้าที่รับราชการเป็นครูอยู่ที่โรงเรียนนครสวรรค์ปัญญาอนุกุล สาเหตุนี้ทำให้ข้าพเจ้าต้องจากบ้านเกิดเมืองนอนจังหวัดเชียงใหม่ จากครอบครัว จากสิ่งที่คุ้นเคยมา ระยะทางจากจังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดเชียงใหม่ห่างกัน 450 กม. ด้วยระยะทางการสัญจรย่อมต้องใช้เวลากว่าข้าพเจ้าจะได้กลับบ้านแต่ละครั้งก็ใช้ระยะเวลาในการเดินทาง 8-9 ชั่วโมง ถึงแม้ยุคสมัยนี้จะมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายให้ติดต่อกับครอบครัวผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แต่ก็ไม่อาจเยียวยาจิตใจของข้าพเจ้าได้เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่เหมือนกับตอนที่ได้อยู่กับครอบครัวที่บ้านอย่างแน่นอน

ผลงานชุดที่ 1 นี้เล่าถึงบรรยากาศต่าง ๆ ที่คอยเข้ามากระทบต่ออารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเหงา เปล่าเปลี่ยว เดียวดาย อ้างว้างในบางครั้งไม่ว่าจะเป็นบรรยากาศหลังเลิกงานที่โรงเรียน บรรยากาศตอนเดินเที่ยวคนเดียวในเมืองนครสวรรค์ บรรยากาศในห้องนอนตอนตื่นนอนและตอนเช้า ทุกห้วงเวลาเหล่านี้ล้วนเข้ามากระทบต่ออารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้าทำให้ความเหงาเดินทางเข้ามาเยือนในจิตใจ ตามมาด้วยความคิดถึงบ้านและครอบครัวอันสุดแสนห่างไกล ข้าพเจ้าจึงถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกดังกล่าวเข้าไปในผลงาน ผ่านโทนสี ผ่านเทคนิควิธีการที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวข้าพเจ้าลงบนผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้

ภาพที่ 29 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 2 (1)

ภาพที่ 30 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะปะนิพนธ์ชุดที่ 2 (2)

ภาพที่ 31 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะปะนิพนธ์ชุดที่ 2 (3)

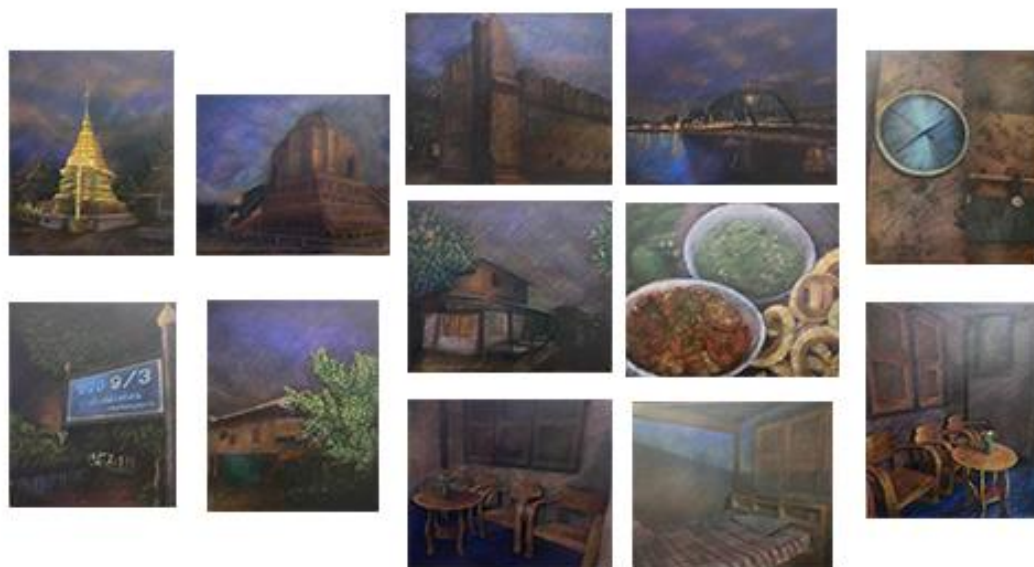

ภาพที่ 32 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 2 (4)

ภาพที่ 33 ตัวอย่างภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 2 (5)

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 “ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง ”

ภาพที่ 34 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 2)

เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ

ขนาด 50x60 ซม (12 ชิ้น)

แนวความคิดของผลงานศิลปนิพนธ์เรื่อง ”ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง”ชุดที่ 2

ผลงานชุดที่ 2 นี้เล่าถึงบรรยากาศที่ข้าพเจ้าคุ้นเคยขณะที่อยู่บ้านเกิดที่เชียงใหม่เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าพบเจออยู่บ่อยครั้งจนจำฝังใจและเป็นสิ่งที่อยู่กับข้าพเจ้ามาตั้งแต่สมัยเยาว์วัยไม่ว่าจะเป็นสถานที่สำคัญต่าง ๆ ที่อยู่คู่เมืองเชียงใหม่มา บ้านที่ครอบครัวของข้าพเจ้าอาศัยอยู่ อาหารรสมีของพ่อและแม่ เมื่อบรรยากาศเอื้อให้กับความเหงาเข้ามาเยือนความรู้สึกคิดถึงสิ่งเหล่านี้ก็จะตามมากระทบต่ออารมณ์และความรู้สึกของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงถ่ายทอดอารมณ์ความเหงาและความคิดถึงที่ก่อตัวขึ้นพร้อม ๆ กันเป็นผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ขึ้นมา

สรุป

การถ่ายทอดผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง” นี้ขึ้นมา เพื่อที่จะสื่อถึงอารมณ์และความรู้สึกของคนที่อยู่ไกลบ้าน ไกลครอบครัว มาใช้ชีวิตคนเดียวในที่ที่ไม่ใช่บ้านของเรา เพราะข้าพเจ้าเชื่อว่าความรู้สึกเหงา ความรู้สึกคิดถึงเกิดขึ้นได้กับทุก ๆ คน ขึ้นอยู่กับห้วงเวลา บรรยากาศ สิ่งต่าง ๆ ที่จะเข้ามากระทบต่อจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกตอนไหน จนเป็นเหตุทำให้ความเหงาเข้ามาเยือนในจิตใจของคน ๆ หนึ่ง และเป็นเรื่องยากที่จะทำให้ใจของเราไม่รู้สึกไปในเชิงลบ ไม่ว่าจะป็นความรู้สึกอ้างว้าง โดดเดี่ยว เศร้า ท้อแท้ ฯลฯ แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดออกมาคือความรู้สึกเหงาอันเป็นต้นเหตุทำให้เกิดความรู้สึกคิดถึง แม้ว่าความเหงาและความคิดถึงอาจให้พลังเชิงลบขณะที่อยู่กับมัน แต่หากผ่านช่วงเวลานั้น ๆ ไปได้จะทำให้เราเกิดความตระหนักถึงสิ่งที่เราคิดถึงและรู้ถึงคุณค่าสิ่งเหล่านั้นมากขึ้น ทำให้เราเกิดพลังที่จะทำให้นั้นอดทนอดกลั้น เผื่อรอ มุ่งมั่น เพื่อรอให้สิ่งที่เราคิดถึงนั้นกลับมาเป็นดังเช่นใจเราปรารถนา กว่าจะมาเป็นผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าได้ผ่านการทดลอง ศึกษา ค้นคว้าวิธีการที่หลากหลายเพื่อให้เหมาะสมกับสิ่งที่ข้าพเจ้านั้นต้องการจะถ่ายทอดออกมา โดยได้รับคำชี้แนะจากคณาจารย์มาโดยตลอดและข้าพเจ้าก็ได้นำคำชี้แนะมาพัฒนาผลงานอยู่เสมอมา จนได้ผลงานที่บ่งบอกความเป็นตัวตน ความเป็นอัตลักษณ์ของข้าพเจ้า ยิ่งไปกว่านั้นผลงานชุดนี้ได้สื่ออารมณ์และความรู้สึกของข้าพเจ้าออกมาได้อย่างสมบูรณ์ตามที่ข้าพเจ้ามุ่งหวัง

บทที่ 4

ผลวิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ “ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง” ชุดนี้เกิดจากความรู้สึกเหงาคิดถึงบ้าน และครอบครัวของข้าพเจ้าอันเนื่องมาจากการที่ข้าพเจ้าต้องมาทำงานอยู่ต่างจังหวัด ทุก ๆ ครั้งที่บรรยากาศ สถานที่ วัตถุต่าง ๆ เอื้ออำนวยต่อการทำให้ข้าพเจ้ารู้สึก อ้างว้าง โดดเดี่ยวเมื่อไหร่ ความรู้สึกนึกถึงสิ่งที่เคยสัมผัส บรรยากาศดี ๆ ท่ามกลางความรู้สึกปลอดภัยอบอุ่นที่เคยได้รับตอนอยู่ที่บ้านเกิดก็จะตามมาอย่างทันท่วงที ข้าพเจ้าจึงเริ่มศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นอยู่ว่าแท้จริงแล้วเป็นเพราะอะไรจึงได้คำตอบว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าเป็นอยู่นี้คือความรู้สึกเหงาและคิดถึง ข้าพเจ้าพยายามจดจำบรรยากาศ สถานที่ วัตถุสิ่งของที่ข้าพเจ้าพบเจอแล้วทำให้ความรู้สึกเหล่านี้เกิดขึ้น รวบรวมเป็นข้อมูล แล้วสร้างออกมาเป็นเรื่องราวในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ขึ้น โดยการใช้ทดลองหาวิธีการที่หลากหลาย ศึกษารูปแบบผลงานศิลปะทั้งจากตัวศิลปินและผลงานของศิลปินเพื่อให้ผลงานกับแนวความคิดสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ทำการพัฒนาปรับปรุงจากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ ซ้ำแล้วซ้ำอีก จนท้ายที่สุดได้เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานที่เหมาะสมและสามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของข้าพเจ้า คือการเขียนสีชอล์คบนผืนผ้าใบ (Oil pastel on canvas) ผลงานศิลปนิพนธ์หัวข้อ “ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง” นี้ได้แบ่งออกเป็น 2 ชุดด้วยกัน เป็นชุดที่เขียนเกี่ยวกับสิ่งของ สถานที่ที่คุ้นเคย วัตถุต่าง ๆ ที่บ้านเกิดของข้าพเจ้าจังหวัดเชียงใหม่ อีกชุดหนึ่งเขียนเกี่ยวกับสิ่งของ สถานที่ทำงาน สถานที่ที่ข้าพเจ้าไปบ่อยครั้งหลังเลิกงาน วัตถุต่าง ๆ ที่อยู่จังหวัดนครสวรรค์เป็นจังหวัดที่ข้าพเจ้ามาทำงานรับราชการเป็นครูสอนศิลปะในโรงเรียนนครสวรรค์ปัญญานุกูล ถึงแม้ผลงานจะแยกออกเป็น 2 ชุดแต่ความรู้สึกในการเขียนผลงานทั้ง 2 ชุดนี้ข้าพเจ้ามุ่งเน้นถ่ายทอดอารมณ์เหงาและคิดถึงบ้านเหมือนกัน ถึงแม้ข้าพเจ้าจะได้กลับไปเยี่ยมบ้านเกิดอยู่บ้างแต่ความรู้สึกเหงาและคิดถึง ณ ขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ที่บ้านเกิดจังหวัดเชียงใหม่ก็ไม่ได้ลดลงเลย อาจเป็นเพราะข้าพเจ้ารู้ตัวอยู่เสมอว่าการมาครั้งนี้ก็เป็นเพียงแค่การมาเยี่ยมเยือนเท่านั้นไม่ได้เป็นการที่จะได้กลับมาอยู่ยังบ้านอย่างถาวรความรู้สึกเหล่านี้ก็ยังคงอยู่กับตัวข้าพเจ้าไปตลอด

4.1 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

1. ผลงานช่วงก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1 จำนวน 3 ชิ้นงาน
2. ผลงานช่วงก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 2 จำนวน 14 ชิ้นงาน
3. ผลงานช่วงก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 3 จำนวน 12 ชิ้นงาน

4.2 ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

1. ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1 จำนวน 12 ชิ้นงาน
2. ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 2 จำนวน 12 ชิ้นงาน

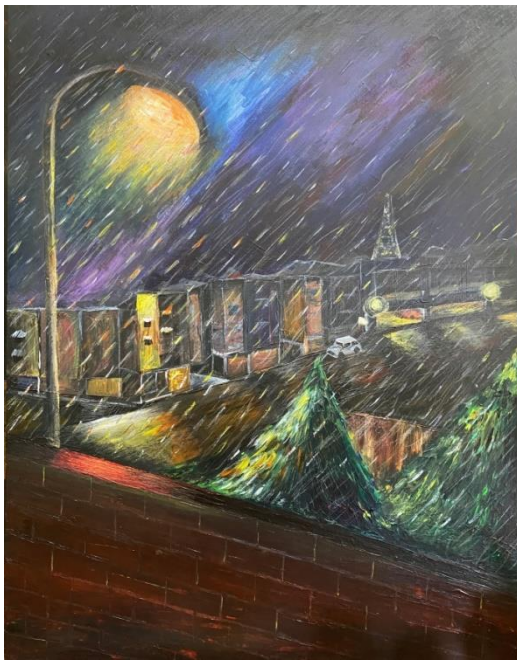
4.1 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปะนิพนธ์

1. วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1 จำนวน 3 ชิ้นงาน

ผลงานชุดนี้เป็นจุดเริ่มต้นที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกอ้างว้าง โดดเดี่ยว เปลี่ยวใจ รวากับอยู่ตัวคนเดียวในสถานที่ทำงาน ช่วงการสร้างสรรคผลงานชุดนี้เป็นฤดูฝนทุกครั้งที่ฝนตกความรู้สึกดังกล่าวก็มักจะพรั่งพรู ออกมา หรือในช่วงเวลาหลังเลิกงานระหว่างเดินออกจากที่ทำงานก็มักจะพบเห็นชิงช้าที่สนามเด็กเล่น แกว่งไกวไปมาด้วยลมที่พัดอ่อน ๆ ประจวบกับบรรยากาศท้องฟ้าเริ่มมืดครึ้มนั้นยิ่งเป็นตัวปลุกความอ้างว้าง โดดเดี่ยวเดียวดายในจิตใจข้าพเจ้าขึ้นมาในทันที จึงได้มีการคิด ทดลอง หาวิธีการที่จะถ่ายทอดสิ่งที่รู้สึกนี้ออกมาให้ได้จนได้ผลงานศิลปะก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1 นี้ออกมาในรูปแบบผลงานจิตรกรรมสีอะคริลิก ปาดเกรียงบนผืนผ้าใบจำนวน 3 ชิ้นงาน

ภาพที่ 35 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความ
เหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 1) หมายเลข 1
เทคนิค สีอะคริลิก ปาดเกรียงบนผืนผ้าใบ
ขนาด 70x90 ซม

ภาพที่ 36 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความ
เหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 1) หมายเลข 2
เทคนิค สีอะคริลิก ปาดเกรียงบนพื้นผ้าใบ
ขนาด 70x90 ซม

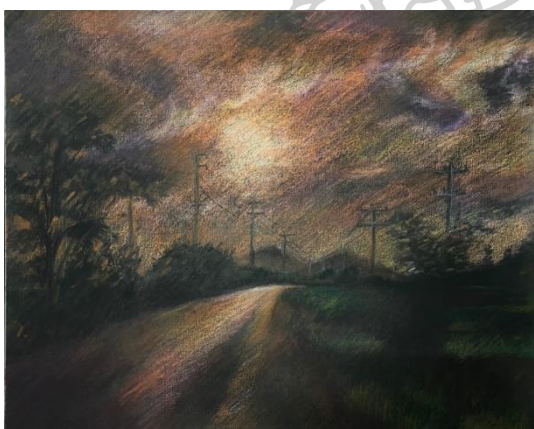

ภาพที่ 37 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงา
และความคิดถึง (ชุดที่ 1) หมายเลข 3
เทคนิค สีอะคริลิก ปาดเกรียงบนพื้นผ้าใบ
ขนาด 70x90 ซม

2. วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลป์พนธ์ชุดที่ 2 จำนวน 14 ชิ้นงาน

ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้รับคำแนะนำจากคณาจารย์ จากการประเมินผลงานชุดก่อนศิลป์พนธ์ชุดที่ 1 ให้กลับไปลองศึกษาลักษณะอาการความรู้สึกอ้างว้าง โดดเดี่ยว ที่เกิดขึ้นขณะช่วงเวลาใด เวลาหนึ่งว่าแท้จริงแล้วเกิดจากสาเหตุอะไร แล้วลักษณะความรู้สึกแบบนั้นคืออะไรกันแน่ พร้อมทั้งไปศึกษาวิธีการ การใช้สี การจัดองค์ประกอบในผลงานเพื่อให้ได้ผลงานที่สื่อออกมาตามวัตถุประสงค์ที่ข้าพเจ้าตั้งไว้ เพราะผลงานก่อนศิลป์พนธ์ชุดที่ 1 นั้น มีการใช้สีสันที่ค่อนข้างสดใส ฝีแปรงยังไม่ชัดเจนและส่งความรู้สึกพอ ทั้งนี้คณาจารย์ยังแนะนำให้ข้าพเจ้ามองหาสิ่งที่ เป็นสัญลักษณ์แทนสิ่งที่ก่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกดังกล่าว มาพัฒนาในผลงานก่อนศิลป์พนธ์ชุดที่ 2

ข้าพเจ้าจึงทำการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับอาการที่เป็นอยู่ การที่ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกอ้างว้าง โดดเดี่ยว เหมือนอยู่ตัวคนเดียวทั้ง ๆ ที่รอบข้างก็ยังคงเป็นสถานที่ที่มีผู้คนรายล้อม จนพบคำตอบว่าแล้วแน่ใจว่าลักษณะความรู้สึกและอาการแบบนี้เรียกว่า “ความเหงา” และได้พิจารณาเข้าไปยังเบื้องลึกของความรู้สึกเหงานั้นประกอบไปด้วยความอ้างว้าง ความเดียวดาย เปลี่ยวใจ เป็นอารมณ์และความรู้สึกในเชิงลบ หาสัญลักษณ์จากเรื่องใกล้ตัว มาพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการใช้เทคนิคสีซอล์คบนผืนผ้าใบ ใช้โทนสีที่สื่อถึงอารมณ์เหงา

ภาพที่ 38 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 1

เทคนิค สีซอล์คบนผืนผ้าใบ

ขนาด 50x60 ซม.

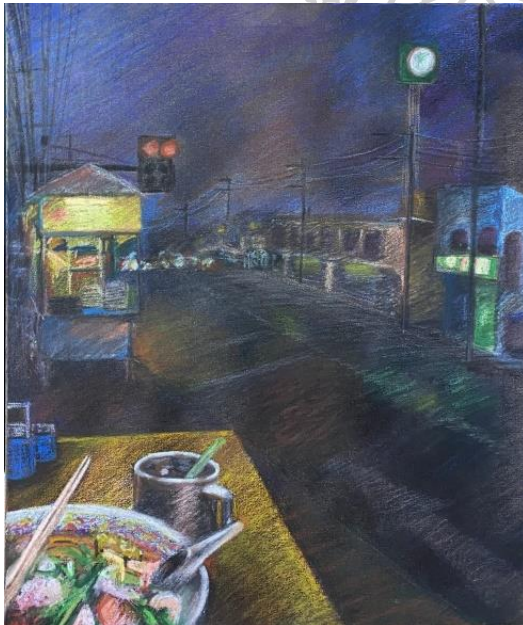
ภาพที่ 39 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 2

เทคนิค สีซอล์คบนผืนผ้าใบ

ขนาด 50x60 ซม.

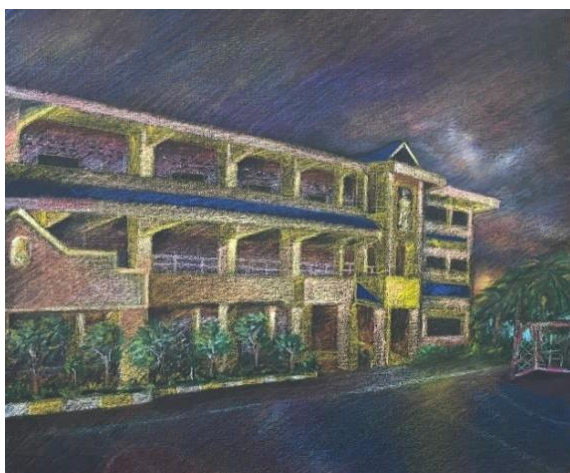
ภาพที่ 40 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงา
และความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 3
เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 41 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงา
และความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 4
เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
ขนาด 50x60 ซม

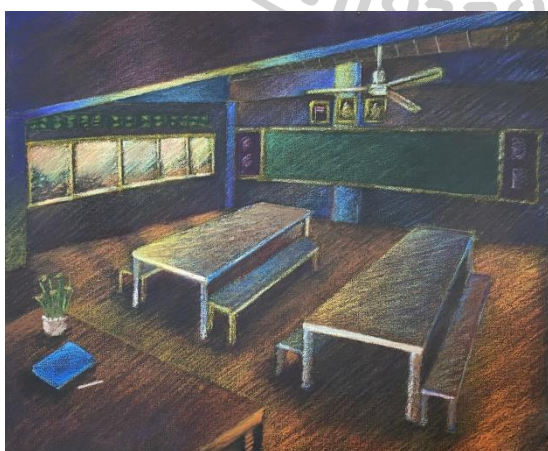
ภาพที่ 42 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงา
และความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 5
เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
ขนาด 50x60 ซม

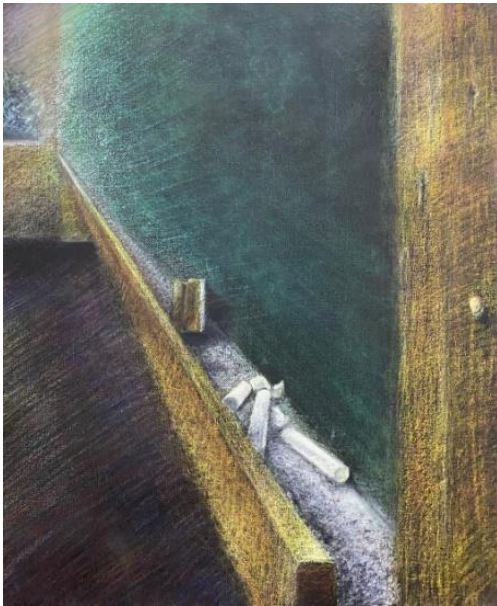
ภาพที่ 43 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความ
เหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 6
เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ
ขนาด 50x60 ซม

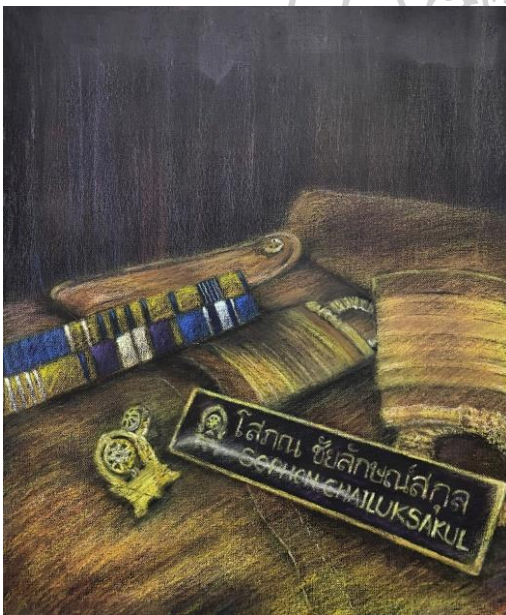
ภาพที่ 44 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงาและ
ความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 7
เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ
ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 45 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงา
และความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 8
เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ
ขนาด 50x60 ซม

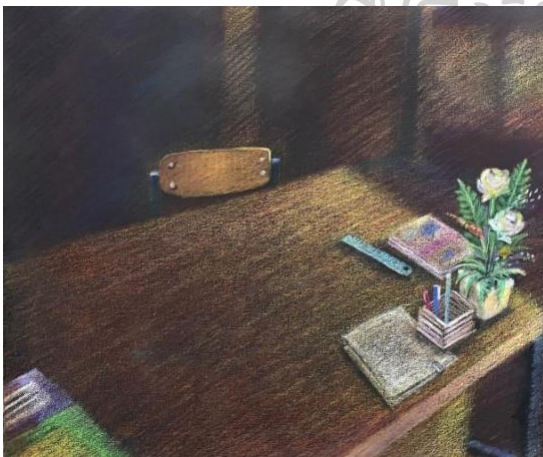
ภาพที่ 46 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความ
เหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 9
เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ
ขนาด 50x60 ซม

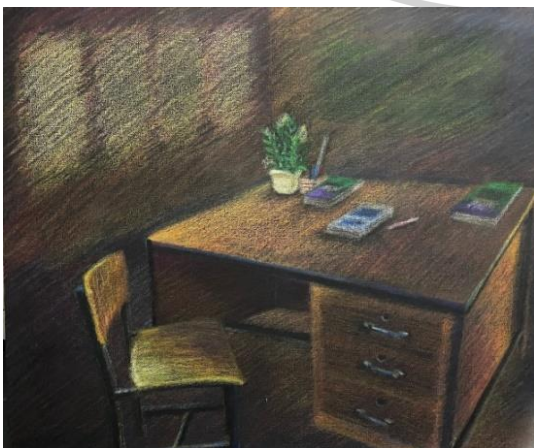
ภาพที่ 47 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงา
และความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 10
เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ
ขนาด 50x60 ซม

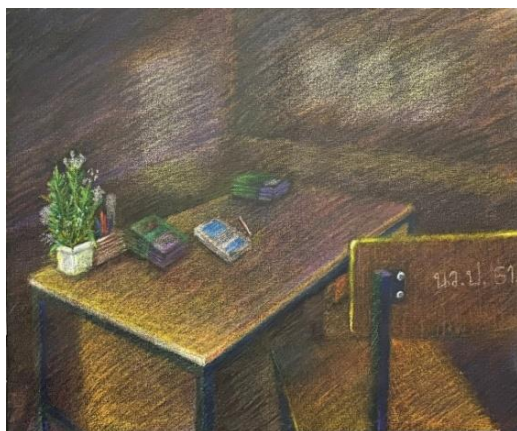
ภาพที่ 48 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงา
และความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 11
เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 49 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความ
เหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 12
เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 50 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงา
และความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 13
เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
ขนาด 50x60 ซม

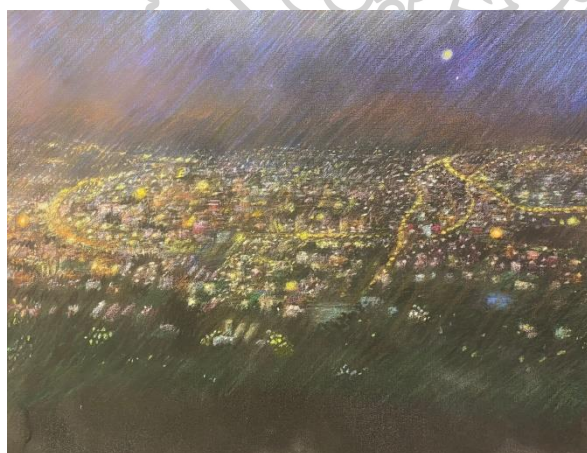
ภาพที่ 51 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงา
และความคิดถึง (ชุดที่ 2) หมายเลข 14

เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ

ขนาด 50x60 ซม

3. วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 3 จำนวน 12 ชิ้นงาน

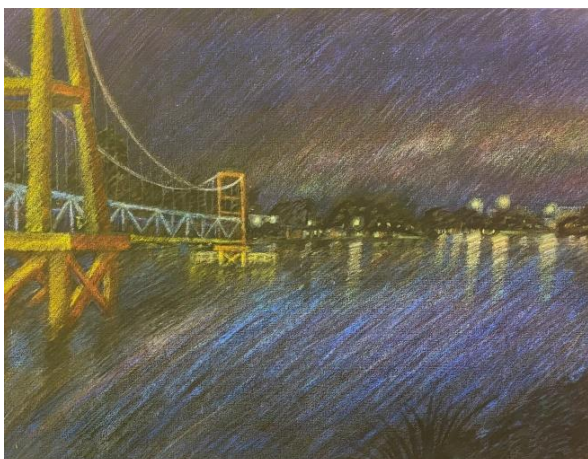
ผลงานชุดนี้ได้รับการพัฒนามาจากชุดที่ 2 โดยข้าพเจ้าทดลองหามุมมองที่แปลกใหม่ในการแสดงออกทางผลงานตามที่คณาจารย์ได้ให้คำแนะนำหลังจากการประเมินผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 2 แต่ยังคงวิธีการ เทคนิคและเนื้อหาเดิมไว้ และข้าพเจ้าได้เพิ่มเติมความรู้สึกคิดถึงลงไป ในผลงานชุดนี้ด้วยเพราะทุกครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกเหงา ความรู้สึกคิดถึงนั้นก็จะตามมาทุกครั้ง คิดถึงครอบครัว คิดถึงจังหวัดบ้านเกิด คิดถึงหลาย ๆ สิ่งที่เคยอยู่เคียงข้างก่อนที่จะจากไกลมาทำงานต่างจังหวัด

ภาพที่ 52 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความ
เหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 3) หมายเลข 1

เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ

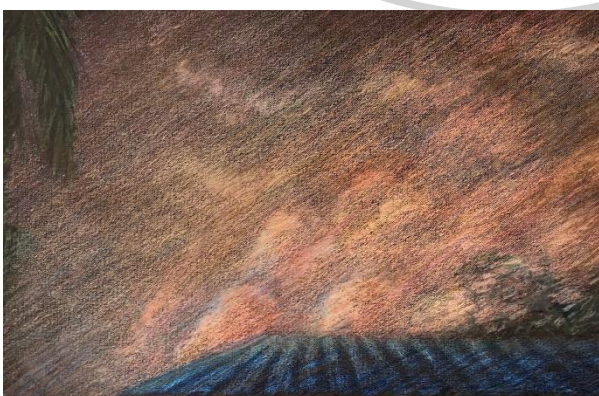
ขนาด 70x90 ซม

ภาพที่ 53 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความ
เหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 3) หมายเลข 2
เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ
ขนาด 70x90 ซม

ภาพที่ 54 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความ
เหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 3) หมายเลข 3
เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ
ขนาด 40x60 ซม

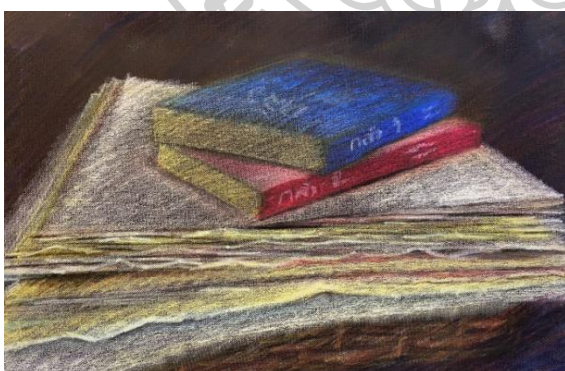
ภาพที่ 55 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความ
เหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 3) หมายเลข 4
เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ
ขนาด 70x90 ซม

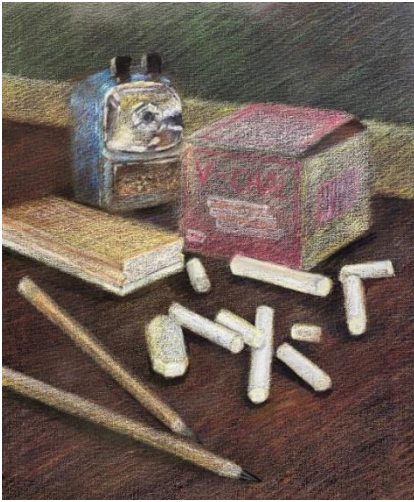
ภาพที่ 56 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความ
เหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 3) หมายเลข 5
เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
ขนาด 40x60 ซม

ภาพที่ 57 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความ
เหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 3) หมายเลข 6
เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 58 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความ
เหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 3) หมายเลข 7
เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
ขนาด 40x60 ซม

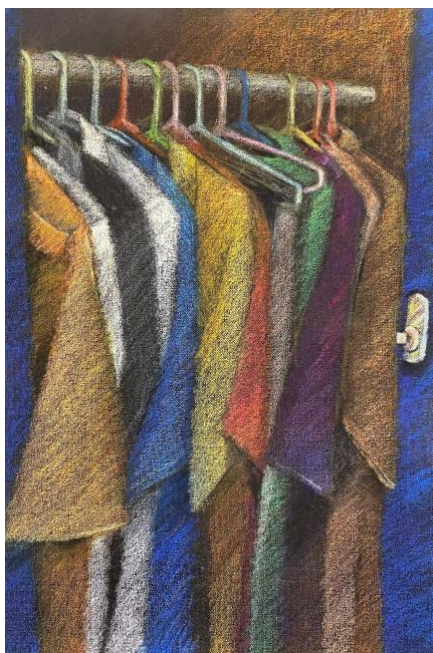
ภาพที่ 59 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความ
เหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 3) หมายเลข 8
เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
ขนาด 50x60 ซม

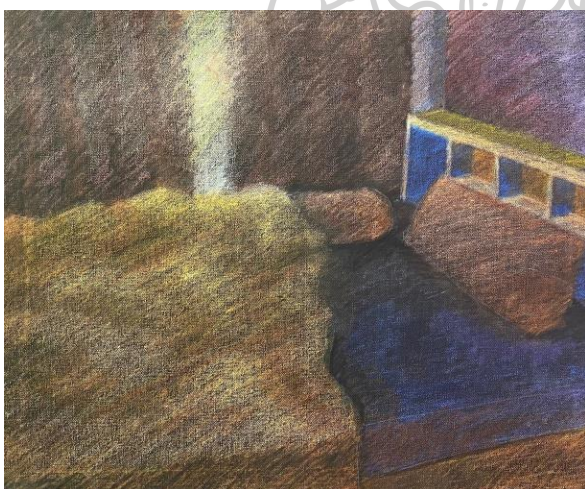
ภาพที่ 60 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความ
เหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 3) หมายเลข 9
เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 61 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงา
และความคิดถึง (ชุดที่ 3) หมายเลข 10
เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
ขนาด 40x60 ซม

ภาพที่ 62 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงา
และความคิดถึง (ชุดที่ 3) หมายเลข 11
เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ
ขนาด 40x60 ซม

ภาพที่ 63 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเหงา
และความคิดถึง (ชุดที่ 3) หมายเลข 12
เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ
ขนาด 50x60 ซม

1

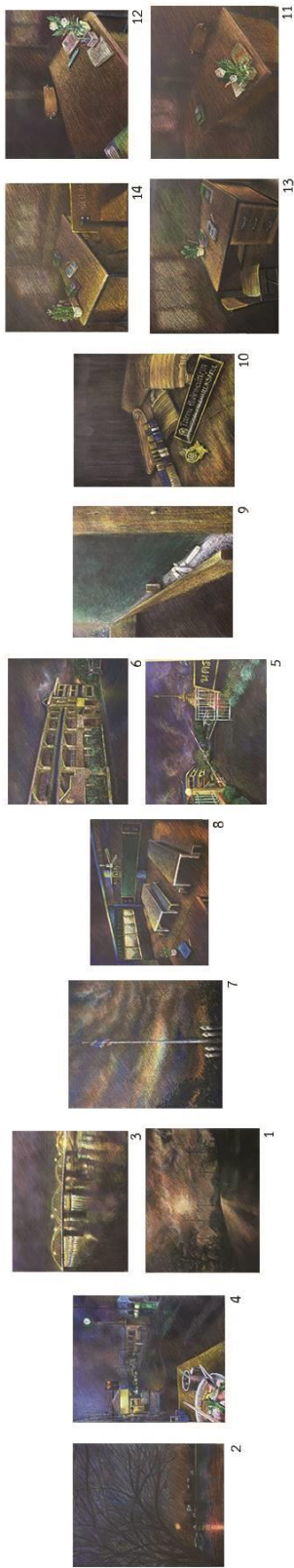
2

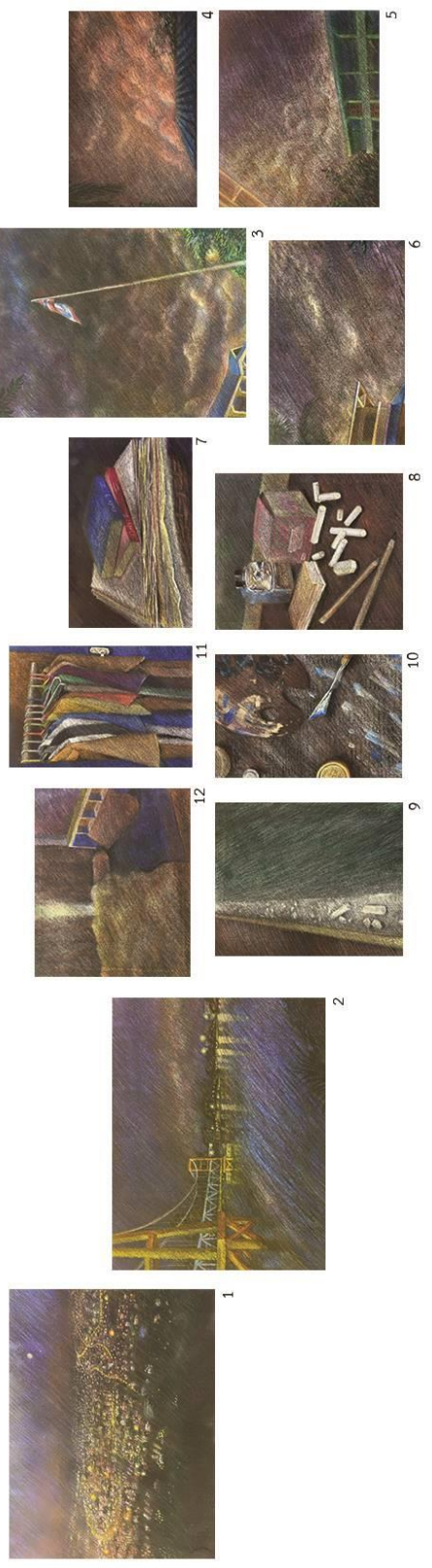
3

ภาพที่ 64 ลักษณะการนำเสนอผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1

ภาพที่ 65 ลักษณะการนำเสนอผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2

ภาพที่ 66 ลักษณะการนำเสนองานก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 3

ตารางที่ 3 วิเคราะห์ผลงานก่อนศิลปินพันธ์

วิเคราะห์ผลงาน ก่อนศิลปินพันธ์	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3
เส้น	มีการใช้เส้นโค้ง เส้นตรง เส้นอิสระ และ เส้นอื่น ๆ ในการสร้าง รูปร่างรูปทรงใหม่ ขึ้นมา	มีการใช้เส้นโค้ง เส้นตรง เส้นอิสระ และ เส้นอื่น ๆ ในการสร้าง รูปร่างรูปทรงใหม่ ขึ้นมา	มีการใช้เส้นโค้ง เส้นตรง เส้นอิสระ และ เส้นอื่น ๆ ในการสร้าง รูปร่างรูปทรงใหม่ ขึ้นมา
รูปร่าง รูปทรง	แสดงรูปร่าง รูปทรง ของธรรมชาติ ต้นไม้ ก้อนเมฆ ทิวทัศน์ รูปร่างรูปทรงของ สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ จาก ประสบการณ์ สถานที่ ที่ข้าพเจ้าพบเจอ	แสดงรูปร่าง รูปทรง ของธรรมชาติ ต้นไม้ ก้อนเมฆ ทิวทัศน์ รูปร่างรูปทรงของ สิ่งของ สิ่งปลูกสร้าง เช่น โต๊ะ เก้าอี้ อาคาร ฯลฯ จากประสบการณ์ ที่ข้าพเจ้าพบเจอ	แสดงรูปร่าง รูปทรง ของธรรมชาติ ต้นไม้ ก้อนเมฆ ทิวทัศน์ รูปร่างรูปทรงของ สิ่งของ สิ่งปลูกสร้าง เช่น ตู้เสื้อผ้า เตียง อาคาร ฯลฯ จาก ประสบการณ์ที่ข้าพเจ้า พบเจอ
บริเวณว่าง	แสดงบริเวณว่างใน ธรรมชาติ ได้แก่ ท้องฟ้า พื้นดิน อากาศ รอบ ๆ วัตถุ เพื่อ ส่งเสริมบรรยากาศให้ รู้สึกอ้างว้าง เดี่ยวดาย ตามแนวความคิด	แสดงบริเวณว่างใน ธรรมชาติและใน สถานที่ต่าง ๆ เช่น ท้องฟ้า พื้นดิน ผนัง ห้อง เพื่อส่งเสริม อารมณ์ความรู้สึกเหงา ตามแนวความคิด	แสดงบริเวณว่างใน ธรรมชาติและใน สถานที่ต่าง ๆ เช่น ท้องฟ้า พื้นดิน ผนัง ห้อง เพื่อส่งเสริม อารมณ์ความรู้สึกเหงา และคิดถึง
แสงและเงา	แสดงแสงและเงา ภายในภาพ ทั้งแสงเงา จากธรรมชาติและแสง เงาจากวัตถุ	แสดงแสงและเงา ภายในภาพ ทั้งจาก ธรรมชาติและแสงเงา จากวัตถุอย่างประสาน กลมกลืน	แสดงแสงและเงา ภายในภาพ ทั้งจาก ธรรมชาติและแสงเงา จากวัตถุอย่างประสาน กลมกลืน

ตารางที่ 3 วิเคราะห์ผลงานก่อนศิลปินพนธ์ (ต่อ)

วิเคราะห์ผลงาน ก่อนศิลปินพนธ์	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3
สี	ใช้สีสันที่หลากหลาย ประสานกัน เช่น สีแดง เหลือง ส้ม ฟ้ำ ม่วง เขียว ภายในภาพและ ยังมีการใช้สีโทนมืด อย่างสีดำ น้ำตาล เข้า ไปตัดกับสีสว่าง ๆ	ใช้สีที่ไปในทิศทาง เดียวกันสีหลัก คือสี น้ำตาล เหลือง แดง น้ำ เงิน เพิ่มน้ำหนักอ่อน แก่ด้วยการประสานกัน ของสี	ใช้โทนสีน้ำเงิน แดง น้ำตาล ประสานกัน อย่างกลมกลืน แทรก ด้วยสีอ่อนเล็กน้อยด้วย เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความเหงาและคิดถึง
สัญลักษณ์	ใช้วัตถุ สถานที่ บรรยากาศ เช่น ชิงช้า ต้นไม้ เสาไฟ อาคาร บ้านเรือน ฝนตก เป็นสัญลักษณ์ถึงความ อ้างว้าง ความโดดเดี่ยว เปลี่ยวใจ ของข้าพเจ้า	ใช้วัตถุ สถานที่ บรรยากาศ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ อาคาร อุปกรณ์ ต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์สื่อ ถึงอารมณ์ความเหงา ของข้าพเจ้า	ใช้วัตถุ สถานที่ บรรยากาศ เช่น ตู้ เสื้อผ้า เติง อาคาร อาคาร อุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์สื่อถึง อารมณ์ความเหงาของ ข้าพเจ้า
รูปแบบการนำเสนอ	นำเสนอผลงานใน รูปแบบผลงาน จิตรกรรมสีอะคริลิก เทคนิคปาดเกรียง ภายใต้เรื่องราวของ ความอ้างว้าง ความ โดดเดี่ยว เปลี่ยวใจใน สภาวะหนึ่งของ ข้าพเจ้า	นำเสนอผลงานใน รูปแบบผลงาน จิตรกรรมสีชอล์คบน ผืนผ้าใบ ภายใต้ เรื่องราวความเหงาของ ข้าพเจ้าขณะพบเจอสิ่ง ที่เข้ามากระตุ้นอารมณ์ และความรู้สึก	นำเสนอผลงานใน รูปแบบผลงาน จิตรกรรมสีชอล์คบน ผืนผ้าใบ ภายใต้ เรื่องราวความเหงาของ ข้าพเจ้าขณะพบเจอสิ่ง ที่เข้ามากระตุ้นอารมณ์ และความรู้สึก

ตารางที่ 3 วิเคราะห์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ (ต่อ)

วิเคราะห์ผลงาน ก่อนศิลปนิพนธ์	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3
จุดเด่น	วัตถุ สถานที่ บรรยากาศที่แทนค่า ความรู้สึกอ้างว้าง โดด เดี่ยว เปลี่ยวใจ	วัตถุ สถานที่ บรรยากาศ การใช้สี ลายเส้น ที่แทนค่า ความรู้สึกเหงา	วัตถุ สถานที่ บรรยากาศ การใช้สี ลายเส้น ที่แทนค่า ความรู้สึกเหงา คิดถึง
จุดด้อย	การใช้สียังไม่ค่อยสื่อไป ในทิศทางอารมณ์ที่ ข้าพเจ้ามุ่งหวัง เทคนิค วิธีการยังถ่ายทอด ความรู้สึกได้ไม่ชัดเจน พอ	การจัดองค์ประกอบ ภาพบางภาพยังไม่ค่อย สมดุล สิ่งปลูกสร้างยังไม่ สมมาตรตามหลัก ทัศนียภาพ	การจัดองค์ประกอบ ภาพบางภาพยังไม่ค่อย สมดุล ผลยังบางภาพยังขาด ความปราณีต
แนวทางการพัฒนา	ปรับปรุงเรื่องการใช้สี ให้สอดคล้องกับสิ่งที่ ต้องการสื่อสาร ค้นคว้า หาเทคนิควิธีการ ถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกให้ชัดเจน	ศึกษาเรื่องการจัด องค์ประกอบภาพ ศึกษาหลักการตามหลัก ทัศนียภาพ	ศึกษาเรื่องการจัด องค์ประกอบภาพ เพิ่ม ความละเอียด รอบคอบในทุก ๆ ขั้นตอนที่สร้างสรรค์

สรุปผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

ผลงานช่วงก่อนศิลปนิพนธ์เป็นช่วงที่ข้าพเจ้าศึกษาค้นคว้าหาตัวตน เริ่มมองหาเรื่องราวจาก
สิ่งที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า ต้องการนำเสนอความรู้สึกที่เริ่มมาจาก ความอ้างว้าง โดดเดี่ยว เปลี่ยวใจ
ขณะที่ข้าพเจ้าต้องเผชิญกับบรรยากาศ สภาพแวดล้อมในช่วงเวลาหนึ่ง สร้างสรรค์ผลงานผ่านงาน
จิตรกรรมสีอะคริลิกเทคนิคการปาดเกรียง ทั้งนี้ผลงานชุดแรกเป็นเพียงการทดลองเทคนิค สรรหา
วิธีการที่จะรองรับกับแนวความคิดและแรงบันดาลใจของข้าพเจ้า จนได้มีการพัฒนารูปแบบผลงานใน
ชุดที่สองโดยการใช้เทคนิคสีซอล์คบนผืนผ้าใบ พร้อมทั้งศึกษาค้นคว้าเรื่องของความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับ
ตัวข้าพเจ้า หาสาเหตุที่แท้จริง เพื่อนำสัญญาณมาประกอบเป็นภาพจริงใหม่ในการถ่ายทอดอารมณ์

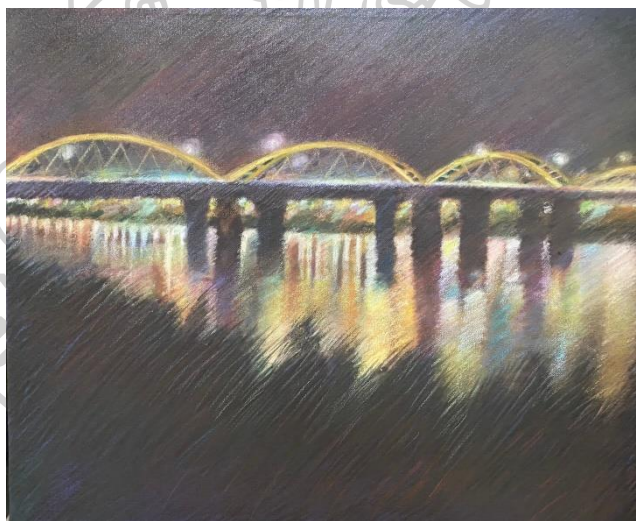
ความรู้สึกที่เรียกว่าความเหงา ผลงานชุดที่สองยังคงมีข้อบกพร่องทั้งในเรื่องของการจัดองค์ประกอบทัศนียภาพ ฯลฯ ข้าพเจ้าได้ทำการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีการศึกษาค้นคว้าทั้งด้านอารมณ์ความรู้สึกของตัวเองในเชิงลึกไปอีกพบว่าลึก ๆ แล้วความเหงาของข้าพเจ้าทุกครั้งจะทำให้นึกถึงบางสิ่งบางอย่างตามมาเสมอซึ่งเรียกว่าความคิดถึง จนเกิดมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชุดที่สามผนวกกับนำข้อบกพร่องจากครั้งก่อนมาศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความชำนาญและเป็นผลงานที่สมบูรณ์ที่สุดในขณะนั้น เพราะการศึกษาค้นคว้าไม่ว่าจะด้านเนื้อหา หรือด้านการปฏิบัติ ข้าพเจ้าอาศัยการทำซ้ำ ๆ ทำหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ เข้าถึงและชำนาญ ส่งผลสะท้อนมายังผลงานการสร้างสรรค์จนกว่าจะตรงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แม้จะบรรลุวัตถุประสงค์ครั้งนั้นแล้วข้าพเจ้าเองก็ยังไม่อาจหยุดพัฒนาตัวเองได้เพื่อความสมบูรณ์แบบทั้งด้านกระบวนการคิดและการสร้างสรรค์ต่อไป

4.2 ผลงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

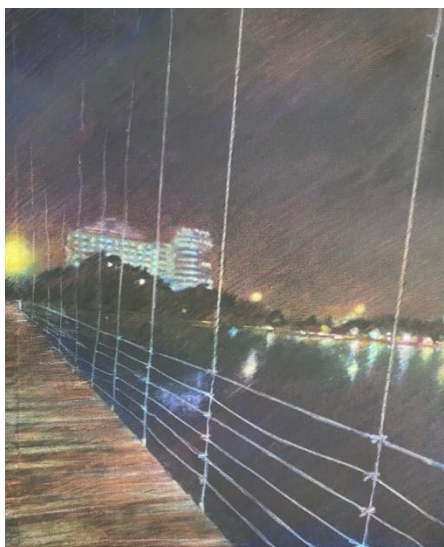
ศิลปนิพนธ์ หัวข้อเรื่อง ห้วงเวลาแห่งความเงียบเหงาและความคิดถึง มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้า อารมณ์ ความรู้สึกเหงาและคิดถึงในตัวข้าพเจ้าขณะพบเจอบรรยากาศ สถานที่ วัตถุ และเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ศึกษาค้นคว้า หลักการ วิธีการทฤษฎีทางศิลปะ จากศิลปิน ผลงานของศิลปิน แล้วนำความรู้ที่ได้มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน สร้างสรรค์ผลงานที่ตอบสนองและรองรับต่อแรงบันดาลใจ แนวความคิดโดยใช้บรรยากาศ สถานที่ วัตถุมาประกอบสร้างรูปของความจริงใหม่ สะท้อนเป็นผลงานจิตรกรรม โดยนำแรงบันดาลใจจากช่วงเวลาที่ยังต้องอยู่ไกลครอบครัว ไกลบ้านเกิดเพื่อมาทำงานอยู่ต่างจังหวัด บรรยากาศรอบข้าง สถานที่ วัตถุต่าง ๆ ที่เข้ามากระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกข้าพเจ้าทำให้เกิดความเหงาและคิดถึงบ้านในช่วงเวลาหนึ่ง ทั้งยังเป็นสื่อสะท้อนให้ผู้รับชมที่ตกอยู่ในสภาวะเดียวกับข้าพเจ้าตระหนักถึงธรรมชาติอารมณ์ของความเหงาและความคิดถึงนั้นสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน ในห้วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น ผลงานสร้างสรรค์แสดงออกถึงการเผชิญกับธรรมชาติของสภาวะอารมณ์เหงาและคิดถึงผ่านผลงานจิตรกรรมโดยใช้ภาพบรรยากาศ สถานที่ วัตถุ เป็นองค์ประกอบด้วยเทคนิคการเขียนภาพสีชอล์คบนผืนผ้าใบจำนวน 2 ชุด แต่ละชุดจะมีผลงานจำนวนชุดละ 12 ชิ้นงาน ชุดที่ 1 เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับจังหวัดที่ข้าพเจ้ามาทำงานอยู่ ชุดที่ 2 เล่าเรื่องราวที่บ้านเกิดของข้าพเจ้า ถึงแม้จะแยกผลงานออกเป็น 2 ชุดแต่อารมณ์ความรู้สึกภายในภาพสื่อถึงความเหงาและความคิดถึงเช่นเดียวกัน แตกต่างกันเพียงบรรยากาศ สถานที่ วัตถุที่เป็นองค์ประกอบเท่านั้น

1. วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 จำนวน 12 ชิ้นงาน

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นการต่อยอดมาจากผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ โดยนำจุดที่ควรพัฒนาจากผลงานชุดก่อนมาปรับใช้ในการสร้างสรรค์ครั้งนี้ ในเรื่องขององค์ประกอบภาพ ใส่ใจรายละเอียดให้มากขึ้น ยังคงใช้เทคนิคสีชอล์คบนผืนผ้าใบซึ่งนับว่าเป็นเทคนิคที่เหมาะสมในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกตามวัตถุประสงค์ของข้าพเจ้ารวมทั้งเป็นการแสดงถึงความเป็นอัตลักษณ์ในตัวข้าพเจ้า ไม่ว่าจะเป็นลายเส้น การใช้โทนสี การใช้แสง ต่าง ๆ โดยผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้นำวัตถุประสงค์ที่เป็นสัญลักษณ์ในสถานที่ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ใกล้ตัวในจังหวัดนครสวรรค์ที่ข้าพเจ้ามาทำงานอยู่มาประกอบเป็นภาพความจริงใหม่ ทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่มากระทบต่อจิตใจข้าพเจ้าในห้วงเวลาหนึ่ง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้พบเจอขณะอยู่ที่จังหวัดนครสวรรค์จนทำให้เกิดอารมณ์เหงาและคิดถึงบ้าน และผลงานยังได้ทำการปรับเปลี่ยนชื่อจากผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ว่า “ห้วงเวลาแห่งความเหงาและความคิดถึง” เป็น “ห้วงเวลาแห่งความเงียบเหงาและความคิดถึง” เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วชื่อใหม่ล่าสุดนี้เพิ่มอารมณ์ที่ดิ่งลึกลงไปถึงความเหงาอย่างแท้จริงควบคู่ไปกับการพัฒนาผลงานที่สื่ออารมณ์ความรู้สึกได้ดีมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 67 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเงียบเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 1) หมายเลข 1
เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 68 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเงิบเหงาและ
ความคิดถึง (ชุดที่ 1) หมายเลข 2

เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ

ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 69 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเงิบเหงาและความคิดถึง
(ชุดที่ 1) หมายเลข 3

เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ

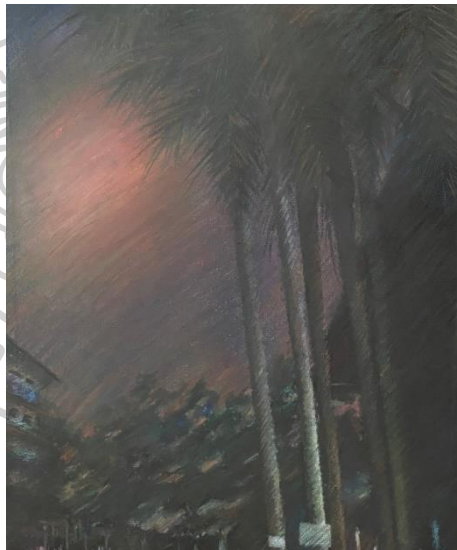
ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 70 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง
(ชุดที่ 1) หมายเลข 4

เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ

ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 71 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิด
ถึง (ชุดที่ 1) หมายเลข 5

เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ

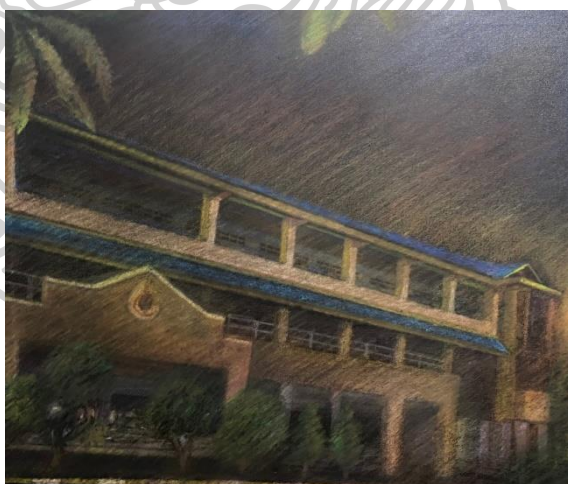
ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 72 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง
(ชุดที่ 1) หมายเลข 6

เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ

ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 73 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง
(ชุดที่ 1) หมายเลข 7

เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ

ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 74 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเงียบเหงาและความคิดถึง

(ชุดที่ 1) หมายเลข 8

เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ

ขนาด 50x60 ซม

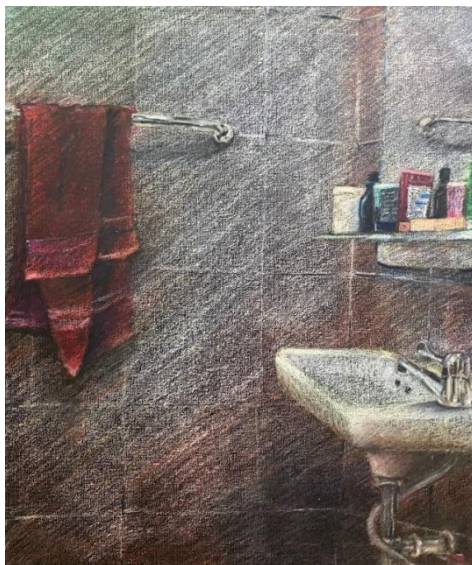

ภาพที่ 75 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเงียบเหงาและความคิดถึง

(ชุดที่ 1) หมายเลข 9

เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ

ขนาด 40x60 ซม

ภาพที่ 76 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 1) หมายเลข 10
 เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
 ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 77 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 1) หมายเลข 11
 เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
 ขนาด 50x60 ซม

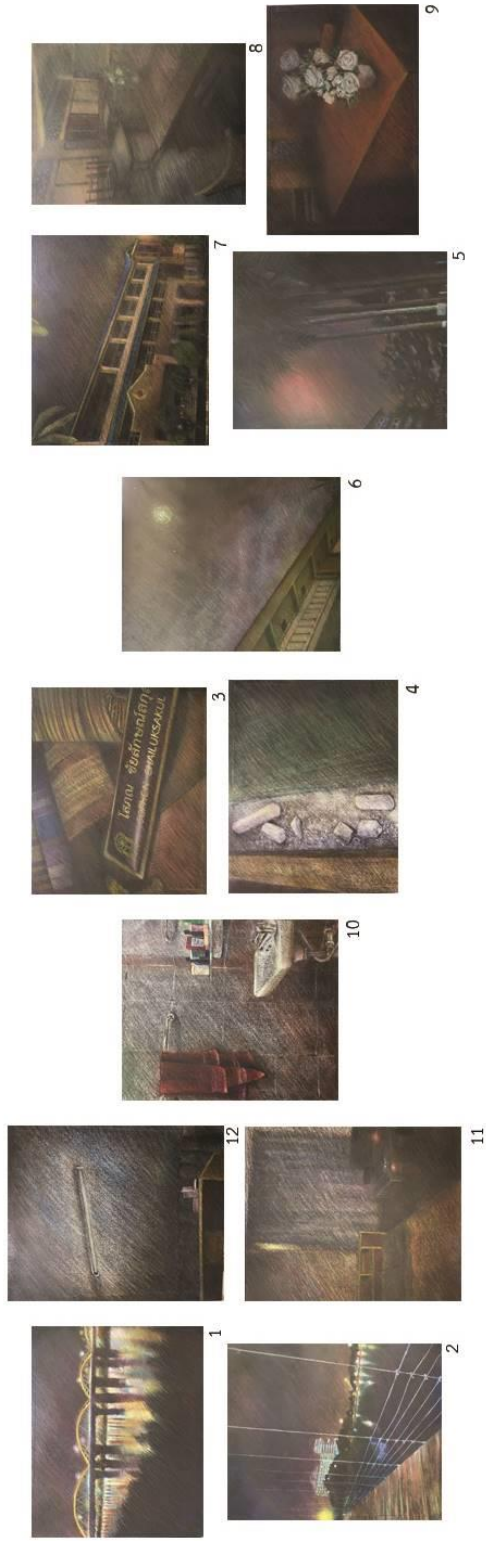

ภาพที่ 78 ชื่อผลงาน ช่วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง
(ชุดที่ 1) หมายเลข 12

เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ

ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 79 ลักษณะการนำเสนอผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1

ตารางที่ 4 วิเคราะห์ผลงานศิลปินพันธุ์ชุดที่ 1

แนวความคิด	จุดเด่น	รูปแบบ	แนวทางพัฒนา
<p>การนำวัตถุ สถานที่ ซึ่ง เป็นสัญลักษณ์ใกล้ตัวใน จังหวัดนครสวรรค์ที่ ข้าพเจ้ามาทำงานอยู่มา ประกอบเป็นภาพความ จริงใหม่ ทั้งหมดนี้ล้วน แล้วแต่เป็นสิ่งที่มา กระทบต่อจิตใจ ข้าพเจ้าในห้วงเวลา หนึ่ง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้พบ เจอขณะอยู่ที่จังหวัด นครสวรรค์จนทำให้ เกิดอารมณ์เหงาและ คิดถึงบ้าน</p>	<p>ผลงานชุดนี้จะแบ่ง ออกเป็น 12 ชิ้นงาน ซึ่ง แต่ละชิ้นงานจะเล่าถึง สถานที่ วัตถุ บรรยากาศที่เข้ามา กระทบต่อจิตใจของ ข้าพเจ้าจนก่อให้เกิด ความเหงาและความคิด ถึง โดยจะมีทั้งที่เป็น ส่วนของห้องทำงาน ห้องนอน สถานที่ ภายในโรงเรียน วัตถุ สิ่งของที่พบเป็นประจำ ในชีวิตประจำวันแต่เมื่อ จ้องมองที่ไรก็ทำให้ตระ หนัถึงความรู้สึกเหล่านี้ ขึ้นมา สถานที่ภายนอก ฯลฯ เหมือนราวกับการ เล่าเรื่องผ่านแผนที่แห่ง การเดินทางของห้วง เวลาแห่งความเงียบ เหงาและความคิดถึงใน ตัวข้าพเจ้า</p>	<p>ใช้รูปแบบผลงานใน ลักษณะของศิลปะอิม เพรสชันนิสม์ ผสมผสานกับอารมณ์ ในเบื้องลึกของจิตใจ ข้าพเจ้า ชับออกมา ผ่านการใช้เทคนิคสี ขอล้คบนผืนผ้าใบ ทุก ๆ รอบขีดเขียนล้วน เต็มไปด้วยอารมณ์ที่ ถ่ายทอดออกไปด้วย ความจริงใจของ ข้าพเจ้า</p>	<p>หากมีการพัฒนาต่อ ยอดข้าพเจ้าประสงค์ที่ จะยังลึกเข้าไปในห้วง อารมณ์ของความเงียบ เหงาและความคิดถึง ให้มากกว่านี้ มากเสีย จนแสดงออกมาใน รูปภาพไม่ได้ อาจจะ แสดงและถ่ายทอด ออกมาในรูปแบบที่ ต่างจากนี้ เช่นศิลปะ แบบนามธรรม เทคนิค วิธีการก็ต้องเปลี่ยนไป ตามสภาวะอารมณ์ที่ ดึงลึกไปยังสุดชั่วหัวใจ แห่งความเงียบเหงา และความคิดถึง</p>

2. วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 จำนวน 12 ชิ้นงาน

เป็นผลงานศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการพัฒนาต่อจากผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ นำรายละเอียด คำแนะนำเข้ามาพัฒนาทุกจุดอย่างใส่ใจ ไม่ว่าจะเป็นด้านของเนื้อหา การจัดองค์ประกอบ การใส่ใจในรายละเอียดทุกส่วนของภาพ การถ่ายทอดอารมณ์ลงไปในผลงานด้วยความจริงใจทุก ๆ รายละเอียดที่ขีดเขียนลงไปล้วนแล้วต้องมาจากความรู้สึกจริง ๆ เท่านั้น ผลงานชุดที่ 2 นี้เล่าเรื่องราวต่อจากชุดที่ 1 หลังจากความเจ็บเหงาเข้ามาเยือนความคิดถึงก็ประจักษ์ขึ้นภายในจิตใจทำให้คิดถึงบ้าน คิดถึงสิ่งที่คุ้นเคยสมัยอยู่ที่บ้านเกิดจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ถึงข้าพเจ้ามีโอกาสได้กลับไปเยี่ยมเยียนที่บ้านในระยะเวลาอันสั้นความรู้สึกเหงา แต่ความเจ็บเหงาและความคิดถึงก็ได้ได้ใจจากใจของข้าพเจ้าเลยแม้แต่น้อย ถึงแม้จะเป็นภาพสถานที่ วัดถุ บรรยากาศในจังหวัดบ้านเกิดของข้าพเจ้าแต่ด้วยอารมณ์ที่วาดลงไปยังคงเป็นความรู้สึกเหงาและคิดถึงบ้านอยู่เสมอ เพราะข้าพเจ้ารู้อยู่แก่ใจดีว่าการกลับมาทุกครั้งมิได้หมายความว่าข้าพเจ้าจะไม่กลับไปยังต่างจังหวัดอีกหวังอารมณ์เหล่านี้จึงยังคงอยู่ในใจข้าพเจ้าเสมอมา ถ่ายทอดผลงานผ่านการนำเสนอสถานที่ วัดถุ บรรยากาศในจังหวัดเชียงใหม่มาประกอบกันสร้างเป็นความจริงใหม่ขึ้นมา ภายใต้การใช้เทคนิคสีชอล์คบนผืนผ้าใบซึ่งเป็นเทคนิคที่เหมาะสมกับการแสดงออกตามวัตถุประสงค์ของข้าพเจ้าที่มุ่งหวังให้ผู้รับชมได้สัมผัสและเข้าใจถึงธรรมชาติของความรู้สึกเหงาและคิดถึงนั้นสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน

ภาพที่ 80 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง

(ชุดที่ 2) หมายเลข 1

เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ

ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 81 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง
(ชุดที่ 2) หมายเลข 2
เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 82 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง
(ชุดที่ 2) หมายเลข 3
เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 83 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง
(ชุดที่ 2) หมายเลข 4

เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ

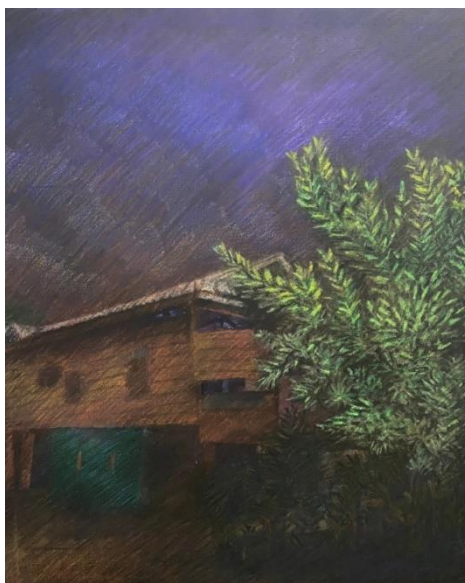
ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 84 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง
(ชุดที่ 2) หมายเลข 5

เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ

ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 85 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง
(ชุดที่ 2) หมายเลข 6

เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ

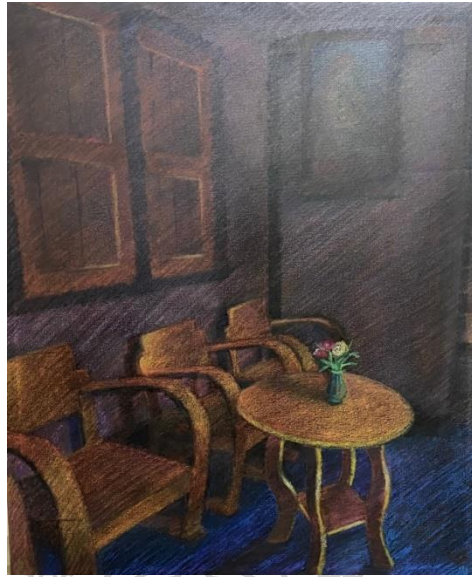
ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 86 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง
(ชุดที่ 2) หมายเลข 7

เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ

ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 87 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเงียบเหงาและความคิดถึง
(ชุดที่ 2) หมายเลข 8

เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ

ขนาด 50x60 ซม

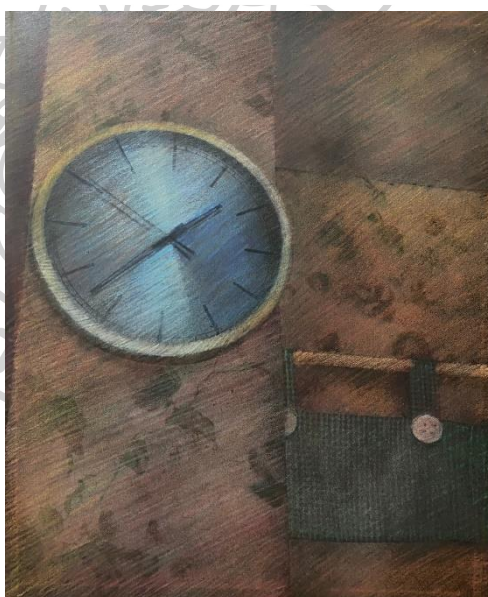
ภาพที่ 88 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเงียบเหงาและความคิดถึง
(ชุดที่ 2) หมายเลข 9

เทคนิค สีชอล์คบนพื้นผ้าใบ

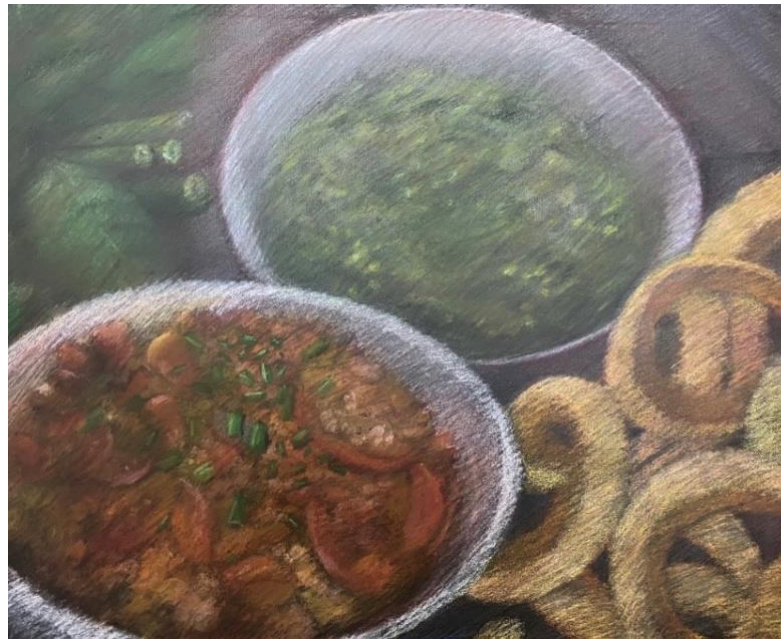
ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 89 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง
 (ชุดที่ 2) หมายเลข 10
 เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
 ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 90 ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง
 (ชุดที่ 2) หมายเลข 11
 เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ
 ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 91 ชื่อผลงาน ช่วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง (ชุดที่ 2)

หมายเลข 12

เทคนิค สีชอล์คบนผืนผ้าใบ

ขนาด 50x60 ซม

ภาพที่ 92 ลักษณะการนำเสนอผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 2

ตารางที่ 5 วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2

แนวความคิด	จุดเด่น	รูปแบบ	แนวทางพัฒนา
<p>การนำวัตถุ สถานที่ ซึ่ง เป็นสัญลักษณ์ในตัวใน จังหวัดเชียงใหม่ที่เป็น บ้านเกิดมาประกอบ เป็นภาพความจริงใหม่ ทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่ เป็นสิ่งที่มากระทบต่อ จิตใจข้าพเจ้าในห้วง เวลาหนึ่ง ๆ ที่ข้าพเจ้า ได้พบเจอ หรือคิดถึง ขณะที่เคยอยู่จังหวัด เชียงใหม่จนทำให้เกิด อารมณ์เหงาและคิดถึง บ้าน</p>	<p>ผลงานชุดนี้จะแบ่ง ออกเป็น 12 ชิ้นงาน ซึ่งแต่ละชิ้นงานจะเล่า ถึงสถานที่ วัตถุ บรรยากาศที่เข้ามา กระทบต่อจิตใจของ ข้าพเจ้าจนก่อให้เกิด ความเหงาและ ความคิดถึง โดยจะมีทั้ง ที่เป็นส่วนของบริเวณ บ้านและภายในบ้าน ห้องนอน สถานที่ที่ ข้าพเจ้าสัญจรไปบ่อย ๆ ขณะอาศัยอยู่ใน จังหวัด วัตถุสิ่งของที่ ค้นเคย อาหารการกิน เมื่อนึกถึงที่ไรก็ทำให้ ความรู้สึกดังกล่าวเข้า มาวนเวียนในจิตใจ รอ วันและเวลาที่จะได้ หวนคืนยังถิ่นบ้านเกิด</p>	<p>ใช้รูปแบบผลงานใน ลักษณะของศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ ผสมผสานกับอารมณ์ ในเบื้องลึกของจิตใจ ข้าพเจ้า ขับออกมา ผ่านการใช้เทคนิคสี ชอล์คบนผืนผ้าใบ ทุก ๆ รอบขีดเขียนล้วน เต็มไปด้วยอารมณ์ที่ ถ่ายทอดออกไปด้วย ความจริงใจของ ข้าพเจ้า</p>	<p>หากมีการพัฒนาต่อ ยอดข้าพเจ้าประสงค์ จะศึกษาและยังลึกลง ไปในความรู้สึกเหงา และคิดถึงนี้ให้ได้ มากกว่านี้ ผลงานที่ แสดงออกมาอาจเป็น ผลงานในลักษณะ นามธรรม เพราะการ นั่งลึกลงไปในจิตใจ ของตนเองนั้นอาจจะ อธิบายออกมาเป็น ภาพหรือคำพูดไม่ได้</p>

ตารางที่ 6 ตารางวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์

วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2
เส้น	มีการใช้เส้นโค้ง เส้นตรง เส้นอิสระ และเส้นอื่น ๆ ในการสร้างรูปร่างรูปทรงใหม่ขึ้นมา	มีการใช้เส้นโค้ง เส้นตรง เส้นอิสระ และเส้นอื่น ๆ ในการสร้างรูปร่างรูปทรงใหม่ขึ้นมา
รูปร่างและรูปทรง	แสดงรูปร่าง รูปทรงของธรรมชาติ ต้นไม้ ก้อนเมฆ ทิวทัศน์ รูปร่างรูปทรงของสิ่งของ สิ่งปลูกสร้าง เช่น โต๊ะเก้าอี้ อาคารในสถานที่ที่ข้าพเจ้าทำงานอยู่หรือ จากประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าพบเจอ	แสดงรูปร่าง รูปทรงของธรรมชาติ ต้นไม้ ก้อนเมฆ ทิวทัศน์ รูปร่างรูปทรงของสิ่งของ สิ่งปลูกสร้าง เช่น โต๊ะเก้าอี้ บ้านเรือที่ข้าพเจ้าเคยอาศัยอยู่ สถานที่สำคัญและคุ้นเคยในความทรงจำที่จังหวัดเชียงใหม่ หรือจากประสบการณ์โดยตรงของข้าพเจ้า
บริเวณว่าง	แสดงบริเวณว่างในระหว่างวัตถุ สถานที่ สิ่งของ เช่น ท้องฟ้า พื้นน้ำ อากาศ พื้นดิน ฝาผนัง เพื่อส่งเสริมอารมณ์ความรู้สึกเหงาและคิดถึงผ่านบริเวณว่างเหล่านี้ ทั้งยังเป็นตัวช่วยส่งเสริมจุดเด่นของภาพให้ทำงานอย่างเต็มที่	แสดงบริเวณว่างในระหว่างวัตถุ สถานที่ สิ่งของ เช่น ท้องฟ้า พื้นน้ำ อากาศ พื้นดิน ฝาผนัง เพื่อส่งเสริมอารมณ์ความรู้สึกเหงาและคิดถึงผ่านบริเวณว่างเหล่านี้ ทั้งยังเป็นตัวช่วยส่งเสริมจุดเด่นของภาพให้ทำงานอย่างเต็มที่

ตารางที่ 6 ตารางวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ (ต่อ)

วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2
แสงและเงา	แสดงแสงและเงาภายในภาพ ทั้งจากธรรมชาติและแสงเงา จากวัตถุอย่างประสานกลมกลืน เช่นแสงจากหลอดไฟ แสงจาก พระอาทิตย์ แสงจากพระจันทร์ แสงจากเงาสสะท้อนบนพื้นผิวน้ำ เป็นต้น รวมไปถึงเงาตกกระทบ ของอาคารบ้านเรือน วัตถุ	แสดงแสงและเงาภายในภาพ ทั้งจากธรรมชาติและแสงเงา จากวัตถุอย่างประสานกลมกลืน เช่นแสงจากหลอดไฟ แสงจาก พระอาทิตย์ แสงจากพระจันทร์ แสงจากเงาสท้อนบนพื้นผิวน้ำ เป็นต้น อีกทั้งยังเงาตกกระทบ ของต้นไม้ วัตถุ อาคาร บ้านเรือนของข้าพเจ้า โต๊ะ เก้าอี้ภายในบ้านเรือน
สี	ใช้สีที่ไปในทิศทางเดียวกันสี หลัก คือสีน้ำตาล เหลือง แดง น้ำเงิน เพิ่มน้ำหนักอ่อนแก่ด้วย การประสานกันของสี ก่อให้เกิด อารมณ์ความรู้สึกไปทิศทาง เดียวกัน	ใช้โทนดังต่อไปนี้ในการคลุมโทน ของภาพวาด สีน้ำเงิน แดง น้ำตาล ประสานกันอย่าง กลมกลืน แทรกด้วยสีอื่น เล็กน้อยด้วยเพื่อถ่ายทอด อารมณ์ความเหงาและคิดถึง
สัญลักษณ์	ใช้วัตถุ สถานที่ บรรยากาศ จาก สถานที่ทำงานต่างจังหวัด เช่น โต๊ะ เก้าอี้ อาคาร อุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์สื่อถึงอารมณ์ ความเหงาของข้าพเจ้า	นำสถานที่สำคัญที่คุ้นเคยใน จังหวัดเชียงใหม่ในความทรงจำ ของข้าพเจ้า บ้านเรือ ข้าวปลา อาหาร โต๊ะเก้าอี้ วัตถุต่าง ๆ มา เป็นสัญลักษณ์แทนความรู้สึกเหงา และคิดถึงภายในของข้าพเจ้า

ตารางที่ 6 ตารางวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ (ต่อ)

วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2
รูปแบบการนำเสนอ	นำเสนอผลงานในรูปแบบผลงานจิตรกรรมสีชอล์คบนผืนผ้าใบ ภายใต้เรื่องราวความเหงาและความคิดถึงของข้าพเจ้าโดยการนำภาพสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในจังหวัดนครสวรรค์ มาประกอบกันเป็นภาพความจริงใหม่ในการนำเสนอ ใช้รูปแบบผลงานศิลปะแบบอิมเพรสชันนิสม์ ผนวกกับอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดกับข้าพเจ้าลงไปในงานสร้างสรรค์	นำเสนอผลงานในรูปแบบผลงานจิตรกรรมสีชอล์คบนผืนผ้าใบ ภายใต้เรื่องราวความเหงาและความคิดถึงของข้าพเจ้าโดยการนำภาพสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ มาประกอบกันเป็นภาพความจริงใหม่ในการนำเสนอ ใช้รูปแบบผลงานศิลปะแบบอิมเพรสชันนิสม์ ผนวกกับอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดกับข้าพเจ้าลงไปในงานสร้างสรรค์
จุดเด่น	สถานที่ วัตถุ สิ่งของ บรรยากาศจากประสบการณ์ในจังหวัดนครสวรรค์ที่ข้าพเจ้าพบเจอและเข้ามากระทบต่อความรู้สึกของข้าพเจ้า ถ่ายทอดผ่านผลงานสร้างสรรค์	สถานที่ วัตถุ สิ่งของ บรรยากาศจากประสบการณ์ในจังหวัดเชียงใหม่ที่ข้าพเจ้าพบเจอและอยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้า เข้ามากระทบต่อความรู้สึกของข้าพเจ้า ถ่ายทอดผ่านผลงานสร้างสรรค์
จุดด้อย	อาจมีการปรับมุมมองภายในภาพที่แปลกใหม่มากยิ่งขึ้น	อาจมีการปรับมุมมองภายในภาพที่แปลกใหม่มากยิ่งขึ้น
แนวทางในการพัฒนา	ศึกษามุมมองทางทัศนศิลป์ที่แปลกใหม่ แล้วนำมาปรับใช้ในการสร้างสรรค์ต่อไป	ศึกษามุมมองทางทัศนศิลป์ที่แปลกใหม่ แล้วนำมาปรับใช้ในการสร้างสรรค์ต่อไป

สรุปผลงานศิลปนิพนธ์

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกเหงาและคิดถึงในตัวข้าพเจ้าขณะพบเจอบรรยากาศ สถานที่ วัตถุ และเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่ง อันเนื่องมาจากข้าพเจ้าต้องมาทำงานไกลบ้าน ด้วยความคุ้นเคยกับความรู้สึกที่อยู่บ้านเกิด พอข้าพเจ้าต้องมาอยู่ตัวคนเดียวในที่ห่างไกลจากครอบครัว บ้าน สถานที่ที่เคยทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกอุ่นใจ จึงทำให้เกิดความรู้สึกเหล่านี้ขึ้นมาจนถึงทุกวันนี้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์โดยรวมมีความลงตัวในเรื่องรูปแบบ เนื้อหา เทคนิคที่แสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึก ที่สำคัญมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของข้าพเจ้าในการที่จะถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกเหงาและคิดถึงของข้าพเจ้าให้ผู้รับชมได้รับรู้ ทั้งยังตระหนักถึงธรรมชาติของสิ่งเหล่านี้ว่าสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคนไม่เฉพาะเพียงแค่ข้าพเจ้าเท่านั้น

การนำเสนอผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นการนำเสนอในรูปแบบ ผลงานจิตรกรรมชุด ซึ่งมีจำนวนมาก ในการนำเสนอผลงานจำเป็นต้องแขวนผลงานกับผนังเป็นชุดหรือเป็นกลุ่ม เพื่อให้ผลงานทั้งหมดแสดงพลังมากพอที่จะสะกดผู้ชมให้อยู่ในห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง หากจ้องมองในแต่ละชิ้นงานก็จะได้รับรู้ถึงรายละเอียดที่ลึกลงไปในชิ้นงานเหล่านั้นด้วย

บทที่ 5

สรุปอภิปรายและเสนอแนะ

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์เรื่อง “ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง” เป็น การสร้างสรรค์ผลงานจากแนวความคิดที่ข้าพเจ้านั้นต้องจากถิ่นฐานบ้านเกิด ครอบครัว สิ่งที่คุ้นเคย มาทำงานอยู่จังหวัดไกลบ้าน ซึ่งสิ่งที่ข้าพเจ้าพบเจอเป็นประจำก็คือ สภาพบรรยากาศที่เงียบสงัดหลัง เลิกงาน ห้องทำงานที่ไร้ผู้คน ทางเดินกลับห้องพักที่เปล่าเปลี่ยว ตั้งแต่ช่วงพลบค่ำไปจนถึงท้องฟ้ามืด ในเวลากลางคืน ขึ้นอยู่กับว่าวันไหนข้าพเจ้าทำงานเสร็จช้าหรือเร็ว พอกลับถึงห้องพักก็พบเจอห้องที่ อ่างว้าง ออกจากนอกห้องพักก็พอจะพบเจอผู้คนที่เราไม่คุ้นเคยอยู่บ้าง ไม่สามารถพูดคุยเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างสบายใจเหมือนกันตอนอยู่ที่บ้าน เป็นที่มาของความรู้สึกเหงาและทำให้เกิดความรู้สึกคิดถึง บ้านที่เคยอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งครอบครัว สถานที่ที่คุ้นเคยในจังหวัดบ้านเกิดที่ ๆ อยู่แล้วสบายใจ ห้องนอนที่บ้าน ความอบอุ่นจากครอบครัว ความสบายใจจากคนรอบข้าง ฯลฯ ข้าพเจ้าจึงได้หยิบยก เอาบรรยากาศ สถานที่ วัตถุ เหล่านี้ที่เข้ามากระทบอารมณ์ ความรู้สึกของข้าพเจ้ามาเป็นสัญลักษณ์ ประกอบกันเป็นภาพผลงานศิลปนิพนธ์ทั้ง 2 ชุดนี้ โดยนำเอาแรงบันดาลใจมาจากความเหงาและ ความคิดถึงที่เผชิญอยู่เป็นแรงขับเคลื่อนในการสร้างสรรค์และถ่ายทอดออกมาเป็นผลงาน และเชื่อว่า ความรู้สึกเหล่านี้หลาย ๆ คนย่อมต้องเคยผ่านมาแล้วเหมือนกัน

สรุป

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ขึ้นเพื่อให้ตัวข้าพเจ้าเองได้วิเคราะห์สิ่งที่เกิดขึ้นกับ ตัวข้าพเจ้า ทราบถึงที่มาที่ไปและวิธีการรับมือ ทั้งยังศึกษาค้นคว้าหาวิธีการ หลักการ ทฤษฎีทาง ศิลปะจากศิลปินและผลงานศิลปะ นำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานให้เหมาะสม กับผลงานของข้าพเจ้า แล้วจึงถ่ายทอดผลงานสู่สาธารณชนให้เกิดความตระหนักถึงเรื่องห้วงเวลาแห่ง ความรู้สึกเจ็บเหงาและคิดถึง ว่าสามารถเกิดขึ้นได้กับทุก ๆ คนหนึ่งในนั้นก็ตัวข้าพเจ้าเองที่ตกอยู่ใน สถานะนั้นอยู่ เป็นเรื่องธรรมชาติของอารมณ์ความรู้สึกมนุษย์ การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ เรื่อง “ห้วงเวลาแห่งความเจ็บเหงาและความคิดถึง” มีจำนวน 2 ชุด รวมทั้งหมด 24 ชิ้นงาน ผ่าน เทคนิคสีชอล์คบนผืนผ้าใบ

ผลงานชุดที่ 1 มีทั้งหมด 12 ชิ้น โดยนำเสนอเรื่องราว บรรยากาศ สถานที่ วัดถุ ในจังหวัดนครสวรรค์ ที่เข้ามามีบทบาทต่อสภาพจิตใจของข้าพเจ้าในห้วงเวลาใดเวลาหนึ่งแล้วทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึก เหนงาและคิดถึงบ้าน ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน ห้องเรียน ห้องทำงาน ห้องนอน สิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สถานที่ภายนอกที่ทำงาน ฯลฯ ภายใต้สภาวะอารมณ์ความรู้สึกดังกล่าว

ผลงานชุดที่ 2 มีทั้งหมด 12 ชิ้น โดยนำเสนอเรื่องราว บรรยากาศ สถานที่ วัดถุ ในจังหวัด เชียงใหม่บ้านเกิดของข้าพเจ้า ที่คอยให้ข้าพเจ้าหวนรำพึงถึงขณะที่อยู่ไกลบ้าน ในห้วงเวลาใดเวลา หนึ่งที่อารมณ์ ความรู้สึกเหนงาและคิดถึงบ้านถูกปลุกขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นสถานที่สำคัญ ๆ ที่คุ้นเคย บ้านเรือน อาหารการกิน มุมที่เคยอยู่กับครอบครัว ฯลฯ ภายใต้สภาวะอารมณ์ความรู้สึกดังกล่าว

อภิปราย

1. เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้นั้นเริ่มต้นด้วยการที่ข้าพเจ้าวิเคราะห์สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้า โดยนำลักษณะอาการที่เกิดขึ้นกับตนเอง เช่น ความรู้สึกอ้างว้าง เปลาเปลี่ยว ไม่สบายใจ ไม่อุ่นใจ รำพึงหาถึงสิ่งที่เคยมีอยู่ ฯลฯ ไปค้นคว้าหาข้อเท็จจริง หาสาเหตุที่ทำให้เกิดความรู้สึกเหล่านั้น จน ข้าพเจ้าได้คำตอบว่าสิ่งเหล่านี้ที่ตนเองกำลังเผชิญอยู่นั้นเรียกว่า ความเหนงาและความคิดถึง เมื่อทราบ เช่นนี้แล้วข้าพเจ้าได้การค้นคว้าหาข้อมูลเรื่องความเหนงาและความคิดถึงตามแหล่งข้อมูลต่าง ๆ พร้อมทั้งสังเกตุพฤติกรรมตนเอง จนแน่ใจว่าความรู้สึกเช่นนี้เกิดจากบรรยากาศ สถานที่ วัดถุที่เื้อออำนวย ต่อความรู้สึกในบางเวลา ผนวกกับหาทฤษฎี รูปแบบของผลงานทางศิลปะที่สอดคล้องกับสิ่งที่ข้าพเจ้า ได้วิเคราะห์ออกมาข้างต้นนี้

จนได้รูปแบบผลงานศิลปะรูปแบบหนึ่งที่มีความเป็นไปได้ที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการ สร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ก็คือ ศิลปะแบบอิมเพรสชันนิสม์ หรือ ศิลปะลัทธิความประทับใจ คือการเก็บเกี่ยวบรรยากาศ แสงสี ความประทับใจในห้วงเวลานั้น ๆ ใส่ลงไปในงานโดยไม่เน้น ความเหมือนจริงมากนัก แต่จะเน้นเรื่องของบรรยากาศ อารมณ์ ณ เวลานั้นเสียมากกว่า ซึ่งค่อนข้าง จะสอดคล้องกับแนวทางและสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังเผชิญอยู่ ก็คือ บรรยากาศ ความรู้สึกห้วงเวลาหนึ่ง ๆ ที่กระทบต่อจิตใจจนทำให้เกิดความเหนงาและความคิดถึง ศิลปะอิมเพรสชันนิสม์จึงเป็นรูปแบบที่ ข้าพเจ้าเลือกศึกษาค้นคว้าและนำมาประยุกต์ใช้ในผลงานศิลปะนิพนธ์ ผ่านเทคนิคสีชอล์คบนผืนผ้าใบ เพราะศิลปะแบบอิมเพรสชันนิสม์ส่วนมากที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาผลงานของศิลปินและตัวศิลปินเอง จะใช้ การถ่ายทอดภาพด้วยเทคนิคสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ แต่ด้วยความเป็นอัตลักษณ์ของข้าพเจ้าที่มีความ ชำนาญและความถนัดการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้วยวิธีการวาดเส้นเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ประจวบกับ การที่เนื้อสีของสีชอล์คสามารถให้ได้ทั้งอารมณ์ความรู้สึกแบบสีน้ำมันเหมือนที่ศิลปินอิมเพรสชันนิสม์ นิยมใช้กัน และยังสามารถให้ความรู้สึกแบบการวาดเส้นได้อีกด้วยซึ่งเป็นตัวตนของข้าพเจ้า จึงได้

ตัดสินใจนำเทคนิคและรูปแบบดังกล่าวมาผสมผสานกันให้แสดงออกถึงความเป็นตัวตนของข้าพเจ้ามากที่สุด แล้วสามารถถ่ายทอดสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์แบบผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้ามีการนำเรื่องขององค์ประกอบศิลป์เข้ามาใช้ในผลงานทุกชิ้น การใช้เส้นต่าง ๆ มาประกอบกันเป็นรูปร่างรูปทรงภายในผลงาน โดยรูปร่างรูปทรงที่สร้างขึ้นมาจากเส้นนั้นได้กลายมาเป็นวัตถุ สถานที่ ที่เป็นสัญลักษณ์ภายในงานแต่ละชิ้น ส่งเสริมจุดเด่นของภาพให้เป็นจุดสนใจด้วยการใช้บริเวณว่าง เช่น ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 หมายเลข 1, 2, 5, 6, 7 และผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 หมายเลข 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 มีการใช้บริเวณว่างอย่างท้องฟ้า หรือพื้นดินและผิวน้ำในการส่งเสริมจุดเด่นของภาพให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น ส่วนภาพอื่น ๆ ก็ได้มีการใช้บริเวณว่างภายในภาพเช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นผนังของอาคารบ้านเรือน เนื้อที่ของวัตถุต่าง ๆ ฯลฯ มีการใช้สีบรรยากาศ ณ ห้วงเวลานั้นผสมผสานกับสีของอารมณ์ความรู้สึกเหงาและคิดถึงภายในจิตใจข้าพเจ้า เน้นน้ำหนักความอ่อนแก่ของสีภายในผลงานทุกภาพเพื่อทำหน้าที่แสงเงา สื่ออารมณ์ของภาพออกมาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การจัดองค์ประกอบภาพจะเป็นมุมมองจากสายตาของข้าพเจ้าที่มองสถานที่ วัตถุนั้น เพราะผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ แสดงออกถึงสภาวะภายในจิตใจของข้าพเจ้าด้วยเส้น รูปร่างรูปทรง สี แสงเงา และพื้นที่ว่าง ประกอบกันเป็นสัญลักษณ์สร้างออกมาเป็นภาพความจริงใหม่ที่สมบูรณ์

ด้วยเทคนิคและวิธีการดังกล่าวทำให้ข้าพเจ้าได้พบถึงปัญหาในขณะการนำเสนอผลงาน คือ ผลงานที่แขวนบนฝาผนังขณะนำเสนอ พบว่าลายเส้นที่ควรเป็นจุดเด่นของผลงานแสดงออกได้ไม่ชัดเจน ต้องอาศัยการมองภาพในระยะใกล้ ถึงจะเห็นได้ชัดเจน ซึ่งลายเส้นนี้คือตัวบ่งบอกถึงอารมณ์ความรู้สึกที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอด เป็นสิ่งที่บอกถึงความเป็นอัตลักษณ์ในตัวข้าพเจ้า ถือว่าเป็นจุดเด่นในผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าเลยก็ว่าได้ จึงได้หาสาเหตุและวิธีการแก้ไข พบว่าแสงไฟในการนำเสนอผลงานไม่เพียงพอ หลังจากทราบอย่างนั้นแล้วข้าพเจ้าก็เร่งดำเนินการแก้ไขด้วยการเพิ่มแสงไฟในการนำเสนอผลงาน ปรากฏว่าสิ่งที่เด่นชัดในผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าก็ได้ปรากฏขึ้นมาอย่างเด่นชัด บ่งบอกอารมณ์ ความรู้สึก ความเป็นตัวตนของข้าพเจ้าได้อย่างสมบูรณ์แบบ

2. สัญลักษณ์ของความเหงาและคิดถึงในผลงาน

สัญลักษณ์เป็นสิ่งที่แทนความหมาย แทนคุณค่า ของสิ่งต่าง ๆ โดยไม่ต้องกล่าวถึงสิ่งนั้นโดยตรง เช่นเดียวกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้นำสัญลักษณ์มาใช้ในงานแต่ละชุดด้วยเรียกได้ว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าจะเล่าถึงต่อไปนี้เป็นสัญลักษณ์ที่แทนความรู้สึกเหงาและคิดถึงในตัวข้าพเจ้าในผลงาน

ศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ดังที่ข้าพเจ้าเคยกล่าวไปข้างต้นว่าชุดที่ 1 นี้จะเป็นการเล่าถึงบรรยากาศสถานที่ วัตถุ ในจังหวัดนครสวรรค์ที่เข้ามามีบทบาทต่อสภาพจิตใจของข้าพเจ้าในห้วงเวลาใดเวลา

หนึ่ง ยกตัวอย่างผลงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 หมายเลข 1 เป็นภาพสะพานเดชาเดชาตวิงศ์ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งสถานที่ที่คนจังหวัดนครสวรรค์รู้จักดี เป็นจุดสังเกตที่ใครมาจังหวัดนครสวรรค์ต้องผ่าน แล้วยังได้ชื่อว่าเป็นสะพานเชื่อมระหว่างภาคเหนือกับภาคกลาง ด้วยมุมมองที่ข้าพเจ้าเลือกเป็น มุมที่ข้าพเจ้ายืนมองสะพานจากริมแม่น้ำเจ้าพระยา ด้านล่างของสะพาน บรรยากาศจุดที่ข้าพเจ้ายืน อยู่นั้นมองเห็นสะพานที่ทอดยาว มีความเงียบเหงาไร้ซึ่งผู้คน ต่างกันกับอีกฝั่งของแม่น้ำที่บรรยากาศ คึกคัก เต็มไปด้วยร้านค้า ผู้คน รถสัญจรไปมา เป็นสัญญาณที่จะสื่อถึงความเหงาที่ปกคลุมจิตใจของ ข้าพเจ้าขณะที่ยืนอยู่ตรงนั้น ลักษณะการใช้เส้นเฉียงในการสร้างสรรค์ภาพผลงาน เส้นที่ขีดเฉียงลงไป แทนความรู้สึกที่ดิ่งลงไปในช่วงเวลานั้นของข้าพเจ้า อีกทั้งเมื่อนึกถึงชื่อสะพานพร้อมทั้งการกล่าวขาน ว่าสะพานแห่งนี้เป็นประตูสู่ภาคเหนืออีกนั้น ยิ่งทำให้คิดถึงบ้านที่จังหวัดเชียงใหม่ การใช้สีถึงแม้จะเป็นสีสันที่สดใส สวยงาม ด้วยแสงไฟจากร้านค้า บ้านเรือน รถที่สัญจรไปมา แต่ก็จะมีสีของอารมณ์ เหงาและความคิดถึงของข้าพเจ้าแทรกไปตลอดทั้งภาพ เป็นสัญญาณของช่วงเวลาแห่งความเหงาและ ความคิดถึงที่ข้าพเจ้ามีอาจเลี้ยวได้สอดแทรกเข้าไปในผลงานทุก ๆ ชิ้น โดยได้รับอิทธิพลจากศิลปิน คลอด โมเนต์ (Claude Monet) จากการที่เขาเขียนภาพ Impression, Sunrise จากความ ประทับใจภาพทิวทัศน์ของท่าเรือที่ เลอ ฮาฟร์ (Le Havre) ในกรุงปารีสของประเทศฝรั่งเศสในขณะที่ ดวงอาทิตย์กำลังโผล่ขึ้นจากผิวน้ำสีครามท่ามกลางฝูงหมอกที่ก่อตัวอย่างหนาแน่น พร้อมเข้าปกคลุม ท้องฟ้ายามเช้า จึงอยากเก็บภาพความประทับใจนั้นไว้ หรือจะเป็นผลงานสร้างสรรค์ภาพวาดที่มีชื่อ ว่า Sunset at Ivry ของศิลปิน อาร์มอนด์ กิลโยแมง (Armand Guillaumin) ที่เกิดความ ประทับใจตอนพระอาทิตย์ตกที่เมืองอีฟรี่ ความสนใจกับธรรมชาติแสดงความก้าวหน้าของเมือง สมัยใหม่ในรูปแบบของปล่องไฟปล่อยควันบนขอบฟ้า ความเปลี่ยนแปลงอย่างมากในซานเมืองปารีส อันเกิดจากอาคารอุตสาหกรรมใหม่ ๆ และศิลปินปีแยร์-โอกุสต์ เรอนัวร์ (Pierre Auguste Renoir) ที่ถ่ายทอดผลงานภาพที่มีชื่อว่า Boats on the Seine เป็นการเก็บภาพความประทับใจบรรยากาศ ของวันอาทิตย์ที่ริมแม่น้ำแซน เช่นเดียวกับข้าพเจ้าที่ประทับใจในสถานที่ที่เป็นจุดสังเกตประจำ จังหวัดนครสวรรค์ด้วยความสวยงาม แสงสี แต่ก็อดที่จะเกิดความรู้สึกเหงาและคิดถึงบ้านทุกครั้งที่ไป เยือนไม่ได้

ทุกภาพผลงานในศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ล้วนแล้วแต่แฝงสัญญาณที่เข้ามากระทบต่อสภาวะจิตใจ ของข้าพเจ้าในช่วงขณะ เส้นทุกเส้นที่ขีดเขียนลงไป ออกไปด้วยความบริสุทธิ์ใจ สีทุกสีที่ใช้เป็นโทนสีที่ เกิดจากจิตใต้สำนึกของอารมณ์โดยตรงไม่มีการปรุงแต่งแต่อย่างใด

ศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 เล่าถึงบรรยากาศ สถานที่ วัตถุ ในจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดบ้านเกิดที่ ข้าพเจ้าต้องจากมาทำงาน การใช้สัญญาณในผลงานชุดนี้ไม่ต่างจากชุดที่ 1 มากนัก จะต่างตรงสถานที่ วัตถุในภาพ แต่สัญญาณเรื่องของลายเส้น การใช้สียังคงเป็นรูปแบบเดียวกันกับชุดที่ 1 โดยข้าพเจ้าจะ สอดแทรกสีที่เกิดจากความรู้สึกของข้าพเจ้าในทุก ๆ ชิ้นงาน รวมถึงลายเส้นทุก ๆ เส้นที่ขีดเขียนลงไป

ล้วนแล้วมาจากอารมณ์และความรู้สึกโดยตรง ส่วนมุมมองต่าง ๆ ก็มีความหมาย มีสัญลักษณ์แฝงด้วยกันทั้งสิ้น ยกตัวอย่าง เช่น ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 2 หมายเลข 8 และ 9 เป็นภาพชุดโต๊ะ เก้าอี้ ในบ้าน หรืออาคารหลังหนึ่ง นี่คือนิยามที่ข้าพเจ้าหยิบขึ้นมาเพื่อสื่อสารถึงเรื่องความคิดถึง ซึ่งที่ตรงนี้ ชุดโต๊ะ เก้าอี้เหล่านี้เป็นจุดที่ข้าพเจ้ากับครอบครัวนั่งพูดคุยกัน ดูโทรทัศน์ ทานข้าวด้วยกันเป็นประจำขณะที่อยู่จังหวัดเชียงใหม่ การที่ภาพโต๊ะเก้าอี้ เป็นโต๊ะเก้าอี้ที่ว่างเปล่า ไม่มีคนนั่งก็เป็นอีกหนึ่งสัญลักษณ์ที่ข้าพเจ้าต้องการจะแสดงให้เห็นถึงความเหงา สื่อว่าในอดีตเราเคยนั่งอยู่ตรงนี้ด้วยกันพร้อมหน้าพร้อมตาแต่ปัจจุบันไม่ได้มีโอกาสเช่นนั้นแล้ว รวมไปถึงภาพหมายเลข 1, 2, 3 และ 4 เป็นภาพสถานที่สำคัญในจังหวัดเชียงใหม่ที่ข้าพเจ้าคุ้นเคยตั้งแต่เด็ก มีความผูกพัน ความทรงจำอยู่ตามสถานที่นั้น ๆ อย่าง วัดพระบรมธาตุดอยสุเทพเป็นสถานที่ที่ข้าพเจ้าและครอบครัวไปสักการะเป็นประจำทุก ๆ วันสำคัญ วัดเจดีย์หลวงวรวิหารนั้นเป็นวัดที่ประดิษฐานเสาอินทขิลหรือเสาหลักเมืองเชียงใหม่ซึ่งทุก ๆ ปีจะมีประเพณีใส่ขันดอกบูชาเสาหลักเมืองเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่อยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้าและครอบครัวที่ได้ทำร่วมกันเป็นประจำ อีกหนึ่งสถานที่ที่ทำให้ข้าพเจ้าคิดถึงบ้านเกิดนั้นก็คือนิคมท่าแพ เป็นที่ทราบกันดีของคนในพื้นที่ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวว่าทุกวันอาทิตย์ที่นิคมท่าแพจะมีการจัดตั้งถนนคนเดินที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัดขึ้นเป็นอีกหนึ่งสถานที่ที่อยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้าเสมอมาเพราะเป็นสถานที่ที่ข้าพเจ้าเดินทางไปบ่อยครั้ง รู้สึกสบายใจทุกครั้งที่ได้ไปเยือน วัตถุประสงค์ของ สถานที่ข้างต้นนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของความทรงจำ ความผูกพันของข้าพเจ้าที่มีต่อครอบครัวและจังหวัดบ้านเกิด ข้าพเจ้าจึงหยิบยกสิ่งเหล่านี้มาเป็นสัญลักษณ์แทนความเหงาและความคิดถึงของข้าพเจ้าเพื่อสื่อสารออกไปสู่ผู้รับชม

อาจมีคนตั้งข้อสังเกตว่าทำไมวาดภาพเชียงใหม่ซึ่งเป็นบ้านเกิดที่อยู่ากลับไปแล้วลักษณะของภาพยังคงแสดงออกถึงความเหงาและความคิดถึงอยู่อีก แทนที่ข้าพเจ้าจะมีความสุขที่ได้กลับบ้าน ทั้งนี้เพราะการกลับบ้านในแต่ละครั้งของข้าพเจ้าเป็นเพียงการกลับไปแค่ชั่วคราวเท่านั้น ยิ่งกลับไปยืนจุดนั้นยิ่งทำให้ความรู้สึกเหงาและคิดถึงพรั่งพรูยิ่งขึ้น เพราะจิตได้สำนึก และความเป็นจริง ข้าพเจ้าพึงรู้อยู่เสมอว่าอีกไม่ช้าก็ต้องจากไกลอยู่ดี ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 2 นี้จึงยังคงถ่ายทอด ห้วงเวลาแห่งความเจ็บปวดและความคิดถึง โดยสมบูรณ์แม้จะเป็นสถานที่บ้านเกิดก็ตาม ส่วนหนึ่งนั้นได้รับอิทธิพลจากศิลปินประทีป บัวบุศย์ จากการสร้างสรรค์ผลงานชื่อภาพดอกพุทธรักษา สวรรค์สวรรค์ เป็นภาพความประทับใจในช่วงเวลาที่ศิลปินไปพบเจอสถานที่นั้น ความงามของดอกไม้ บรรยากาศโดยรอบแล้วจึงเก็บบันทึกความทรงจำนั้นไว้ในผลงาน และศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจให้การสร้างสรรค์ครั้งนี้ของข้าพเจ้าคือ เพ็ญ ทรัพย์ จากภาพผลงานชื่อ ห้องพักที่ปารีส เป็นภาพความประทับใจในช่วงเวลาที่อยู่ต่างแดนของศิลปิน สัญลักษณ์ที่ใช้ในภาพคือเตียงนอน เก้าอี้ที่ว่างเปล่า ให้ อารมณ์ความรู้สึก อ่างว้าง โดดเดี่ยวของคนที่อยู่ต่างแดนได้เป็นอย่างดี ด้วยการเลือกใช้เทคนิคสีชอล์ค ซึ่งก็

สอดคล้องกับแนวทางของผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้า จึงได้นำมาเป็นแนวทางและประยุกต์ใช้ในผลงานการสร้างสรรค์ในแบบฉบับของตนเอง

สัญลักษณ์ที่ปรากฏในผลงานศิลปนิพนธ์ ทุกสัญลักษณ์ในภาพล้วนแล้วมาจากประสบการณ์โดยตรงของข้าพเจ้า แฝงไปซึ่งความหมายในแต่ละภาพ แล้วเมื่อแต่ละภาพมาอยู่รวมกันก็เปรียบเสมือนเรื่องเล่าการเดินทางอันบริสุทธิ์ของ “ห้วงเวลาแห่งความเจ็บปวดและความคิดถึง”

ข้อเสนอแนะในการทำศิลปนิพนธ์ครั้งต่อไป

1. การศึกษาข้อมูลการทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ของข้าพเจ้าเป็นการศึกษาลักษณะอาการความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้าเอง เป็นการหาสาเหตุ ทำความรู้จักกับอารมณ์ของตนเองแล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน อาจจะใช้หลักการนี้ในการศึกษาค้นคว้าและทำศิลปนิพนธ์ชุดต่อไปสำหรับผู้สนใจได้

2. ข้อมูลที่ได้ศึกษาทั้งด้านเนื้อหา และด้านการปฏิบัติสามารถนำไปปรับปรุงหรือพัฒนาต่อได้ อาจจะเป็นการศึกษาในเชิงลึกลงไปมากกว่าที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาจนเกิดการเรียนรู้ถึงเบื้องลึกภายในจิตใจของตนเองและสร้างผลงานโดยใช้เทคนิคที่แตกต่างออกไปจากเดิมอย่างเช่น รูปแบบนามธรรม เป็นต้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, **นิยามและประเภทของครอบครัว**, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก http://intranet.dop.go.th/intranet_older/fls/fls_uploads/52747/
- กระเดียน้อย (นามแฝง), **เรื่องมันเริ่มต้นที่ความเหงา**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ด้วยรัก, 2545).
- ก้องเกียรติ มหาอินทร์, "สัญญาณที่ปรากฏในงานออกแบบแฟชั่นกับการสะท้อนวัฒนธรรมหลังสมัยใหม่."
วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 14, (2553).
- กำจร สุนพงษ์ศรี, **ศิลปะสมัยใหม่**, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2558), หน้า 23-27.
- กุลนิดา เหลือบจำเริญ, **องค์ประกอบศิลป์ (Composition Art)**, พิมพ์ครั้งที่ 2 (ปทุมธานี: สำนักพิมพ์ สกายบุ๊กส์, 2555), หน้า 27 – 75.
- โกศล พิณกุล, **การใช้สี Oil Pastel**, เข้าถึงเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://www.sakura.in.th/th/club/art/OilPastels.html/>
- แคทริน เอช. กริมม์, **อิมเพรสชันนิสม์ Impressionism**, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท เดอะเกรทไฟน์อาร์ท จำกัด).
- ณัฐรดา อยู่ศิริ สุพิชฌาย์ นันทภานนท์ และหทัยพร พิระชัยรัตน์, "ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนเองความเหงา และการทำหน้าที่ของครอบครัวต่อพฤติกรรมกรรมการเสพติดอินเทอร์เน็ต."
(จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2557), หน้า 12.
- เนตะ (นามแฝง), **จิตวิทยาแห่งความคิดถึง**, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://nedawriterblog.wordpress.com/2015/12/23/>
- ปิยะ เศรษฐโชติศักดิ์, **เหตุเกิดจากความเหงา**, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ บันลือบุ๊กส์, 2561), หน้า คำนำผู้เขียน.
- ภาตनु (นามแฝง), **สัมพันธ์ภาพในครอบครัว**, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://40plus.posttoday.com/lifestyle/23542/>
- รัชพล ธนศุทธิสกุล, **สังคมไทยกำลังเต็มไปด้วยคนเหงา**, เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://www.posttoday.com/social/general/589343/>
- ราชบัณฑิตยสถาน, **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554**, เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://dictionary.orst.go.th/>

- ว.วชิรเมธี, **โรคเหงา เมื่อความเหงาตัวโตเท่าบ้าน**, เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://goodlifeupdate.com/healthy-mind/secret-trick/56562.html/>
- วรรณพร พุพงษ์, **วารสารวัฒนธรรม**, ฉบับที่ 4. เข้าถึงเมื่อ 12 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <http://magazine.culture.go.th/2017/4/index.html/>
- สิริกัลยา วงศ์ป้อม, **สองด้านของความคิดถึง**, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <http://johjaionline.com/opinion/สองด้านของ-ความคิดถึง/>
- สุรีย์ ศิริพัฒน์, **สัญลักษณ์วิทยา**, เข้าถึงเมื่อ 18 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <http://www.siropat.com/Semiology.asp/>
- โสรวารวรรสวัสดิ์ ปริดีมนัสสวัสดิ์ศิริ, **อาร์มอนด์ กิลโยแมง Armand Guillaumin**, เข้าถึงเมื่อ 11 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://www.bloggang.com/mainblog.php?id=vinitisiri&month=14-05-2010&group=55&gblog=71/>
- หนึ่งธิดา เมตตาพร, **คลอด โมเนต์ Claude Monet**, (กรุงเทพมหานคร: ยูโรปา เพรส บริษัท จำกัด, 2558), หน้า 114-15.
- อนันต์ ประภาโส, **สี่เพื่องานศิลป์**, เข้าถึงเมื่อ 13 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก http://www.siprapa.net/index.php?lay=boardshow&ac=webboard_show&No=1389066/
- อาศิรา พนาราม, **หาคำตอบกับวิทยาศาสตร์แห่งความคิดถึง**, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก https://bottomlineis.co/Lifestyle_Wellness_Sciene_Of_Missing_Someone/
- ไอน้ำ, **คิดถึงบ้าน**, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=KITDDkxTrRI/>

ภาษาอังกฤษ

- Aunart (นามแฝง), **Impressionism ศิลปะอิมเพรสชันนิสม์**, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://aunart.wordpress.com/2011/09/21/impressionism/>
- Chicministry, **รู้หรือไม่ว่าทำไมจึงต้องเหงา**, เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://www.sanook.com/women/19900/>
- Chutimonchu, **ประวัติของเรอเนอร์ (Pierre Auguste Renoir)**, เข้าถึงเมื่อ 11 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://chutimonchu.wordpress.com/ประวัติของเรอเนอร์-pierre-auguste-renoir/>
- Liao, Jimmy, "Beautiful Solitude." ผู้แปล อนุรักษ กิจไพบูลกวี. ใน **หนังสือชุด Graphic Fiction**

ลำดับที่ 015. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ a book, 2557.

Mango Zero (นามแฝง), “ความคิดถึง 101” ว่าด้วยความคิดถึงใคร ๆ ต่างก็เคยเป็น, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://today.line.me/th/v2/article/DGZvR5>

Poy Portrait (นามแฝง), เรื่องเศร้าไม่รู้จบ ตอน..แค่คิดถึงเธอ, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <http://boxxmusicrecords.com/เรื่องเศร้าไม่รู้จบ-ต่อ-3/>

Professer.art.studio, การระบายสีชอล์ก, เข้าถึงเมื่อ 13 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/professerartstudio/kar-rabay-si/>

Tul (นามแฝง), เพื่อ หริพิทักษ์, เข้าถึงเมื่อ 12 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <http://www.artbangkok.com/?p=10340/>

Weiss, Qouted in Vincenzi & Graboskt, 1973), p. 257.

www.niceand.com, Claude Monet ผู้ริเริ่มศิลปะ Impressionism, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://www.niceandfitgallery.com/claude-monet-ผู้ริเริ่มศิลปะ-impressionism/>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายโสภณ ชัยลักษณ์สกุล
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2559 สำเร็จการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2562 ศึกษาต่อระดับปริญญาโทบริหารศิลป์ สาขาวิชาทัศนศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม
ที่อยู่ปัจจุบัน	133 หมู่ 7 ตำบลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่
ผลงานตีพิมพ์	พ.ศ. 2556 นิทรรศการภาพถ่าย โดยนักศึกษาสาขาศิลปศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ณ ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล กาตสวนแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2557 นิทรรศการศิลปศึกษานิพนธ์ โดยนักศึกษาสาขาศิลปศึกษา ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ณ ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล กาตสวนแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2564 นิทรรศการ เพลิน โดยการร่วมตัวของนักศึกษาสาขาวิชา ทัศนศิลปศึกษาปริญญาโทบริหารศิลป์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร ณ หอศิลป์จามจุรีย์ กรุงเทพฯ